

Από προαπαιτούμενο σε
προαπαιτούμενο...

ΣΕΛΙΔΑ 9

Ο μαυρογιαλουργισμός
δε σώζει

ΣΕΛΙΔΕΣ 3, 9

Κι άλλο «δωράκι» στη
ΦΑΓΕ

ΣΕΛΙΔΑ 8

«Δίκαιη ανάπτυξη» με
φορέα το χρηματιστικό
κεφάλαιο!

ΣΕΛΙΔΑ 7

Ανακατεύουν την
τράπουλα οι καναλάρχες

ΣΕΛΙΔΑ 13

Βρόμα και δυσωδία

ΣΕΛΙΔΑ 11

Το νηπιαγωγείο του
Μνημονίου

ΣΕΛΙΔΑ 10

Ζητούνται εργάτες
στα γερμανικά
σκληροπάζαρα!

ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 882 - 10 Σεπτέμβρη 2016

www.eksegersi.gr

Ζητούμενο οι ταξικές αντιστάσεις και όχι η αλλαγή διαχειριστών

Κλάους Ρέγκλινγκ

Μνημόνιο και μετά το 2018

ΣΕΛΙΔΑ 16

Scripta... Verba...

Το θέμα του 17% της ΔΕΗ δεν είναι στον κατάλογο των προαπαιτούμενων για την εκταμίευση της υποδότης και άρα δεν αναμένεται κάποια συζήτηση μέσα στον Σεπτέμβριο. Είναι βέβαια αλήθεια πως κληρονομήσαμε το θέμα αυτό από τις προηγούμενες κυβερνήσεις, πρόθεση όμως της κυβέρνησής μας είναι να μεταφέρουμε το 17% της ΔΕΗ από το ΤΑΙΠΕΔ στο νέο ταμείο αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας ακυρώνοντας την πώλησή του.

Πάνος Σκουρλέτης

Πάτε στοίχημα ότι το 17% της ΔΕΗ θα πουληθεί κανονικά;

Στην εποχή της «ντεμέκ-Αριστέρας», αυτό που χωρίζει ένα πράγματι άναρχο τηλεοπτικό τοπίο με την διαφάνεια, την δημοκρατία και τον πλουραλισμό, είναι τα «γερά πορτοφολία».

ΠΑΣΟΚ

Απέκτησε κριτικό λόγο και το ΠΑΣΟΚ. Κατόρθωμα κι αυτό της «πρώτη φορά Αριστέρας».

Τα στοιχεία δεν είναι απλώς της ΕΛΣΤΑΤ, έχουν επικυρωθεί από τη Eurostat. Εργαστήκαμε με αυτά τα στοιχεία, είναι η βάση για το τρίτο πρόγραμμα και αντιλαμβάνομαι ότι η ελληνική κυβέρνηση δεν θα αμφισβητεί.

Κλάους Ρέγκλινγκ

Ο διοικητής του ESM/EFSF ήξερε για τη δημόσια δήλωση μετάνοιας του Χουλιαράκη.

Εχουμε κάνει στην Ευρώπη πολλά για να βελτιώσουμε την κατάσταση στην Ελλάδα. Αυτό θα πρέπει να έχει και συνέπειες και βάσει της συνθήκης του Δουβλίνου να μπορούν ξανά να επαναπροωθούνται πρόσφυγες στην Ελλάδα.

Τόμας ντε Μεζιέρ

Αρχισαν τα όργανα, με πρώτο βιολί τον γερμανό υπουργό Εσωτερικών.

Πόσο αδερφάρες πρέπει να είστε για να σκοτώσετε αυτό το ευγενικό ζώο (σ.σ. μια λεοπάρδαλη) για την πλάκα σας; Ρωτήστε τον Ντόναλντ Τραμπ τζούνιορ και τον αδερφό του Ερικ. Ακόμη ένας λόγος για να ψηφίσει κάποιος Χίλαρι.

Μαντόνα

Χοντραίνει η προεκλογική αντιπαράθεση στις ΗΠΑ...

Κύριε Βαρδινογιάννη, Κύριε Μπόμπολα, Κύριε Ψυχάρη, ειλικρινά λυπούμαστε που είμαστε στη δυσάρεστη θέση να σας υπενθυμίσουμε ότι έχετε «ξεχάσει» 500 οικογένειες στην επιχείρησή σας, ΤΗΛΕ-ΤΥΠΟΣ ΑΕ, απλήρωτους εδώ και πέντε μήνες.

Εργαζόμενοι Mega

Κατά τα άλλα, οι παλιοί καναλάρχες και βαρόνοι των μίντια θρηνούν για τις απολύσεις που θα γίνουν.

ΡΙΠΕΣ

◆ Οι δηλώσεις της Μακρονήσου έπρεπε να διαβάσουν τη δήλωση μετάνοιας στην εκκλησία του χωριού τους ◆ Οι Τσιπραίτοι διάβασαν τη δική τους δήλωση από το βήμα της Βουλής ◆ Σεβόμαστε και τιμούμε τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ ◆ Στον άθλιο Χουλιαράκη ανατέθηκε η ανάγνωση ◆ Και οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ τον καταχειροκρότησαν ◆ Για να μην αισθάνεται μόνος στην ξεφτίλα ◆ Όπως αντιλαμβάνεστε, μετά το big brother της Καλλιθέας, δεν υπάρχουν βοθοκάναλα της διαπλοκής ◆ Με 246 εκατ. ευρώ έγιναν ευδιαστοί κήποι ◆ Πώς 'ντάνξει ο Πολάκης χωρίς την αγαπημένη του φράση; ◆ «Η φορολογική επιβάρυνση έχει αγγίξει τα όρια αντοχής της κοινωνίας, δεν μπορεί να υπάρξει η παραμικρή επιπλέον επιβάρυνση» είπε ο Σκουρλέτης ◆ Και συμπλήρωσε: «Θέλω να πιστεύω πως από εδώ και πέρα θα μιλάμε για

μέτρα ελάφρυνσης και μόνο» ◆ Θέλει να πιστεύει, δεν παίρνει και όρκο ◆ «Τελειώνει (;) τον Καμμένο ο Αλέξης» ◆ Τίτλος δημοσιεύματος στο σάιτ του Δ. Γιαννακόπουλου ◆ Όσο μπορεί θα τον ξεροψήσει τον πρώην φίλο του ο Τράκης ◆ Είναι να μη βγάζει καπνούς από τ' αυτιά ο Κοντομηνάς; ◆ Τόση βοήθεια προσέφερε στον ΣΥΡΙΖΑ και δεν πήρε άδεια ◆ Και τώρα θα πρέπει να προσκυνήσει τον κάθε Καλογρίτσα για να μείνει στο παιχνίδι ◆ Ο Λαζόπουλος, γκεσέμι της συριζοπροπαγάνδας από το κανάλι του Κοντομηνά, τι να λέει άραγε; ◆ Του την έφεραν και του προέδρου Λεβέντη οι Τσιπραίτοι ή είναι ιδέα μας; ◆ Εκτός αν η προεδράρα το παίζει λούφα και παραλλαγή ◆ «Να μη με ψηφίσετε στις επόμενες εκλογές αν πάω με τον Τσίπρα» ◆ Και κάποια στιγμή, ξεπηδά μια «εθνική ανάγκη» και «πάει με τον Τσίπρα» ◆ Σιγή ασυρμάτου από

τον πρόεδρο Πάνο άμα τη λήξει του big brother ◆ Ο Καλογρίτσας πήρε άδεια, παρά τον πόλεμο που του έκανε ◆ Αρα, ο Καλογρίτσας πήρε άδεια σκορπίζοντας μαύρο χρήμα, σύμφωνα με την καταγγελία Καμμένου ◆ Κάνας εισαγγελέας να συγκινήθει; ◆ Η Βουλή δε συγκινήθηκε πάντως ◆ Ο Φάμελλος απέρριψε με συνοπτικές διαδικασίες αίτηση της ΝΔ να κληθεί ο Καλογρίτσας στην εξεταστική επιτροπή για τα δάνεια των ΜΜΕ ◆ Αλαφούζος και Μαρινάκης δεν ήθελαν να καθήσουν στο ίδιο τραπέζι ◆ Και ο υπουργός Παππάς τους έκανε τη χάρη να τους συναντήσει τον καθένα χωριστά ◆ Είχαν κι ένα... παράπλευρο όφελος τα παιχνίδια των Τσιπραίων με τους καναλάρχες ◆ Εχουν κάνει τον Πρετεντεράκο να λυσάξει ◆ Μιλάμε για κανονική υστερία ◆ Όταν στις 30 Σεπτέμβρη θα πάτε να πληρώσετε

δεύτερη δόση φόρου εισοδήματος και πρώτη δόση ΕΝΦΙΑ, think positive ◆ Να σκέφτεστε ότι η κυβέρνηση συνέτριψε τη διαπλοκή ◆ Οτι έβαλε τάξη στο τηλεοπτικό χάος ◆ Μ' άλλα λόγια, πάψτε να σκέφτεστε ατομικιστικά ◆ Κάπως έτσι υπολογίζουν οι συριζαίοι ότι θα... ανακάμψουν πολιτικά ◆ Δεν ξέρω αν το συνειδητοποιήσατε, αλλά στις 3 του Σεπτέμβρη είχαμε τα 42α γενέθλια του ΠΑΣΟΚ ◆ Και δεν είχαμε ούτε μια τόση δα γιορτούλα ◆ Ατιμη κενωνία, που άλλους τους ανεβάξεις και άλλους τους πετάς στα χέρια του Σταύρου ◆ Ο οποίος Σταύρος δεν πιάνει ούτε 2% στα γκάλοπ, αλλά σαμποτάρει τη συνεργασία με την ΠΑΣΟΚΟΔΗΜΑΡ ◆ 'Η είναι ηλίθιος ή «κοιτάζει» αλλού ◆ Εσείς σε τι από τα δυο ποντάρατε; ◆ Πολύ μπινελίκι αυτός ο Σαββίδης ◆ Αλλά στα ελληνικά ούτε να βρίζει δεν έμαθε ◆ Το ελληνόπουλο ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Από το 1988 που ο κυβερνήτης της Μασαχουσέτης Michael Dukakis διεκδίκησε την προεδρία των ΗΠΑ και έχασε, πέρασαν τρεις δεκαετίες. Δε διαδραματίζει κάποιο σπουδαίο ρόλο στις ΗΠΑ. Στην Ελλάδα, βέβαια, ο αποικιακός επαρχιωτισμός ζει και βασιλεύει και έτσι ο Dukakis έγινε δεκτός από τον πρόεδρο της Δημοκρατίας, για να πουν τις γνωστές παπάρες μπροστά στις κάμερες. Με τον Σκουρλέτη, όμως, για ποιο λόγο συναντήθηκε στο ΥΠΕΝ; Ενα μόνο λόγο μπορούμε να σκεφτούμε: ο Dukakis εργάζεται ως λομπίστας συγκεκριμένων συμφερόντων. Το συνηθίζουν αυτό οι αστοί πολιτικοί των ιμπεριαλιστικών χωρών, όταν περνούν στην αποστρατεία. Είναι πολλά τα λεφτά.

Κ Φυσικά, δεν περιμέναμε να μας πει ο Σκουρλέτης την αλήθεια για το αντικείμενο της επίσκεψης Dukakis. Κάτι μπορούμε να «μυριστούμε»

μόνο από την επίσημη ανακοίνωση του ΥΠΕΝ. Αντάλλαξαν, λέει, απόψεις «για τα νέα δεδομένα που προκύπτουν στις ΗΠΑ από την ανάπτυξη ενεργειακών έργων σε τοπική κλίμακα, με τέτοιο τρόπο ώστε να εστιάζουν με ακρίβεια στις ενεργειακές ανάγκες συγκεκριμένων περιοχών». Και ο Σκουρλέτης ενημέρωσε τον Dukakis ιδίως για τα ελληνικά νησιά, εκεί που «η ανάπτυξη υβριδικών μονάδων και άλλων συστημάτων, με τη συμμετοχή

και των τοπικών Αρχών, μπορεί να αντικαταστήσει τις ακριβές για τους καταναλωτές όλης της χώρας και επιζήμιες για το περιβάλλον, πετρελαϊκές μονάδες ηλεκτροπαραγωγής». Κάτι σχετικό πρέπει να πουλάνε αυτοί που προσέλαβαν τον Dukakis ως λομπίστα.

Κ «Ο Υπουργός Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού, Γιώργος Σταθάκης, εκπροσώπησε, σήμερα, την ελληνική

κυβέρνηση στο οικονομικό Forum Ambrosetti, που διοργανώθηκε για 42η χρονιά στη λίμνη του Κόμο». Από τότε εκπροσωπούνται κυβερνήσεις στη μάζωξη που κάνει κάθε χρόνο μια λέσχη καπιταλιστικών συμφερόντων; Ως άτομο προσκλήθηκε ο Σταθάκης (όπως το 2014 είχε προσκληθεί ο Τσίπρας, όπως έχουν προσκληθεί στη Λέσχη Μπίλντερμπεργκ η Διαμαντοπούλου, ο Παπακωνσταντίνου, ο Πάγκαλος, ο Αλογοσκούφης, ο Μητσοτάκης κ.ά.). Για να μην κατηγορηθεί, όμως, ως εκλε-

κτός αυτής της σκοτεινής λέσχης, έβαλε το Γραφείο Τύπου του υπουργείου του να γράψει ότι πήγε στο Κόμο τάχαμους ως εκπρόσωπος της κυβέρνησης.

Κ Βέβαιος ότι στο σκάφος «Ντούεντε» επέβαιναν άνθρωποι που δεν έπρεπε να δημοσιοποιηθούν τα ονόματά τους και οι οποίοι φυγαδεύτηκαν, δηλώνει ο Κούγιας σε έγγραφο που κατέθεσε στην ανάκριση. Δεν νομίζει η κυβέρνηση (ο Δρίτσας ιδιαίτερα), ότι πρέπει να ελεγχθεί το λιμενικό της Αίγινας;

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Είναι αυτονόητο ότι οι ιδιωτικές επενδύσεις θα βγάλουν την οικονομία από τη στασιμότητα. Οι δημόσιες επενδύσεις συμβάλλουν φυσικά, αλλά η ανάκαμψη θα έρθει από την επιτάχυνση των ιδιωτικών επενδύσεων. Η κυβέρνηση μπορεί να κάνει δύο πράγματα προς την κατεύθυνση αυτή. Πρώτον, να διευκολύνει τη χρηματοδότηση των ιδιωτικών επενδύσεων. Δεύτερον, να προβεί σε θεσμικές μεταρρυθμίσεις που διευκολύνουν το επενδυτικό πλαίσιο.

Γιώργος Σταθάκης

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

10/9: Ημέρα κατά αυτοκτονίας, Μπελίζ: Εθνική γιορτή 10/9/1948: Η Βόρεια Κορέα ανακηρύσσεται Λαϊκή Δημοκρατία 10/9/1957: Βόμβα καταστρέφει σχολείο του Νάσβιλ που δέχτηκε μαύρους (ΗΠΑ) 10/9/1976: Βόμβα στο κτίριο του ΣΕΒ (ΕΛΑ) 11/9/1929: Συγκρούσεις καπνεργατών και χωροφυλακής στο Αγρίνιο 11/9/1972: Ανατίναξη πυλώνα της ΔΕΗ στην Κηφισιά («Ομάδα Αρης») 11/9/1976: Χτύπημα στα γραφεία του Σκαλιστήρη (ΕΛΑ) 11/9/2001: Χτύπημα δίδυμων πύργων (ΗΠΑ) 12/9: Πράσινο Ακρωτήριο, Γουινέα-Μπισσάου: Εθνική γιορτή 12/9/1990: Επιδρομή αστυνομίας στα σπίτια δημοσιογράφων «υπόπτων για τρομοκρατικές ενέργειες της 17Ν» 13/9: Ημέρα κατά σήψης, Ροδεσία: Ημέρα εξε-

ρευνητών (1923) 13/9/1969: Βόμβα (ΚΕΑ) στα γραφεία της χουντικής εφημερίδας «Νέα Πολιτεία» 13/9/1982: Τούρκοι πολιτικοί πρόσφυγες ξυλοκοπούν τον τούρκο στρατιωτικό ακόλουθο στην Ελλάδα 13/9/2012: Ρατσιστική επίθεση ομάδας τριάντα ατόμων σε σπίτι μεταναστών από το Μπανγκλαντές (Καλαμάτα) 14/9: Ημέρα πρώτων βοηθειών, ημέρα μνήμης γενοκτονίας Ελλήνων Μικράς Ασίας 14/9/1944: Ταγματασφαλίτες με επικεφαλής τους Σούμπερτ και Πούλο και με ενίσχυση Γερμανών δολοφονούν 104 άοπλους πολίτες (Γιαννιτσά) 14/9/2000: Ιδρυση ΛΑΟΣ (Γιώργος Καρατζαφέρης) 15/9: Ημέρα δημοκρατίας, ημέρα κατά καρκίνου προστάτη, ημέρα ευαισθητοποίησης για λέμφωμα, Μεξικό, Κόστα Ρίκα, Σαλβα-

δόρ, Γουατεμάλα, Ονδούρα, Νικαράγουα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1821) 15/9/1942: Βόμβα (ΠΕΑΝ) στα γραφεία της φιλοφασιστικής ΟΕΔΕ (Αθήνα) 15/9/1944: Μάχη Μελιγαλά 15/9/1947: Καταδίκη 52 μελών της ΟΠΛΑ σε θάνατο από το στρατοδικείο Θεσσαλονίκης 15/9/1968: Ιδρυση ΚΝΕ 15/9/1971: Ιδρυση Greenpeace (Καναδάς) 16/9: Ημέρα προστασίας όζοντος, Μαλαισία, Σιγκαπούρη: Ημέρα ανεξαρτησίας (1963), Μεξικό: Εθνική γιορτή (1810), Νέα Γουινέα (Παπούα): Εθνική γιορτή (1975) 16/9/1920: Βόμβα στο χρηματιστήριο της Γουόλ Στριτ, τριάντα νεκροί και τριακόσιοι τραυματίες 16/9/1994: Τηλεχειριζόμενη βόμβα ανατινάξει λεωφορείο της ΕΛΑΣ στον Περισσό, νεκρός ο αξιωματικός Απόστολος Βέλιος, εννιά τραυματίες (ΕΛΑ).

Ο μαυρογιαλουργισμός δε σώζει

Σπαζοκεφάλιαζαν, λέει, στο Μαξίμου για να ετοιμάσουν το «πακέτο» με τις εξαγγελίες Τσίπρα στη Θεσσαλονίκη, το οποίο εσείς ενδεχομένως έχετε ακούσει την ώρα που διαβάζετε αυτές τις γραμμές. Διοχέτευαν δυσaréσκεια για υπουργούς που άργησαν να στείλουν το «κομμάτι» τους. Διέρρεαν εντολή του Τσίπρα να κλείσουν οπωσδήποτε τα δεκαπέντε προαπαιτούμενα μέσα στον Σεπτέμβρη, για να εκταμιευθεί η υποδότη των 2,8 δισ. ευρώ. Γενικώς, παρουσίαζαν μια εικόνα πολιτικού και τεχνοκρατικού οργασμού, υπό τη στιβαρή καθοδήγηση του Τσίπρα. «Ελα μωρή πρωθυπουργάρα», όπως θα αναφωνούσε ο φίλος τους ο «Τίγρης».

Τι θα περιλαμβάνει το μενού της Θεσσαλονίκης; Θα περιλαμβάνει, κατ' αρχάς, «συντριβή της διαπλοκής». Το big brother της Καλλιθέας δεν πρέπει να περάσει αναξιοποίητο. Μετά τον Παπά, που έφτασε μέχρι το σαλόνι του Πάκη για να εξασφαλίσει δημοσιότητα σε καθολική τηλεοπτική μετάδοση, και την καραμποζουκλού Ολγα που κάνει δηλώσεις σε καθημερινή βάση, σειρά έχει ο ίδιος ο Τσίπρας, που πρέπει να ζεστάνει τον ψόφιο μύθο, σε μια προσπάθεια να πείσει το πόπολο ότι αυτό που υποψιάζεται (ότι δηλαδή απλώς ανακατεύτηκε και ξαναμοιράστηκε η ίδια τράπουλα της διαπλοκής), είναι λάθος. Και για να πείσει, θα (ξανα) υποσχεθεί ότι μόλις τα λαμόγια οι καναλάρχεις ακουμπήσουν τα λεφτά στο γκισέ, θα τα πάρει ο πρωθυπουργός και θα τα διανεμίει σε αναξιοπαθούντες. Τι κι αν δεν έχει τέτοιο δικαίωμα; Στη ΔΕΘ θα το (ξανα)πεί, γιατί κάτι πρέπει να πει.

Εννοείται πως δε θα παραλείψει να σερβίρει μια γερή δόση αναπτυξιολογίας, που στο τέλος θα έχει (μαντέψτε!) έξοδο από τα Μνημόνια και την επιτρο-

πεία. Δεν αποκλείεται να ανακοινώσει και έξοδο στις αγορές, αν κρίνουμε από τη διαρροή που έκανε στο Reuters ο Τσακαλώτος αυτοπροσώπως, μεταμφιεσμένος σε «ανώτατο παράγοντα του υπουργείου Οικονομικών». Και βέβαια, μια μέρα πριν τη ΔΕΘ θα έχει προηγηθεί η «σύννοδος του Νότου», μια άτυπη μάζωξη χωρίς καμιά πρακτική σημασία, η οποία μόνο στο προπαγανδιστικό παλμαρέ του Μαξίμου θα έχει εξέχουσα θέση.

Είναι δυνατόν η συγκυβέρνηση να πορευτεί μ' αυτόν τον σύγχρονο μαυρογιαλουργισμό, αναστρέφοντας το κλίμα δυσaréσκειας και οργής που επικρατεί στα λαϊκά στρώματα; Για να μη μας πει κανείς ότι βγάζουμε αυθαίρετα συμπεράσματα, θα παραπέμψουμε στο πρωτοσέλιδο της «Αυγής» την περασμένη Πέμπτη: «Εντυπωσιακή αύξηση της εισπραξιμότητας φόρων (81%) στο επτάμηνο - **Οι πολίτες πληρώνουν και περιμένουν...** - Αισιοδοξία για την πορεία των εσόδων από Σεπτέμβριο - Στο κενό η "μαύρη" προπαγάνδα». Είναι απορίας άξιο το ότι δεν κατάλαβαν ότι αυτός είναι... σιχτίρ τίτλος. Ο κόσμος πληρώνει σαν μαλάκας και τα περί του αντιθέτου αναγραφόμενα είναι μαύρη προπαγάνδα, λέει η επίσημη του ΣΥΡΙΖΑ. Παραβλέποντας το γεγονός ότι η στάση πληρωμών πιστοποιείται από τα επίσημα στοιχεία και δεν είναι μαύρη προπαγάνδα (άλλο ζήτημα η πολιτική σπέκουλα που κάνουν τα αντιπολιτευόμενα ΜΜΕ), θυμίζουμε στη συριζαϊκή τσογλαναρία (γιατί τέτοιοι είναι αυτοί που βάζουν τέτοιους τίτλους) πως σε κανέναν δεν αρέσει να τον χαρακτηρίζουν μαλάκα και πως ακόμα και αυτοί που πληρώνουν το κάνουν μπινελικώντας τον πρωθυπουργό, τους υπουργούς, τα στελέχη των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και

όλο τους το σόι. Κάπως έτσι την πάτησαν οι Σαμαροβενιζέλοι με τον ΕΝΦΙΑ. Ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι της λαϊκής οργής και έκτοτε οι γαλαζοπράσινοι κυβερνητικοί συνεταιίροι δεν ξανασήκωσαν κεφάλι, όσα success story κι αν επιστράτευαν, όσα πεντακοσάρικα κι αν μοίρασαν, όσα εξωπετάγματα του ΔΝΤ κι αν ανακοίνωσαν. Εκλείσαν την άθλια κυβερνητική τους θητεία με το «mail Χαρδούβελη» να στοιχειώνει κάθε τους βήμα.

Δεν υπάρχει περίπτωση, λοιπόν, να γίνει κάτι το διαφορετικό με τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, όσα σόου μαυρογιαλουργισμού κι αν δώσει ο Τσίπρας, όσες κορδέλες κι αν κόψει εγκαίνιαζοντας αυτοκινητόδρομους με το μέτρο και νοσοκομεία χωρίς γιατρούς και νοσηλεύτες. Ετσι όπως λειτουργεί η αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία, υπάρχουν κάποια κομβικά ζητήματα που καθορίζουν την τύχη των κυβερνήσεων. Και σ' αυτά τα κομβικά ζητήματα οι Τσιπραίλοι δεν έχουν να δώσουν ούτε ψίχουλο στον ελληνικό λαό. Ασε που εκτίθενται κάνοντας ανακοινώσεις του τύπου «τόσοι θα πληρώσουν παραπάνω ΕΝΦΙΑ μέχρι 50 ευρώ, τόσοι θα πληρώσουν παραπάνω ΕΝΦΙΑ περισσότερο από 50 ευρώ κτλ.», ή κάνοντας συσκέψεις για προληπτική αντιμετώπιση όσων θ' απολυθούν από τα κανάλια, την επομένη της διαβεβαίωσής τους ότι κανένας δε θα χάσει τη δουλειά του, αλλά θα προσληφθούν κι άλλοι!

Το ζήτημα, όμως, δεν είναι η προδιαγεγραμμένη πορεία των Τσιπραίων προς την πτώση, αλλά οι όροι αυτής της πτώσης. Χωρίς διεκδικητικό κίνημα της εργατικής τάξης και της νεολαίας (το ελάχιστο), θα πέσουν οι Τσιπραίλοι αλλά θα βγει αλώβητο το σύστημα και θα εξασφαλίσει τη συνέχειά του.

Τακτική ώριμου φρούτου ο Κούλης

Μπορεί κάπου-κάπου ν' ανεβάζει τους τόνους, μπορεί καμιά φορά να ξαναθυμάται και το αίτημα για εκλογές, όμως έχει γίνει φανερό ότι η τακτική της ΝΔ του Κ. Μητσotάκης είναι τακτική ώριμου φρούτου. Περιμένει να πέσει ο ΣΥΡΙΖΑ, συνειδητοποιώντας ότι δυνατότητα να τον ρίξει δεν έχει. Ούτε θα ήθελε να είχε τέτοια δυνατότητα, η οποία θα προέκυπτε από εργατικές και λαϊκές κινητοποιήσεις. Η ΝΔ είναι ένα υπεύθυνο, συντηρητικό αστικό κόμμα. Εκτός αυτού, ξέρει καλά πως αν ογκωθούν οι κινητοποιήσεις κατά των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, η επόμενη συγκυβέρνηση της ΝΔ θα τις βρει μπροστά της ακόμα πιο απαιτητικές.

Η τακτική αυτή δεν παραλείπει βέβαια να υποβοηθήσει κάπως την «ωρίμανση». Οχι όμως με «πεζοδρομιακού» τύπου αντιπολίτευση, αλλά με «υπεύθυνη» αντιπολίτευση, η οποία έχει ως πεδίο της τα ΜΜΕ και τη Βουλή και κατά το δυνατόν ασκείται σε πεδία που δεν έχουν άμεσο μνημονιακό ενδιαφέρον.

Η υπόθεση του διαγωνισμού για τις τηλεοπτικές άδειες, για παράδειγμα, έτσι όπως εξελίχθηκε, αποτελεί βούτυρο στο ψωμί της ΝΔ. Και ειδικά οι καταγγελίες Καμμένου για τον κουμπάρο του (κουμπάρο και του Σπίρτζη) Καλογρίτσα, που επιτρέπουν στη ΝΔ να

πλήξει τον ΣΥΡΙΖΑ εκεί που ο τελευταίος καυχιέται ότι έχει υπεροχή: το περιβόητο ηθικό πλεονέκτημα. Ετσι, 52 βουλευτές της ΝΔ υπέβαλαν ερώτηση προς τον πρωθυπουργό και τους συναρμόδιους υπουργούς Επικρατείας και Δικαιοσύνης, ζητώντας από τον Τσίπρα να πει ποια είναι η θέση της κυβέρνησης για τις δηλώσεις Καμμένου κατά Καλογρίτσα, αν ο Τσίπρας ζήτησε από τον Καμμένο να τον ενημερώσει κτλ. κτλ.

Φυσικά, ο Βούτσης θα πετάξει την ερώτηση στο συρτάρι του, αφήνοντας να περάσουν μήνες μέχρι τη συζήτησή της, ώστε στο μεταξύ να έχει ξεκαθαρίσει το τοπίο με τα κανάλια. Τίποτα, όμως, δεν εμποδίζει τους γαλάζιους βουλευτές να βγαίνουν σε κανάλια και ραδιόφωνα (είναι και ευνοϊκό το κλίμα ως προς το συγκεκριμένο θέμα) και να σπεκουλάρουν συνεχώς, ανακυκλώνοντας μια σκανδαλογολία που κάθε άλλο παρά συμφέρει την κυβέρνηση.

Βρίσκοντας τέτοια θέματα, που ποτάνε την κυβέρνηση και προσωπικά τον Τσίπρα, θα πορεύεται ο Κούλης, πιστός στην τακτική του ώριμου φρούτου. Γι' αυτό, άλλωστε, δεν επιχείρησε κάποια μεγάλη τομή στην ίδια τη ΝΔ, φροντίζοντας να σεβαστεί με θρησκευτική ευλάβεια τις εσωκομματικές ισορροπίες. Ακόμα και τον αντιπρόεδρο Μπου-

πούκο τον συμμαζέψε, ώστε να μην καπελώνει τον πρόεδρο με τη ραδιοτηλεοπτική πολυπραγμοσύνη του.

Οι επιτελείς της ΝΔ ξέρουν ότι ο Τσίπρας χάνει σιγά-σιγά την προσωπική του αίγλη και πως τα μεγάλα ΜΜΕ (ακόμα και τα καινούργια κανάλια) στην πλειοψηφία τους δεν είναι ούτε θα γίνουν φιλοκυβερνητικά. Αρα, ο Μητσotάκης έχει εξασφαλισμένη προβολή και θετική αντιμετώπιση, η οποία θα τον βοηθήσει να φιλοτεχνήσει το προφίλ του πρωθυπουργίσμου. Ήδη, τα γκάλοπ τον δείχνουν να προηγείται σε δημοφιλία του Τσίπρα.

Κι επειδή κάποιοι κατηγορούν τη ΝΔ για θερινή ραστώνη και για τακτική ήπι-ας αντιπολίτευσης, ο Κούλης εκμεταλλεύτηκε τη φιλολογία για καθυστέρηση καταβολής της δανειακής υποδότης των 2,8 δισ. ευρώ και βγήκε να κάνει μια και καλά αυστηρή δήλωση, που ξεκινούσε με τη φράση «Προειδοποιώ τον κ. Τσίπρα!» και κατέληγε με τη φράση «Αν δεν μπορεί να ανταποκριθεί στοιχειωδώς στις ευθύνες του, ας παραιτηθεί». Ολη αυτή η παρέμβαση στήθηκε στο άρπα-κόλλα, με αποτέλεσμα ο Κούλης να βγει κακοφωτισμένος και με τα μάτια γουρλωμένα, σαν Γκρέμλιν.

Κωμωδία που κανένας δεν παρακολουθεί

Το κωμικό σίριαλ «Η ενότητα της Κεντροαριστεράς» επανήλθε στην πολιτική αρένα αμέσως μετά τις διακοπές του Αυγούστου, οι πρωταγωνιστές τα δίνουν όλα, οι σεναριακές ανατροπές διαδέχονται η μία την άλλη, όμως οι θεατές δε γυρίζουν τα μάτια για να το παρακολουθήσουν. Προτιμούν άλλα θεάματα, κι αυτό ανεβάζει τον εκνευρισμό στους παραγωγούς.

Μετά από πολλά ζόρια και αφού το σενάριο «συνάντηση Φώφης-Σταύρου στα τέλη Αυγούστου» δεν γυρίστηκε σε επεισόδιο, αντιπροσωπίες του ΠΑΣΟΚ και του Ποταμιού κατάφεραν να συναντηθούν την Παρασκευή 2 Αυγούστου. Η συνάντηση έγινε σε καλό κλίμα ειπώθηκε από το κουαρτέτο που συναντήθηκε (δύο από κάθε πλευρά). Γνωστοποίησαν μάλιστα ότι έκλεισαν και νέο ραντεβού την επόμενη εβδομάδα, προκειμένου να συνεχίσουν τις διαπραγματεύσεις. Τι ήταν να μιλήσουν για καλό κλίμα; Λες και το μάτιαξαν το σίριαλ.

Αρχικά, εμφανίστηκαν κάποια δημοσιεύματα που παρουσίαζαν το γάμο σαν σίγουρο, με φεξιρισμένη ημερομηνία. Οι ποταμίσιοι απέδωσαν τα δημοσιεύματα στους πασόκους και απείλησαν με χωρισμό. Οι πασόκοι επισήμως διατήρησαν την ψυχραιμία τους, ανεπισήμως όμως άρχισαν τα «γαλλικά». Κι έγιναν ξανά... μια ωραία ατμόσφαιρα.

«Απάντηση στις διαρροές και στα τελεσίγραφα» ήταν ο τίτλος του δελτίου Τύπου που εξέδωσε το Ποτάμι! «Το νέο δεν είναι παγωσάκμα για να το κάνουμε σε ένα βράδυ. Θέλει γερά θεμέλια. Αυτή είναι η απάντηση του Σταύρου Θεοδωράκη στα διάφορα δημοσιεύματα που παρουσιάζουν ως τελειωμένη υπόθεση τις συνομιλίες με το ΠΑΣΟΚ και τις άλλες δυνάμεις του Κέντρου» έγραφε, αποκαλύπτοντας (λόγω του... απαράμιλλου ύφους), ότι συντάκτης της ήταν ο ίδιος ο Σταύρακας, που δεν μπαίνει φυσικά στον κόπο να ρωτήσει τους υπόλοιπους μεγαλοποταμίσιους. «Η Ιστορία δεν γράφεται σύμφωνα με τους σχεδιασμούς των κομματικών επιτελείων και ούτε οι φιλελεύθεροι και σοσιαλδημοκράτες πολίτες δέχονται τελεσίγραφα είναι η απάντησή του (σ.σ. του Σταύρακα) στη δήλωση της κ. Γεννηματά ότι το φθινόπωρο είναι το απώτερο χρονικό όριο για την εκλογή του νέου αρχηγού» συνέχιζε το δελτίο, χοντραίνοντας την αντιπαράθεση.

Κύκλοι του ΠΑΣΟΚ απάντησαν με σχόλιο: «Ο κόσμος της παράταξης αγωνιά για έργα κι όχι για λόγια. Οποιος δεν θέλει να ζυμώσει δέκα μέρες κοσκινίζει. Είναι λάθος με συνεντεύξεις και διαρροές να υπονομεύεται το καλό κλίμα των συνομιλιών στο σημείο αυτό που έχουμε φτάσει». Το Ποτάμι απάντησε με διαρροές, σύμφωνα με τις οποίες «δεν ενδιαφέρεται για μια Δημοκρατική Συμπαράταξη plus, με την προσθήκη του Ποταμιού στο υπάρχον σχήμα», ενώ άρχισαν και τις χοντρές μπηχτές, λέγοντας πως δεν υπάρχει περίπτωση να γίνει συνάντηση Φώφης-Σταύρου, αν προηγουμένως δεν ξεκαθαριστούν από το κουαρτέτο (Πρωτόπαπας-Ξεκαλάκης από το ΠΑΣΟΚ, Τσιόδρας-Αβραμίδης από το Ποτάμι) όλα τα εκκρεμή θέματα, μεταξύ των οποίων και το ζήτημα των δανείων του ΠΑΣΟΚ! Τι θα γίνει με αυτά, αν τα δύο κόμματα αποκτήσουν νέο αρχηγό;

Το ΠΑΣΟΚ, βέβαια, είχε προτείνει το σχηματισμό συνασπισμού κομμάτων (με το καθένα να διατηρεί την αυτόνομη λειτουργία του), όμως το Ποτάμι αντιπρότεινε ενιαίο κόμμα. Το ΠΑΣΟΚ υποχώρησε, δέχτηκε το ενιαίο κόμμα, και τώρα το Ποτάμι ρωτάει τι θα γίνει με τα δάνεια του ΠΑΣΟΚ. Είναι προφανές ότι άμα δοθεί απάντηση σ' αυτό, θα βρει να εγείρει κάποιο άλλο ζήτημα. Γιατί απλούστατα ο Θεοδωράκης και η παρέα του δε γουστάρουν να πάνε στο ΠΑΣΟΚ. Κανένας τους δεν πιστεύει ότι θα πρόκειται για ισότιμη συνεργασία με το ΠΑΣΟΚ. Το ΠΑΣΟΚ έχει μηχανισμό, έχει στελέχη έμπειρα στο παρασκήνιο, τους συνδικαλισμούς και τις ίντριγκες, ενώ το Ποτάμι έχει ένα μάτσο φλώρους (ιδιαίτερα στην επαρχία), που οι πασόκοι είναι σε θέση να τους «καταπιούν» χωρίς καν να χρειαστεί να σηκωθούν από την καρέκλα του ουζερί που αράζουν.

Ο Θεοδωράκης έκανε ένα ακόμα βήμα παραπέρα, δηλώνοντας σε ραδιοφωνική του συνέντευξη ότι το Ποτάμι δεν έχει δώσει την έγκρισή του για συμπίεση απλώς με το ΠΑΣΟΚ και τη ΔΗΜΑΡ. «Το Κέντρο είναι πολύ μεγαλύτερο από το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι» είπε, περιγράφοντας ένα μεταφυσικό σχέδιο «συσπείρωσης δυνάμεων που σήμερα βρίσκονται εκτός πολιτικής»! Οι πολιτικές συνεργασίες ή συμμαχίες, όμως, κλείνονται ανάμεσα σε υπαρκτές οργανωμένες πολιτικές δυνάμεις. Ποιες είναι οι «εκτός πολιτικής» δυνάμεις, οι οποίες «μαζί με το Ποτάμι, το ΠΑΣΟΚ, αλλά και μικρότερες δυνάμεις όπως είναι η ΔΗΜΑΡ και η Δράση θα δώσουμε μια προοδευτική καινούργια απάντηση στα προβλήματα της χώρας»; «Χτες κάναμε μια διαρροή την οποία οφείλω -και θα το κάνω- να τη στηρίξω. Είπαμε ότι όποιος δε θέλει να ζυμώσει δέκα μέρες κοσκινίζει» απάντησε από άλλη ραδιοφωνική συχνότητα ο Πρωτόπαπας.

Ακολούθησε νέα ανταλλαγή... φιλοφρονήσεων. Το ΠΑΣΟΚ έστειλε μια επιστολή στο Ποτάμι και το Ποτάμι απάντησε με... ανοιχτή επιστολή, στην οποία Τσιόδρας και Αβραμίδης (άρα δε φταίει ο «κακός» Θεοδωράκης) απαριθμούσαν αυτά που πρέπει να γίνουν για να δημιουργηθεί ο νέος φορέας. «Επιβεβαιώνονται οι φόβοι μας ότι πίσω από τις κωλυσιεργίες, τη διγλωσσία, την υπαναχώρηση υπάρχουν σκοπιμότητες» απάντησαν κύκλοι του ΠΑΣΟΚ. «Είναι προφανές ότι κατευθύνονται στο να γίνουν συμπλήρωμα» (της ΝΔ) σχολίασε η Φώφη στη ραδιοφωνική εκπομπή του Χατζηνικολάου. «Κληρονόμησε το ΠΑΣΟΚ, πίστεψε ότι μπορεί να κληρονομήσει και το Ποτάμι. Βολεύεται στην ασφάλεια των μηχανισμών της και δεν θέλει μια ανοιχτή αναμέτρηση στην κοινωνία», απάντησε το Ποτάμι. Στο ΠΑΣΟΚ αποφάσισαν να μην ξαναπαντήσουν και το σίριαλ έλαβε τέλος απότομα, αν και ο Θεοδωράκης εμφανίστηκε τάχαμου συναινετικός.

Είναι φανερό ότι το συνεχές μπρα-ντε-φερ δεν αφορούσε τους όρους για το γάμο, αλλά το ποιος θα χρεωθεί το διαζύγιο. Για το ΠΑΣΟΚ στόχος δεν είναι ο Θεοδωράκης και η παρέα του, που «συνομιλούν» απευθείας με το μητσοτακίκο, αλλά ο Λυκούδης και η δική του παρέα. Απ' αυτούς αναμένεται η επόμενη κίνηση, αν και ο Γιωργάκης έκανε πρώτος τη δική του, φωνάζοντας «παρών».

Το αυγό του φιδιού στρογγυλοκάθεται στα βουλευτικά έδρανα

Μπορεί να μην αλλάξει τίποτα στη διακυβέρνηση του ανατολικογερμανικού κρατιδίου του Μεκλεμβούργου – Πομερανίας μετά από τις εκλογές της περασμένης Κυριακής, αφού οι σοσιαλδημοκράτες με τους χριστιανοδημοκράτες αναμένεται να σχηματίσουν ξανά κυβέρνηση (με τους πρώτους να κερδίζουν λίγο πάνω από 30% και τους δεύτερους μόλις 19%), ωστόσο η εκτίναξη του ακροδεξιού κόμματος «Εναλλακτική για τη Γερμανία» (AfD), που ξεπέρασε το κόμμα της Μέρκελ κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες (έφτασε το 21% περίπου) και μάλιστα στην ίδια την εκλογική περιφέρεια της καγκελαρίου, δείχνει ότι η ακροδεξιά κερδίζει έδαφος (και) στη Γερμανία. Η άνοδος της ακροδεξιάς δεν μπορεί παρά ν' αποτελέσει ένα ακόμα άλλοθι για τις κυρίαρχες πολιτικές δυνάμεις για να προωθήσουν ακόμα πιο αντιδραστική πολιτική, ιδιαίτερα στο μεταναστευτικό που έχει αναγορευτεί σε μείζον πρόβλημα της γηραιάς ηπείρου.

Δεν είναι όμως μόνο η Γερμανία που οι καθαρόαιμοι φασίστες ανεβάζουν τα ποσοστά τους. Στη Γαλλία, το «Εθνικό Μέτωπο» της Λεπέν έχει πλέον καθιερωθεί ως ένα «σοβαρό» φασιστικό κόμμα που όλοι το υπολογίζουν στο αστικό πολιτικό παιχνίδι, αφού κερδίζει υψηλά ποσοστά εδώ και χρόνια (στις τελευταίες περιφερειακές εκλογές της Γαλλίας, που έγιναν το Μάρτη του 2015, κέρδισε πάνω από το 22% των ψήφων).

Στην Αυστρία, ο εμφανιζόμενος ως «μετριοπαθής» αλλά πάντα ακροδεξιός Νόρμπερτ Χόφερ, από τα σπλάχνα του φασιστικού κόμματος «Κόμμα των Ελευθέρων» (FPÖ), ένα κόμμα με ναζιστική ιστορία, που ιδρύθηκε το 1956 από πρώην ναζιστές, θα έχει μία δεύτερη ευκαιρία για να γίνει ο πρώτος φασίστας πρόεδρος χώρας-μέλους της ΕΕ. Κι αυτό γιατί το συνταγματικό δικαστήριο της χώρας ακύρωσε το αποτέλεσμα των εκλογών της 22ης Μάη, μετά από ένσταση του Χόφερ. Έτσι, ο «οικολόγος» Φαν ντερ Μπέλεν, που είχε κερδίσει κυριολεκτικά στο νήμα (50.3% έναντι 49.7%), δεν ορκίστηκε πρόεδρος στις 8 Ιουλίου.

Στη Δανία, το ακροδεξιό Λαϊκό Κόμμα αναδείχτηκε δεύτερο κόμμα στη Βουλή στις εκλογές του Ιουνίου του 2015, με ποσοστό 21% (από 12% που είχε το 2011). Ενα χρόνο πριν, στις Ευρωεκλογές του 2014 είχε βγει πρώτο με 26.6%.

Στην Ολλανδία, το ακροδεξιό «Κόμμα για την Ελευθερία» (PVV), που στις εκλογές του 2012 ήταν τρίτο κόμμα με 10%, στις Ευρωεκλογές του 2014 κέρδισε ξανά την τρίτη θέση, αν και με μειωμένα ποσοστά έναντι των ευρωεκλογών του 2009 (πήρε 13.3% αντί 16.97%).

Για να μη μιλήσουμε για την Ουγγαρία, όπου ο ακροδεξιός Βίκτορ Ορμπαν, αρχηγός του ακροδεξιού Φιντές, παραμένει πρωθυπουργός παρά τη μεγάλη πτώση που σημείωσε το κόμμα του στις βουλευτικές εκλογές του 2014 (45% αντί 53% το 2010), κρατώντας όμως περίπου τα δύο τρίτα των εδρών στη Βουλή χάρη στην αλλαγή του εκλογικού νόμου.

Σε εποχές κρίσης, ο φασισμός αποτελεί καταφύγιο της κυρίαρχης αστικής τάξης. Κι αυτό γιατί τα περιθώρια να αντιμετωπίσει τις αντιδράσεις από την αύξηση της εκμετάλλευσης των εργατών με τις παλιές παραδοσιακές μεθόδους στενεύουν. Η ανοιχτή καταστολή συμβαδίζει με τη φασιστική πολιτική. Ο μόνος τρόπος για να ανακοπεί αυτή η λαίλαπα είναι μια ταξική επαναστατική πολιτική που μπορεί να γίνει πράξη μέσα από μία ταξική επαναστατική οργάνωση, ένα πολιτικό επιτελείο που θα ανακόψει τον εγκλωβισμό πλατιών λαϊκών στρωμάτων στα δίχτυα του φασισμού.

«Χαμηλή ανάπτυξη, μεγάλη ανισότητα και αργή πρόοδος στις δομικές μεταρρυθμίσεις είναι μεταξύ των σημαντικότερων θεμάτων που οι ηγέτες του G20 θα συζητήσουν στη συνάντησή τους στο Χανκτζού της Κίνας αυτό το Σάββατο-κυριακό. Αυτή η συνάντηση έρχεται σε μία σημαντική στιγμή για την παγκόσμια οικονομία. Το πολιτικό εκκρεμές ταλαντεύεται απειλητικά ενάντια στις ανοικτές οικονομίες και χωρίς δυναμικές πολιτικές δράσεις ο κόσμος θα μπορούσε να υποφέρει από μία απογοητευτική ανάπτυξη για μεγάλο χρονικό διάστημα. Το 2016 θα είναι ο πέμπτος συνεχής χρόνος που η αύξηση του παγκόσμιου ΑΕΠ είναι κάτω από τον μέσο όρο του 3.7% ενός μεγάλου χρονικού διαστήματος (από το 1990 μέχρι το 2007) και το 2017 ίσως να είναι ο έκτος».

Τα λόγια της διευθύνουσας συμβούλου του ΔΝΤ Κριστίν Λαγκάρντ στο blog του ΔΝΤ, λίγες μέρες πριν από την τελευταία σύνοδο κορυφής του G20, των ηγετών των είκοσι πιο ανεπτυγμένων κρατών του πλανήτη (βλ. <https://blog-imfdirect.imf.org/2016/09/01/we-need-forceful-policies-to-avoid-the-low-growth-trap/>), δείχνουν ότι αυτό που ονομάζεται παγκόσμια οικονομία σέρνεται και πως οι προοπτικές της περιβόητης ανάπτυξης δεν είναι και τόσο ευοίωνες.

Στην πραγματικότητα, «παγκόσμια οικονομία» δεν υπάρχει με την έννοια ενός ομοειδούς οικονομικού συνόλου, στο οποίο επικρατεί η κοινή προσπάθεια για την παγκόσμια ανάπτυξη. Η παγκόσμια οικονομία είναι βαθιά διαιρεμένη σε ανταγωνιστικές οικονομίες, και στο πλαίσιο αυτής της διαίρεσης το συμφέρον του ενός ισοδυναμεί με τη χασούρα των άλλων. Και βέβαια, ως «ανάπτυξη» δεν νοείται η ολόένα και μεγαλύτερη ικανοποίηση των υλικών και πολιτιστικών αναγκών της κοινωνίας πάνω στη βάση της υψηλότερης τεχνικής, αλλά η πραγματοποίηση του μέγιστου κέρδους από τα καπιταλιστικά παράσιτα του χρηματιστικού κεφαλαίου, που ολόένα και περισσότερο αποσπάται από την παραγωγή και κερδοσκοπεί ασύστολα στο χρηματιστηριακό τζόγο σε βάρος ακόμα και ολόκληρων χωρών. Αυτό είναι που κρύβεται από τις αναλύσεις και τα ανακοινωθέντα των αστών, όπως οι ηγέτες του G20 και η επικεφαλής του ΔΝΤ.

Γι' αυτό και τα ευχολόγια για ενίσχυση της συνεργασίας, ενθάρρυνση της καινοτομίας, βοήθεια προς τις φτωχότερες χώρες, φορολογική διαφάνεια, προώθηση ποιοτικής εργασίας και άλλα τέτοια ηχηρά, που διαβάζει κανείς στο κοινό ανακοινωθέν των ηγετών των G20, δεν είναι παρά μια ευτελής προπαγάνδα για να δείξει ότι οι διαχειριστές της πολιτικής εξουσίας των καπιταλιστών κάνουν κάτι για να ανατρέψουν την καταρρέουσα κατάσταση που έχει πάρει ο καπιταλισμός παγκόσμια και να θρέψουν με φρούδες ελπίδες τον κοσμάκη ότι κάποιοι σκέφτονται για το καλό του και πράττουν ανάλογα.

Μελανές οι προοπτικές της «παγκόσμιας οικονομίας»

Χαρακτηριστική για την αδυναμία εξήγησης της σημερινής πραγματικότητας από τα παπαγαλάκια του κεφαλαίου είναι η παρέμβαση της Λαγκάρντ που αναφέραμε παραπάνω. Τι είναι αυτό που φταίει κατά τη «σιδερά κυρία» του ΔΝΤ; Αφού σημειώσει ότι η ανάπτυξη των προηγμένων χωρών υπολείπεται κατά μία ποσοστιαία μονάδα από το μέσο όρο της περιόδου 1990-2007, εξηγεί:

- Πολλές χώρες εξακολουθούν να μαστίζονται από κληρονομίες κρίσης, όπως τα ιδιωτικά και δημόσια χρέη και η χειροτέρευση των ισολογισμών των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων. Το αποτέλεσμα είναι η πεισματικά χαμηλή ζήτηση.

- Όσο περισσότερο διαρκεί η χαμηλή ζήτηση, τόσο περισσότερο απειλεί να βλάψει μακροπρόθεσμα την ανάπτυξη, καθώς οι εταιρίες μειώνουν την παραγωγική τους ικανότητα και οι άνεργοι εργάτες εγκαταλείπουν το εργατικό δυναμικό και κρίσιμα προσόντα διαβρώνονται. Η χαμηλή ζήτηση, επίσης, συμπιέζει το εμπόριο και οδηγεί σε απογοητευτική αύξηση της παραγωγικότητας.

- Στην πλευρά της παραγωγής, η χαμηλή παραγωγικότητα και οι δυσμενείς δημογραφικές τάσεις βαρύνουν πάνω στο ενδεχόμενο της ανάπτυξης – μία τάση που άρχισε πριν από την παγκόσμια οικονομική

κρίση. Και με μικρές προσδοκίες για δυνατότερη ανάπτυξη αύριο, οι εταιρίες έχουν ακόμα πιο λίγα κίνητρα για να επενδύσουν, πράγμα που πληγώνει την προοπτική τόσο της παραγωγικότητας όσο και της βραχυπρόθεσμης ανάπτυξης.

Η πτώση της κατανάλωσης (που συνεχίζεται πεισματικά) δεν οφείλεται -κατά τη Λαγκάρντ- στην αύξηση της εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης, που οδηγεί σε πολύ χαμηλά μεροκάματα και αδυναμία αγοράς ακόμα και των βασικών μέσων διαβίωσης από εκατομμύρια ανθρώπους. Οφείλεται στην αύξηση των χρεών. Αυτά όμως είναι αποτέλεσμα και όχι αιτία της πτώσης της κατανάλωσης. Πώς δημιουργούνται τα χρέη; Οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις χρεώνονται όταν δεν μπορούν να πουλήσουν τα εμπορεύματά τους στην αγορά επειδή υπάρχει οικονομική στενότητα των καταναλωτών (που στην πλειοψηφία τους είναι εργαζόμενοι). Τα κράτη χρεώνονται, επίσης, για να καλύψουν τα αυξημένα τους έξοδα, είτε γιατί δεν μπορούν να μαζέψουν περισσότερους φόρους (αφού ο κόσμος δεν έχει λεφτά να τους πληρώσει, ενώ η συρρίκνωση του εμπορίου -λόγω της μείωσης της ζήτησης- συνεπάγεται μειωμένα έσοδα από το ΦΠΑ για το κράτος), είτε για να εξυπηρετήσουν άλλα κράτη και καπιταλιστικές επιχειρήσεις που τους ρουφούν το

αίμα από τα ατέρμονα δάνεια που τους παρέχουν, τα οποία αποδεδεικνύονται και μία πρώτης τάξης επένδυση για τους δανειστές ταυτόχρονα με το μόνιμο αλυσόδεμά τους στον ζυγό των δανειστών (αυτό συμβαίνει και στην Ελλάδα από την πρώτη μέρα ύπαρξής της σαν «ανεξάρτητο» κράτος). Ιμπεριαλιστικά κράτη δανείζονται για να ενισχύσουν τις καπιταλιστικές τους επιχειρήσεις, που είναι «πολύ μεγάλες για να καταρρεύσουν» (όπως τόσο χαρακτηριστικά έλεγαν στις ΗΠΑ για τους κολοσσούς που βάρεσαν μπιέλα την περασμένη δεκαετία) και κινδυνεύουν να καταρρεύσουν, επειδή δεν μπορούν να πουλήσουν τα προϊόντα που παράγουν λόγω της στενότητας κατανάλωσης. Τα κράτη δανείζονται, επίσης, για να τροφοδοτούν τον πολεμικό τους προϋπολογισμό που είναι ιδιαίτερα δαπανηρός αλλά τόσο κερδοφόρος για τους καπιταλιστές που παράγουν τις μηχανές του θανάτου. Η πτώση της ζήτησης από τους καταναλωτές οδηγεί το κεφάλαιο στο να επενδύσει στο εμπόριο του θανάτου, γιατί αυτό του αποφέρει το μέγιστο κέρδος. Επομένως, τα χρέη δεν είναι αιτία αλλά συνέπεια της πτώσης της ζήτησης.

Για τη Λαγκάρντ, όλα όσα αναφέραμε παραπάνω δεν υπάρχουν. Υπάρχουν όμως οι «δυσμενείς δημογραφικές τάσεις», δηλαδή η αύξηση του ορίου ηλικίας των ανθρώπων, που οδηγεί περισσότερους εργαζόμενους στη συνταξιοδότηση. Η δυνατότητα να ζουν οι άνθρωποι περισσότερα χρόνια, αντί για ευτυχία, χαρακτηρίζεται «πρόβλημα» που λύεται με ένα και μοναδικό τρόπο: οι άνθρωποι να εργάζονται περισσότερο και οι συνταξιούχοι να παίρνουν λιγότερα. Οι πολιτικές του ΔΝΤ, που εφαρμόζονται και στη χώρα μας, σε αυτή την κατεύθυνση κινούνται. Για την ακρίβεια, δεν είναι πολιτικές μόνο του ΔΝΤ, αλλά όλων των καπιταλιστικών οργανισμών, γιατί μέσα στον καπιταλισμό άλλη διαχείριση δεν μπορεί να υπάρξει. Η πρόσφατη κατάρρευση των «αριστερών» καθεστώτων στη Λατινική Αμερική (Βενεζουέλα, Βολιβία, Βραζιλία κτλ.) το αποδεικνύει περίτρανα.

Η οικονομική καταρρέουσα κατάσταση που αποτυπώνεται κατά καιρούς στα προς τα κάτω αναθεωρημένα στοιχεία για την «ανάπτυξη», που δίνουν οι διάφοροι οικονομικοί οργανισμοί του κεφαλαίου (όπως το ΔΝΤ, το οποίο αναθεώρησε ξανά προς τα κάτω τις προβλέψεις του για την παγκόσμια ανάπτυξη, στην οικονομική του έκθεση τον περασμένο Ιούλη), και η αργή ανάπτυξη που διαπίστωσαν οι ηγέτες του G20 δεν αποτελούν παρά αποδείξεις για το σάπισμα του καπιταλισμού παγκόσμια. Το σάπισμα αυτό, όμως, δε θα οδηγήσει αυτόματα στο θάνατο. Χρειάζεται κάποιος να κάνει πράξη κι αυτός δεν είναι άλλος από την εργατική τάξη που στερείται τα βασικά μέσα διαβίωσης, μοιράζοντας την πλούτη που παράγει τον παγκόσμιο πλούτο.

Μπράιαν Ιβο Συνεπής στον αντισιωνισμό του

Ο διάσημος συνθέτης και παραγωγός Μπράιαν Ιβο απέδειξε για μια ακόμα φορά ότι η αντίθεσή του στη ναζιστική σιωνιστική οντότητα και η αλληλεγγύη του για τον παλαιστινιακό λαό δεν είναι ένα όχημα ευκαιρίας, που το χρησιμοποίησε κάποτε για να πετύχει την προβολή του. Έδειξε και πάλι τη συνέπειά του, αδιαφορώντας για το κόστος που η ενέργειά του μπορεί να έχει (είναι γνωστή η δύναμη του σιωνιστικού λόμπι στο χώρο του θεάματος-ακροάματος).

Όπως έγραψε η ιταλική «Ρεπούμπλικα», ο Ιβο απαγόρευσε στη διάσημη ισραηλινή ομάδα χορού Μπατσέβα να χρησιμοποιήσει τη μουσική του σε σειρά εμφανίσεών της στην Ιταλία, διότι χορηγός τους ήταν η ισραηλινή πρεσβεία. Σε επιστολή του προς τον χορογράφο Οχάντ Ναχαρίν και την ομάδα του ο Ιβο έγραψε: «Αντιλαμβάνομαι ότι η κυβέρνησή σας εκμεταλλεύεται καλλιτέχνες όπως εσείς, "παίζοντας" με τη φυσιολογική σας επιθυμία να συνεχίσετε να δουλεύετε - ακόμα και αν αυτό σημαίνει ότι γίνεστε μέρος μιας στρατηγικής προπαγάνδας».

Επειδή κάτι τέτοια τα αντιμετωπίζουμε και στη χώρα μας (διότι το σιωνιστικό λόμπι μοιράζει λεφτά, σε εποχές κρίσης και στενότητας) ας έχουν όλοι και όλες υπόψη τους το μήνυμα του Μπράιαν Ιβο. Κι ας πράξουν αναλόγως.

Εν ψυχρώ δολοφονίες Παλαιστίνιων από το σιωνιστικό στρατό

Η εκτέλεση με πυροβολισμό στο κεφάλι τραυματισμένων και αναίσθητων Παλαιστίνιων είναι συνηθισμένη πρακτική του ισραηλινού στρατού, όταν αντιμετωπίζει αγωνιστές που προβαίνουν σε κάποια ενέργεια, είτε πρόκειται για επίθεση με μαχαίρι ή αυτοκίνητο, είτε για επίθεση με πυροβόλο όπλο. Την κυνική δήλωση έκανε ο υπεύθυνος ασφάλειας εβραϊκού εποικισμού, που κατέθεσε ως μάρτυρας υπεράσπισης στη δίκη του σιωνιστή λοχία Ελόρ Αζάρια.

Ο Αζάρια κατηγορείται ότι σκότωσε εν ψυχρώ με μια σφαίρα στο κεφάλι τον παλαιστίνιο νεολαίο Αμπντέλ Αλ Σαρίφ, ενώ ήταν τραυματισμένος και αναίσθητος στο έδαφος. Η δολοφονία του Αλ Σαρίφ πιθανότατα θα είχε συγκαλυφθεί, όπως και τόσες άλλες, αν δεν είχε δοθεί στη δημοσιότητα βίντεο που απεικονίζει τον Αζάρια να σημαδεύει και να εκτελεί εν ψυχρώ τον Αλ Σαρίφ και στη συνέχεια να γελάει και να συζητά με έναν έποικο που βρισκόταν στο σημείο. Η διεθνής προβολή αυτού του βίντεο και τα σχόλια που προκάλεσε ανάγκασαν το στρατό να παραπέμψει τον Αζάρια στο στρατοδικείο με την κατηγορία της ανθρωποκτονίας από πρόθεση. Κατά τη διάρκεια της δίκης αποκαλύφθηκε ότι οι στρατιώτες διατάχθηκαν

να κατάσχουν ό,τι οπτικοακουστικό υλικό είχε τραβηχτεί με κινητά τηλέφωνα ή άλλα μέσα από αυτούς που ήταν παρόντες στο σημείο προκειμένου να συγκαλύψουν τη δολοφονία.

Μόνο μέσα στο 2015 έγιναν πολλές καταγγελίες για εν ψυχρώ εκτελέσεις Παλαιστίνιων από ισραηλινούς στρατιώτες στη Δυτική Οχθη. Στις 25 Δεκέμβρη του 2015, μπάτσος της ισραηλινής συνοριακής αστυνομίας γάζωσε με το αυτόμάτο του το αυτοκίνητο της 40χρονης Παλαιστίνιας Μαχντία Χαμάντ σκοτώνοντάς την επι τόπου. Στη συνέχεια και ενώ η Χαμάντ ήταν ήδη νεκρή, έσπασε με τον υποκόπανο του όπλου του το παρμπρίζ του αυτοκινήτου γαζώνοντας το κεφάλι της νεκρής και μετατρέποντάς το σε μια άμορφη μάζα. Παρόμοια ήταν η περι-

πτωση του Μαζέν Οράιμπι, που σκοτώθηκε από στρατιώτες σε ισραηλινό σημείο ελέγχου, όταν επιτέθηκε εναντίον τους. Ενώ ήταν προφανές ότι ο Οράιμπι ήταν νεκρός από τις δεκάδες σφαίρες που είχε δεχτεί, οι στρατιώτες τον πλησίασαν και τον πυροβόλησαν στο κεφάλι διαλύοντάς το.

Οι εν ψυχρώ δολοφονίες και η σκύλευση των σωμάτων των νεκρών δεν είναι η μόνη σαδιστική πρακτική που χρησιμοποιούν οι σιωνιστές προκειμένου να τρομοκρατήσουν τον παλαιστινιακό λαό της Δυτικής Οχθης. Σύμφωνα με μαρτυρίες κατοίκων του προσφυγικού καταυλισμού Αλ Ντεγχισά, κοντά στη Βηθλεέμ, η τακτική που εφαρμόζει ο ισραηλινός στρατός προκειμένου να καταστέλλει τις αντιδράσεις παλαιστίνιων νεολαίων, όταν εισβάλλει στον καταυλισμό,

είναι συνήθως να πυροβολεί στα πόδια. Στόχος των σιωνιστών είναι να προκαλούν μόνιμες βλάβες και σημαντικές αναπηρίες στο θύμα για παραδειγματισμό των υπόλοιπων. Μόνο μέσα στον Ιούλη, ο ισραηλινός στρατός εισέβαλε τρεις φορές στον καταυλισμό. Στις επιθέσεις αυτές οι στρατιώτες πυροβόλησαν οχτώ νέους στα γόνατα και περισσότερους στο ένα ή και στα δυο πόδια. Τα τελευταία δυο χρόνια, 81 νέοι έχουν τραυματιστεί στα πόδια από ισραηλινά πυρά και οι 60 απ' αυτούς έχουν μείνει ανάπηροι.

Κατά τη διάρκεια των επιθέσεων, ένας αξιωματικός της Σιν Μπετ, ο επικεφαλής των επιχειρήσεων, φώναζε από τα ηχεία ενός στρατιωτικού τζιπ ότι θα αφήσει όλους τους νεολαίους του καταυλισμού ανάπηρους. Ο καταυλισμός Αλ Ντεγχισά έχει μακρά ιστορία αντίστασης στους σιωνιστές και έχει δεχτεί λυσσασμένη καταστολή από τον ισραηλινό στρατό. Όταν ο στρατός εισβάλλει με στόχο να συλλάβει αγωνιστές της Αντίστασης, συναντά πάντοτε την οργανωμένη αντίσταση των κατοίκων, γεγονός που εξοργίζει τους σιωνιστές οι οποίοι πλέον πυροβολούν εν ψυχρώ νεολαίους που δεν κρατούν στα χέρια τους παρά πέτρες και μολότοφ.

Γερμανική «αντιτρομοκρατία» κατά τούρκων αγωνιστών

Αναδημοσιεύουμε από την ιστοσελίδα της επιτροπής υποστήριξης στους αγωνιστές της ΑΤΙΚ και τους πολιτικούς πρόσφυγες στην Τουρκία (<http://epitropistirixis.blogspot.gr/2016/09/10.html>) ανταπόκριση (μετάφραση από την ανακοίνωση <http://www.atik-online.net/blog/10-atikli-devrimci-tutsagin-durumasina-devam-edildi.html>) σχετικά με τη δίκη των αγωνιστών της ΑΤΙΚ (Συνομοσπονδία Τούρκων Εργατών στην Ευρώπη), που ξεκίνησε τον περασμένο Ιούνιο για να διακοπεί για το Σεπτέμβριο. Μεταξύ των κατηγορουμένων είναι και ο Ντενίζ Πεκτάς, ο πολιτικός πρόσφυγας που η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ εξέδωσε στην Γαλλία για να παραδοθεί αργότερα στις γερμανικές αρχές.

Στις 2 Σεπτέμβρη συνεχίστηκε η δίκη των δέκα επαναστατών κρατούμενων της ΑΤΙΚ, που κρατούνται από τις 15 Απρίλη του 2015 με την κατηγορία ότι είναι μέλη και καθοδηγητές του Κομμουνιστικού Κόμματος Τουρκίας (μαρξιστικού-λενινιστικού). Οι επαναστάτες κρατούμενοι τράβηξαν την προσοχή όλων όταν μπήκαν στην αίθουσα του δικαστηρίου με τη στάση τους, ολόρθοι και με σφιγμένη τη γροθιά. Οι κρατούμενοι έγιναν δεκτοί με χειροκροτήματα από τους συγγενείς και τους συντρόφους τους που ήρθαν να παρακολουθήσουν τη δίκη.

Εγινε ένσταση για τη μεταγωγή του κρατούμενου Μουσλούμ Ελμά (Müslüm Elma) στην αίθουσα με χειροπέδες. Ο δικαστής Ντουστέρ (Dr. Duster) ζήτησε συγγνώμη και είπε ότι θα ειδοποιήσει τους φρουρούς ασφαλείας ώστε να μην επαναληφθεί αυτή η τακτική.

Από την πλευρά των συνηγόρων υπεράσπισης, μετά από άδεια του υπουργείου Δικαιοσύνης της Γερμανίας, κατατέθηκε αίτηση για ακύρωση των συλλήψεων και της αγωγής. Στην αναφορά επισημάνθηκαν τα ακόλουθα:

«Στην απάντηση που δόθηκε σε ερώτηση που κατατέθηκε στο Γερμανικό Κοινοβούλιο, αποκαλύπτεται ότι η δίκη δεν είναι νόμιμη, είναι μια πολιτική δίκη και η δίωξη ασκήθηκε λόγω αποδοχής των ισχυρισμών του τουρκικού κράτους, ενώ αφήνει να φανεί ότι το τουρκικό κράτος υποστηρίζει ισλαμικές τρομοκρατικές οργανώσεις όπως το ISIS, την Χεζμπολάχ, τους αδελφούς μουσουλμάνους».

Δήλωσαν ότι «είναι απαράδεκτο μια κυβέρνηση που υποστηρίζει τρομοκρατικές οργανώσεις στη Συρία όπως το ISIS και εφαρμόζει την κρατική τρομοκρατία, που βιώνεται με τις παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε ανώτατο βαθμό, τις συλλήψεις δημοσιογράφων και διανοομένων, τις σφαγές εναντίον του κουρδικού λαού και την στρατιωτική εισβολή στην Ροζάβα, να κατηγορεί τους επαναστάτες ως τρομοκράτες και να τους οδηγεί σε πολιτική δίκη». Απαίτησαν από τη γερμανική κυβέρνηση να αποσύρει τη δίκη και να αφεθούν ελεύθεροι οι κρατούμενοι και την κάλεσαν να επανεκτιμήσει τη βρώμικη συνεργασία με το τουρκικό κράτος για τα δικά της πολιτικά συμφέροντα και να εγκαταλείψει τη στάση υποστήριξης στην εφαρμογή της κρατικής τρομοκρατίας του τουρκικού κράτους.

Η εισαγγελία της Γερμανίας ζήτησε να απορριφθεί το αίτημα των συνηγόρων υπεράσπισης. Οι δικαστές έκαναν διακοπή δύο ωρών για να κρίνουν το αίτημα σχετικά με την εκδίκαση της υπόθεσης. Μετά τη διακοπή για την κρίση της προσφυγής, το δικαστήριο αποφάνθηκε αρνητικά για την απελευθέρωση των κρατούμενων και την απόσυρση της δίκης και δήλωσε ότι είναι υπέρ της διατήρησης της δίκης. Η δίκη συνεχίστηκε με τις συχνές ενστάσεις των κρατούμενων και των συνηγόρων για την ανεπαρκή και λανθασμένη μετάφραση και διερμηνεία. Η δίκη θα συνεχιζόταν στις 5 Σεπτέμβρη στη 1ημ.

τήστε τους εργάτες που δούλευαν στα γερμανικά σφαγεία για να μάθετε. Το θέμα είχε γίνει βούκινο στον γερμανικό τύπο πριν από μερικά χρόνια (βλ. <http://www.eksegersi.gr/Επικαιρότητα/19526.Κινεζοποιημένοι-σκλάβοι-στα-γερμανικά-σφαγεία>), γιατί οι συνθήκες θύμιζαν τις αρχές του προηγούμενου αιώνα (τα δωμάτια που στοιβάζονταν οι εργάτες

χωρούσαν μόλις τέσσερα κρεβάτια, αλλά σ' αυτά ζούσαν οκτώ εργάτες. «Υπνος με βάρδιες δηλαδή...», όπως έλεγε ένα παλιό λαϊκό τραγούδι).

Ο καπιταλισμός δεν άλλαξε και πολύ το απεχθές πρόσωπό του από τη δεκαετία του '60. Απλά εκσυγχρονίστηκε για να ρουφά τον ιδρώτα των εργατών με πιο... εκλεπτυσμένο τρόπο!

Ζητούνται εργάτες στα γερμανικά σκλαβοπάζαρα!

Ψάχνετε για δουλειά και δεν βρίσκετε; Στο εξωτερικό οι ευκαιρίες τρέχουν κι εσείς κάθεστε! Όλοι το λένε, γιατί δεν το δοκιμάζετε; Οι αγγελίες δημοσιεύονται ακόμα και στο Διαδίκτυο, δε χρειάζεται να ψάχνετε «μέσο» σε φίλους και συγγενείς. Από το Διαδίκτυο αλιεύσαμε κι εμείς μια αγγελία που προσφέρει εργασία με όρους... παραδεισένιους (<https://gr.jobble.org/desc/8306182542745691799?ckey=μεταφραστές+γερμανικώ&idgr=1&hcid=1&pos=32&elc>).

Όπως μας ενημερώνει η αγγελία, ποτέ στο παρελθόν δεν ήταν τόσο απλή η υποβολή αίτησης για δουλειά. Και τι δουλειά! «Για Γερμανία ζητούνται άμεσα έμπειροι οικοδόμοι, καλουπατζίδες, χτίστες καθώς και άτομα που να ξέρουν να χειρίζονται γερανό».

Παρέχεται διαμονή και ασφάλιση και μεροκάματο 7-9 ευρώ την ώρα καθαρά, ανάλω-

Ελληνες μετανάστες στη Γερμανία (δεκαετία '60)

γα με την εμπειρία, γράφει η αγγελία. Η εργασία (και... χαρά) θα διαρκεί καθημερινά 9 με 10 ώρες και τα φιλεύσπλαχνα αφεντικά θα σας... χαρίζουν ένα ρεπό (την Κυριακή, για να πηγαίνετε στην εκκλησία).

Οι γερμανοί ειδικευμένοι εργάτες στις κατασκευές παίρνουν κατ' ελάχιστο 11.2 ευρώ την ώρα καθαρά, από το Γενάρη του 2015 (14 ευρώ μεικτά, από τα οποία αφαι-

ρείται ένα 20% περίπου για τις ασφαλιστικές κρατήσεις), σύμφωνα με τις συμβάσεις που ισχύουν στη χώρα (<http://www.wageindicator.org/main/salary/minimum-wage/germany>). Δηλαδή, ο χειρότερα αμειβόμενος γερμανός εργάτης κατασκευών παίρνει από 24% έως 60% παραπάνω σε σχέση με τον εργάτη της αγγελίας, χωρίς να συνυπολογίσουμε τα διαφορετικά δι-

καιώματα που σίγουρα θα έχει (άδειες, επιδόματα κτλ).

Και τι περιμένετε; Να σας χειριστούν σαν εργάτες και όχι σαν σύγχρονους σκλάβους;

Όπως στη δεκαετία του '60, το γερμανικό «θαύμα» χρειάζεται τη φτηνή εξειδικευμένη εργασία για να κερδίζουν το μέγιστο κέρδος οι καπιταλιστές. Το έχουν ανάγκη οι άνθρωποι, τώρα που η Ευρώπη περνάει κρίση! Κι εσείς θα δουλεύετε μακριά από την πατρίδα σας, σαν σκλάβοι, για δυο χιλιάρικά το μήνα (για δεκάωρη εργασία έξι μέρες τη βδομάδα), μήπως και μαζέψετε λεφτά για να έχει η οικογένεια να πληρώνει τους... φόρους (ένα μεγάλο μερίδιο των οποίων θα γυρίσει στις τσέπες των γερμανών δανειστών)!

Για τη διαμονή που παρέχεται... δωρεάν, καλύτερα να μην γνωρίζετε. Σύγχρονα κλουβιά θα είναι για να κοιμάστε όταν γυρίζετε από το κάτεργο. Ρω-

στο ψαχνό

Μνημόνιο στο διηνεκές

Πριν προχωρήσετε στην ανάγνωση αυτού του σχολίου, διαβάστε -αν δεν το έχετε ήδη κάνει- την ανάλυση για την πρόσφατη συνέντευξη του διευθύνοντα συμβούλου του EFSF/ESM Κλάους Ρέγκλινγκ. Εκείνο που περιγράφει ο γερμανός τραπεζίτης, αρμόδιος για τη διαχείριση του μεγαλύτερου μέρους του ελληνικού κρατικού χρέους, είναι η συνέχιση της μνημονιακής πολιτικής και μετά το 2018 που λήγει το τρίτο Μνημόνιο.

Τα «πρωτογενή πλεονάσματα» θα πρέπει να είναι 3,5% και μετά το 2018, που σημαίνει σκληρή δημοσιονομική λιτότητα. Μόνο υπ' αυτόν τον όρο θα δεχτούν οι ιμπεριαλιστές δανειστές να πάρουν νέα μέτρα αναδιάρθρωσης του χρέους (όχι διαγραφή, αλλά επιμήκυνση του χρονικού ορίζοντα των λήξεων). Και βέβαια, δε θα δεχτούν οποιαδήποτε χαλάρωση του καθεστώτος της κινεζοποίησης, στο όνομα της διατήρησης του «φιλικού προς τις επενδύσεις κλίματος». Αλλωστε, όπως μπορείτε να διαπιστώσετε στη διπλανή σελίδα (ZOOM), η συγκυβέρνηση Τσίπρα διακηρύσσει με τον πιο επίσημο τρόπο ότι μόνο το ξένο κεφάλαιο μπορεί να κάνει επενδύσεις.

Στην πραγματικότητα, οι συριζαίοι έρχονται να επιβεβαιώσουν αυτό που ήταν εξ αρχής σαφές για όσους μελετούν τα πράγματα σε βάθος και στηρίζουν τις αναλύσεις τους στην επιστημονική γνώση και στα πραγματικά δεδομένα και όχι στην παραπλανητική προπαγάνδα των αστικών κομμάτων και ιδιαίτερα των κομμάτων της κοινωνικής δημαγωγίας.

Η πολιτική ιστορία επαναλαμβάνεται ως φάρσα. Τη δεκαετία του '80 το ριζοσπαστικό διεκδικητικό κίνημα της μεταπολίτευσης εναπόθεσε τις ελπίδες του στο ΠΑΣΟΚ. Τις είδε να διαψεύδονται, αφού στο μεταξύ κατάφερε να κερδίσει κάποιες μεταρρυθμίσεις στο μισθολογικό, τον εργασιακό και το συνταξιοδοτικό τομέα. Στα μέσα της δεκαετίας του 2010, το αβαθές αντιμνημονιακό κίνημα εναπόθεσε τις ελπίδες του στον ΣΥΡΙΖΑ και τις είδε να διαψεύδονται εν ριπή οφθαλμού. Χωρίς να κερδίσει το παραμικρό σε επίπεδο άμεσων διεκδικήσεων, αλλά βλέποντας να σωρεύονται νέα αντεργατικά και φορομνηστικά μέτρα πάνω στα προηγούμενα, βρίσκεται σε μια κατάσταση απόλυτης σύγχυσης και πλήρους αγωνιστικής παράλυσης.

Δεν είναι πρωτοφανείς ιστορικά τέτοιες κοινωνικές συμπεριφορές, μολονότι δεν τις έχουμε ξαναζήσει τις τελευταίες τέσσερις-πέντε δεκαετίες. Δεν μπορούμε να περιμένουμε, όμως, την επανάληψη των κοινωνικών φαινομένων με την ακρίβεια που επαναλαμβάνονται τα φυσικά φαινόμενα. Τα εργαλεία ανάλυσης τα έχουμε, μπορούμε να τα αναλύσουμε. Αρκεί να υπάρχει μια ειλικρινής διάθεση αυτοκριτικής, γιατί πέραν του ΣΥΡΙΖΑ υπάρχουν και οι ευθύνες εκείνων που τον στήριξαν, είτε ανοιχτά, είτε σιωπηρά, είτε ενεργά, είτε απέχοντας από την απαραίτητη πολεμική.

Ομως, πρωταρχική σημασία έχει η εξαγωγή του σημαντικότερου συμπεράσματος από τις πολιτικές και κοινωνικές εξελίξεις των τελευταίων ετών. Το αυθόρμητο κίνημα των εργαζόμενων μαζών θα εγερθεί και πάλι. Οι περίοδοι αμώτιδος και παλίρροιας είναι στη φύση του. Το κενό πολιτικής εκπροσώπησης αυτού του κινήματος, όμως, δεν πρόκειται να κλείσει αυθόρμητα. Είναι καθήκον των πρωτοπόρων επαναστατικών κομμουνιστικών δυνάμεων να το κλείσουν.

Για να υπάρξει η απαραίτητη «συνάντηση» ανάμεσα στο αυθόρμητο και στο συνειδητό, που θα δώσει νέα τροπή στις εξελίξεις, δημιουργώντας το δυναμικό που είναι απαραίτητο για να υπάρξει διέξοδος από το φαύλο κύκλο.

Η γαλλική VINCI (έχει πάρει και τη γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου) με ποσοστό 29,9%, η γερμανική HOCHTIEF (έχει και το αεροδρόμιο Ελ. Βενιζέλος) με ποσοστό 17% και οι ελληνικές J&P Αβαξ (19,1%), ΑΚΤΩΡ (17%) και ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ (17%) είναι οι εταιρίες που έχουν πάρει τον αυτοκινητόδρομο Κόρινθος-Πάτρα, μικρά τμήματα του οποίου εγκαινίασε ο Τσίπρας την περασμένη Παρασκευή (με την ελπίδα ότι θα προλάβει να κόψει κι άλλες κορδέλες, εγκαινιάζοντας το έργο με το μέτρο). Από την ιστοσελίδα της Κοινοπραξίας πληροφορούμαστε ότι κατά την περίοδο κατασκευής το έργο χρηματοδοτείται κατά 23% «από τη συμβολή των χρηστών» (από τα χαράτσια των διοδίων σε αυτοκινητόδρομο που ακόμα δε λειτουργεί!), κατά 6% από το Ελληνικό Δημόσιο, κατά 33% από κονδύλια της ΕΕ (από φορολογία βγαίνουν κι αυτά) και κατά 38% από ιδιωτικά κεφάλαια, εκ των οποίων μόλις το 9% είναι ίδια κεφάλαια, ενώ το 29% είναι τραπεζικά δάνεια (με την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου, βεβαίως-βεβαίως)! Το προϊόν αυτής της αποικιοκρατικής σύμβασης, που έγινε με τις πιο σκανδαλώδεις διαδικασίες, εγκαινιάζει «με το μέτρο» ο Τσίπρας, ακολουθώντας την τακτική των προκατόχων του. Ακόμα και σ' αυτό το επίπεδο, η «πρώτη φορά Αριστερά» φροντίζει να δείξει το πραγματικό της πρόσωπο.

KONTRES

Μαυρογιαλούρος

Ελάχιστες ώρες είχαν περάσει από την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων του διαγωνισμού για τις τηλεοπτικές άδειες. Δεν είχαν προλάβει να συζητήσουν ή να σχεδιάσουν κάτι. Ομως για τον Τσίπρα αυτά είναι φιλά γράμματα. Σαν σύγχρονος Μαυρογιαλούρος έσπευσε ν' ανακοινώσει ότι το υπερβάλλον ποσό που θα συγκεντρωθεί από τις τηλεοπτικές άδειες θα δοθεί σε έκτακτες δράσεις για τη στήριξη ευπαθών ομάδων. Δεν είπε, βέβαια, ότι αυτό μπορεί να γίνει το 2018 (τότε θα έχουν πληρώσει την τελευταία δόση οι καναλάρχες, αν την πληρώσουν) και το κυριότερο δεν είπε ότι τα λεφτά που θα μπορούσαν να δοθούν για κοινωνικούς σκοπούς θα είναι ελάχιστα, γιατί το συντριπτικά μεγαλύτερο μέρος θα πάει για την αποπληρωμή χρέους. Ακριβώς αυτό, όμως, είναι ο μαυρογιαλουρισμός. Η έλλειψη κάθε αναστολής στο ψέμα και η αντιμετώπιση του λαού ως Χαχλών.

Πάγος

Με ύψος πιο παγωμένο κι από την κορυφή του Τσούγκσπιτσε, ο Κλάους Ρέγκλινγκ έκοψε κάθε συζήτηση για μείωση του στόχου του πρωτογενούς πλεονάσματος κάτω από το 3,5% του ΑΕΠ μετά το 2018: «Ο στόχος για πρωτογενές πλεόνασμα 3,5% του ΑΕΠ το 2018 και μεσοπρόθεσμα συμφωνήθηκε από τον πρωθυπουργό τον περασμένο Ιούλιο. Ήταν ένα από τα σημαντικά στοιχεία της συμφωνίας. Το κείμενο είναι πολύ σαφές, αναφέρεται σε 3,5% του ΑΕΠ το 2018 και στον μεσοπρόθεσμο ορίζοντα. Είναι γεγονός ότι ο μεσοπρόθεσμος ορίζοντας δεν προσδιορίζεται σαφώς, αλλά νομίζω ότι οι περισσότεροι θα συμφωνούσαν ότι σημαίνει περισσότερο από έναν χρόνο. Επίσης, δεν σημαίνει για

πάντα».

Κι όταν του θυμίζουν ότι το έχει θέσει και ο Στουρνάρας, δεν μασάει τα λόγια του: «Σίγουρα και είναι ένας διοικητής που χαιρεί εκτίμησης, αλλά η συμφωνία είναι πολύ σαφής. Δεν βλέπω να υπάρχει καμία διάθεση να εγκαταλείψουμε αυτή τη συμφωνία και δεν πιστεύω ότι είναι προς το συμφέρον της Ελλάδας να αμφισβητήσει τη συμφωνία του περασμένου χρόνου».

Ο γελοίος και η γλάστρα

Πόσο γελοίος πρέπει να είναι κάποιος για να πηγαίνει στον πρόεδρο της Δημοκρατίας και να του ανακοινώνει ότι ολοκληρώθηκε ένας διαγωνισμός και δόθηκε μια δουλειά του Δημοσίου; Το έκανε ο Παππάς, που πήγε στο προεδρικό για ν' ανακοινώσει στον Πάκη ότι ολοκληρώθηκε ο διαγωνισμός για τις άδειες των καναλιών! Με την ίδια λογική, θα έπρεπε να πάει ο Δρίτσας για να ενημερώσει τον πρόεδρο ότι ολοκληρώθηκε ο διαγωνισμός για τον ΟΛΠ και τον πήρε η Cosco ή ο Σταθάκης για ν' ανακοινώσει ότι ολοκληρώθηκε ο διαγωνισμός για τα 14 περιφερειακά αεροδρόμια.

Ο Πάκης δεν αρνείται να παίξει το ρόλο της γλάστρας, κάθε φορά που κάποιος υπουργός θέλει να κερδίσει λίγη παραπάνω δημοσιότητα. Δεν παρέλειψε, όμως, να πετάξει και μια μπηχτή, λέγοντας πως «είναι στην αρμοδιότητα του προέδρου της Δημοκρατίας να υπενθυμίζει ποια είναι η αποστολή της ραδιοφωνίας και της τηλεόρασης». Για να υπενθυμίσει κάτι, κάποιος θα πρέπει να το έχει ξεχάσει. Αν μη τι άλλο, ο Πάκης χειρίζεται καλά τη γλώσσα και είναι

σίγουρο πως δε χρησιμοποίησε τυχαία το ρήμα «υπενθυμίζω». Αλλιώς θα χρησιμοποιούσε το «υπογραμμίζω», το «σημειώνω» ή κάτι πιο ουδέτερο. Κι αυτοί που το έχουν ξεχάσει είναι οι Τσιπραίοι, γι' αυτό και ο Πάκης φρόντισε

Προειδοποιήσεις

«Βλέπω κι εγώ αυτά τα σχόλια από μέλη της κυβέρνησης, αν και όχι από τον υπουργό Οικονομικών ή τον πρωθυπουργό. Στις ιδιωτικοποιήσεις υπάρχουν φωνές οι οποίες αμφισβητούν τις δεσμεύσεις που έχουν γίνει. Αυτό φυσικά είναι ενοχλητικό και δείχνει ότι δεν υπάρχει πλήρης ιδιοκτησία του προγράμματος στο σύνολο της κυβέρνησης».

Αυτή την απάντηση έδωσε ο Κλάους Ρέγκλινγκ, διευθύνων σύμβουλος του ESM/EFSS, όταν του ζητήθηκε να σχολιάσει δηλώσεις υπουργών που «αμφισβητούν ορισμένα κομμάτια του προγράμματος ιδιωτικοποιήσεων» (συνέντευξη στα «Νέα», 3-4.9.2016).

Η αναφορά έγινε για υπουργούς όπως ο Σπίρτζης, ο Δρίτσας, ο Σκουρλέτης, που παριστάνουν ότι είναι αντίθετοι σε ιδιωτικοποιήσεις. Το γεγονός ότι ένας τεχνοκράτης (έστω και ανώτερου επιπέδου) αναφέρεται με τέτοιο τρόπο σε μια κυβέρνηση (η οποία πληρώνει ποσοστό από το παντεσπάνι του) και στους υπουργούς της δείχνει σε τι σημείο ξεφτίλας έχουν φτάσει οι Τσιπραίοι. Ο Ρέγκλινγκ εγκαλεί την κυβέρνηση ότι δεν είναι στον απαιτούμενο βαθμό προσκολλημένη στην υπεράσπιση του Μνημονίου, μολονότι γνωρίζει ότι από άποψη ουσίας κανένας υπουργός δεν έβαλε εμπόδια σε κάποια ιδιωτικοποίηση και ότι απλά λένε διάφορα για λαϊκή κατανάλωση.

να τους διαμηνύσει να μην το παρακάνουν από τώρα και στο εξής, γιατί δε θα ξανασυμπράξει ως γλάστρα.

Πλάκα κάνουν;

Είπαμε κι εμείς, όσο δευτεράντζα κι αν είναι το Concordia Summit της Νέας Υόρκης, δεν μπορεί οι διοργανωτές του να κάλεσαν τον Λεβέντη και να τον έβαλαν ομιλητή δίπλα στην Ολμπράιτ, τον Σόρος, τον Μπάφετ και άλλους καπιταλιστές, πολιτικούς, λομπίστες και στελέχη ΜΚΟ από τις ΗΠΑ και άλλες χώρες. Εκτός κι αν ήθελαν να σπάσουν πλάκα. Όπως προκύπτει από την ιστοσελίδα του Concordia, ο Λεβέντης δεν είναι ανάμεσα στους ομιλητές (<https://www.concordia.net/the-summit-2016/2016-concordia-summit-speakers/>). Ισως να νοίκιασε καμιά αίθουσα για να βγάλει καμιά ομιλία σε ομογενείς. Γίνονται αυτά σε τέτοια συνέδρια, φτάνει να σε συστήσει κάποιος και να «ακουμπήσεις» το παραδάκι.

Σημάδια των καιρών

Πήρε 3,5% που έχασαν οι χριστιανοδημοκράτες της Μέρκελ, πήρε 5,5% που έχασαν οι σοσιαλδημοκράτες, και από την τρίτη θέση το ακροδεξιό AfD (Εναλλακτική για τη Γερμανία) βρέθηκε στη δεύτερη θέση στις εκλογές του ομοσπονδίου κρατίδιου του Μεκλεμβούργου-Δυτικής Πομερανίας. Την πρώτη θέση διατήρησε το Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα, ενώ το Χριστιανοδημοκρατικό βρέθηκε για πρώτη φορά στην τρίτη.

Σημάδι των καιρών κι αυτό. Ενας συντηρητικός άνεμος σαρώνει τη γηραιά ήπειρο και φουσκώνει τα πανιά ακροδεξιών, εθνικιστικών, ξενοφοβικών, φασιστικών κομμάτων. Ετσι, οι παραδοσιακοί αντίπαλοι των αστικών συστημάτων (χριστιανοδημοκράτες-σοσιαλδημοκράτες) είναι αναγκασμένοι να κάνουν διάφορα κόλπα (ακόμα και η θέση της Μέρκελ ως υποψήφιας της CDU για τις επόμενες εθνικές εκλογές της Γερμανίας αμφισβητείται), αλλά και να συνεργαστούν μεταξύ τους σε κυβερνητικό επίπεδο, μέχρι τα αστικά πολιτικά συστήματα εξουσίας να βρουν τις νέες ισορροπίες τους.

Αβανταδόρος τίνος;

«Τα ποσά ήταν εξωφρενικά. Στην τελευταία φάση κατέθεσα μηδενικό ποσό. Είπα στον εαυτό μου: εγώ αν δεν την πάρω την άδεια, θα κάνω ό,τι μπορώ προκειμένου να πληρώσουν πολύ περισσότερο αυτοί. Δεν είμαι χαμένος, κέρδισα».

Και μόνο η τελευταία φράση, ειπωμένη από κάποιον που έφτασε να δώσει 61 εκατ. ευρώ αλλά τηλεοπτική άδεια να μην πάρει, δείχνει πως είχε χάσει την επαφή με την πραγματικότητα. Οτι νόμιζε πως κάποιοι τον είχαν «στήσει». Ο Ιβάν Σαββίδης, όμως, είχε προπονηθεί για να τα πει χωρίς υστερία ή έστω θυμό. Ετσι, παρουσίασε τον εαυτό του σαν αβανταδόρο, που πήγε στο διαγωνισμό για τις τηλεοπτικές άδειες για ν' ανεβάσει το τίμημα των άλλων. Αβανταδόρος τίνος, όμως; Της κυβέρνησης; Ή του... ελληνικού λαού, προς όφελος του οποίου ανέβαζε τα πονταρίσματα, τραβώντας σε ψηλά νούμερα τους άλλους;

Τώρα, με τις δηλώσεις Σαββίδη καταγεγραμμένες, οι υπόλοιποι ετοιμάζονται να δώσουν τη δικαστική μάχη για την ακύρωση του διαγωνισμού, ενώ η αντιπολίτευση κατηγορεί τους Τσιπραίους για στήσιμο του διαγωνισμού. Ήδη, ο Κοντομηνάς (Alpha), που δεν πήρε άδεια, έκανε μια «λελογισμένη» προσφυγή. Δε ζητά την ακύρωση του διαγωνισμού, αλλά ζητά να μην ανακηρυχθεί ο Σαββίδης πρώτος επιλαχών και αυτή τη θέση να καταλάβει η δική του εταιρία. Όπως αντιλαμβάνεστε, αν αυτή η προσφυγή γίνει δεκτή, τότε θα ακολουθήσει σωρεία άλλων, που θα κάνουν το διαγωνισμό... ελβετικό τυρί από τις τρύπες. Η συνέχεια, λοιπόν, αναμένεται σπαρταριστή.

Αγλαΐσματα

«Στεναχωρήθηκα που ο Αλαφούζος πλήρωσε λιγότερα απ' όλους. Επρεπε να πληρώσει περισσότερα» δήλωσε επίσης ο Σαββίδης. Γιατί τόσο μένος ειδικά κατά του Αλαφούζου; Μ' αυτόν και με τον Μελισσανίδη δεν είχαν ανακοινώσει τη συμμαχία για την... κάθαρση του επαγγελματικού ποδοσφαίρου, δείχνοντας ως βρόμικο τον Μαρινάκη; Τι συνέβη και οι στενοί σύμμαχοι έγιναν άσπονδοι εχθροί; Άλλη μια απόδειξη για το ότι ο χώρος της ιδιωτικής τηλεόρασης καθαρίστηκε από τα λαμόγια, τους διαπλεκόμενους, τους μιζαδόρους, τους εκβιαστές, και έμειναν σ' αυτόν μόνο καπιταλιστές που δρουν με διαφάνεια και σεβασμό στη νομιμότητα!!!

Γιατί μας ταλαιπωρεί;

«Να μην υπάρχουν οι αρχηγισμοί του παρελθόντος, να μην μπλέξουμε σε σχήματα τα οποία μοιραία είναι θνησιγενή, διότι δεν έχουν τη δυνατότητα να προχωρήσουν παραπέρα από τους ανθρώπους οι οποίοι τα έχουν ιδρύσει». Τάδε έφη Χάρης Θεοχάρης, πρώην Ποτάμι και νυν πρόεδρος της Δημοκρατικής Ευθύνης (αν το έχετε ξεχάσει). Στα αρχηγικά, πρωσοποπαγή και θνησιγενή σχήματα συγκαταλέγεται προφανέστατα το Ποτάμι, όχι όμως το μαγαζί που έστησε ο Θεοχάρης! Τι του χρωστάμε και μας ταλαιπωρεί; Γιατί δεν πάει κατευθείαν ΝΔ να ησυχάσουμε;

ZOOM

«Δίκαιη ανάπτυξη» με φορέα το χρηματιστικό κεφάλαιο!

«Προχωράμε. Επιβάλλουμε τη νομιμότητα. Στη ΔΕΘ θα πάμε με άξονα τη δίκαιη ανάπτυξη και το κοινωνικό κράτος». Αυτά φέρεται να είπε ο Τσίπρας στους υπουργούς που μάζεψε σε άτυπη σύσκεψη στο μέγαρο Μαξίμου την περασμένη Τρίτη, σύμφωνα με τη «διαρροή» που έκανε το επιτελείο προπαγάνδας των Τσιπραίων.

Θα αποφύγουμε τον πειρασμό μιας σύγκρισης με το περιβόητο «πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης», που είχε εκφωνηθεί από τον Τσίπρα πριν από δυο χρόνια. Ακόμα και εκείνο το -κατά γενική ομολογία- συντηρητικό πρόγραμμα δεν εφαρμόστηκε. Ούτε καν στο φιλανθρωπικό του σκέλος. Ετσι, ο Τσίπρας θα επαναλάβει και φέτος τα ίδια και τα ίδια, βαφτίζοντας κοινωνικό πρόγραμμα κάποια φιλανθρωπικού τύπου ισχνά επιδόματα σε εκείνους που αντιμετωπίζουν πρόβλημα επιβίωσης (επίδομα σίτισης, στέγασης κτλ.), τα οποία χρηματοδοτούνται από σχετικά προγράμματα της ΕΕ.

Είναι πρόκληση αυτή η φιλανθρωπία να βαφτίζεται «κοινωνικό κράτος», όμως θα το ξεπεράσουμε κι αυτό, για να σταθούμε στο νεολογισμό «δίκαιη ανάπτυξη», που καθιέρωσαν οι συριζαίοι αφότου αποδέχτηκαν πλήρως («ενστερνίστηκαν» ή «υιοθέτησαν», όπως αναφέρεται στα σχετικά κείμενα) την πολιτική των Μνημονίων και προσέθεσαν ένα τρίτο Μνημόνιο στα δύο προηγούμενα. Θυμίζουμε ότι μέχρι να καθιερώσουν αυτό το νεολογισμό, μιλούσαν για ανάπτυξη με κοινωνική δικαιοσύνη, η οποία θα είχε ως κορμό της το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (σύμφωνα με το αφήγημά τους, το ΠΔΕ θα είχε άφθονα κονδύλια, διότι θα γινόταν διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους και αποπληρωμή του υπόλοιπου με περίοδο χάριτος και ρήτρα ανάπτυξης - να μην τα ξεχνάμε αυτά), το οποίο θα καθόριζε και την κατεύθυνση στην οποία θα κινούνταν επενδυτικά ο ιδιωτικός καπιταλιστικός τομέας, ενώ θα αναπτυσσόταν και ένας «κοινωνικός τομέας» της οικονομίας, που θα χρηματοδοτούσαν αφειδώς από μια νέα αναπτυξιακή τράπεζα που θα δημιουργούσε η κυβέρνηση της Αριστεράς, εκμεταλλευόμενη το γεγονός ότι η πλειοψηφία του μετοχικού κεφαλαίου των λεγόμενων συστημικών τραπεζών βρισκόταν ήδη στα χέρια του κράτους, λόγω της πρώτης ανακεφαλαιοποίησης.

Επειδή αυτό το σχέδιο (επί χάρτου) πετάχτηκε στα σκουπίδια, όπως αναμενόταν ότι θα γίνει, κατασκεύασαν το ιδεολόγημα της «δίκαιης ανάπτυξης», που είναι έννοια-πασπαρτού, ώστε ο καθένας τους να μπορεί να την παρουσιάζει ανάλογα με το ακροατήριο. Ο Τσίπρας, για παράδειγμα, που δεν πολυκαταλαβαίνει κιόλας, αφού από πολιτική οικονομία έχει μαύρα μεσάνυχτα, θα δημαγωγεί αισχρά ακόμα και τώρα, υποσχόμενος χάντρες και καθρεφτάκια στους ιθαγενείς (κι όποιος πιστέψει πίστεψε). Αντίθετα, οι «σοβαροί» οικονομολόγοι της κυβέρνησης, ιδιαίτερα όταν απευθύνονται σε «ειδικά» ακροατήρια, θα είναι από προσεκτικοί έως κυνικοί.

Εναν ορισμό της «δίκαιης ανάπτυξης» έδωσε την περασμένη εβδομάδα (Πέ-

μπτη, 1.9.2016) στη Βουλή ο αναπληρωτής υπουργός Οικονομικών Γ. Χουλιαράκης. Η τοποθέτησή του, δυστυχώς, πέρασε στο ντούκου, γιατί πήρε το λόγο για να κάνει τη δήλωση νομιμοφροσύνης προς την ΕΛΣΤΑΤ και τη Eurostat, που απαιτούσαν οι Βρυξέλλες, οπότε σχολιάστηκε κυρίως αυτή η τοποθέτηση. Ο Χουλιαράκης, όμως, για να μη φανεί ότι πήρε το λόγο μόνο για να κάνει τη δήλωση νομιμοφροσύνης, είπε δυο λόγια και για τη «δίκαιη ανάπτυξη». Τα εξής:

«Η βιώσιμη και δίκαιη ανάπτυξη που επιδιώκει η Κυβέρνηση -αν θέλετε, η ανάκαμψη με αναδιανομή του πλούτου υπέρ των οικονομικά αδύναμων- χρειάζεται υψηλούς ρυθμούς όχι για ένα ή δύο τρίμηνα ή για ένα έτος, αλλά μεσοπρόθεσμα. Θυμίζω ότι οι ρυθμοί που προβλέπει το πρόγραμμα για το 2017-2018 είναι της τάξης του 2,5% έως 3%. Με δεδομένο το χαμηλό ύψος των αποταμιεύσεων στην Ελλάδα η μόνη -θα έλεγα- **ρεαλιστική στόχευση** για να στηρίξουμε τους ρυθμούς αυτούς, είναι η **προσέλκυση ξένων ιδιωτικών επενδύσεων**. Αυτές οι επενδύσεις, μαζί με τις δημόσιες επενδύσεις των κοινοτικών πόρων, έχουν τη δυνατότητα να υποστηρίξουν τέτοιους ρυθμούς μεγέθυνσης. Προσέλκυση ξένων ιδιωτικών επενδύσεων σημαίνει τομές, σημαίνει **θεσμικές τομές και στην αγορά και στην οικονομία και στη Δικαιοσύνη**. Και αυτές ακριβώς τις τομές θα υλοποιήσει η Κυβέρνηση το επόμενο έτος».

Το πρώτο που πρέπει να σχολιαστεί είναι πως οι συριζαίοι επαναφέρουν την ιδεολογία της ψωροκώσταινας, που απέτελεσε αγκωνάρι της ιδεολογίας του κομπραδόρικού ελληνικού καπιταλισμού από τη γέννησή του και για πολλές δεκαετίες. Σύμφωνα μ' αυτή την ιδεολογία, η Ελλάδα είναι μια φτωχή χώρα, που δεν έχει ούτε φυσικούς, ούτε κοινωνικούς, ούτε ανθρώπινους πόρους για να αναπτυχθεί αυτοδύναμα και ολοκληρωμένα, και επομένως πρέπει να τεθεί υπό την προστασία των μεγάλων καπιταλιστικών (ιμπεριαλιστικών στη συνέχεια) δυνάμεων, ώστε με την εισαγωγή κεφαλαίου και τεχνολογίας από τις επιχειρήσεις αυτών των χωρών να μπορέσει να αναπτυχθεί η ελληνική οικονομία. Στο όνομα αυτής της θεωρίας υπογράφηκαν όλες οι αποικιοκρατικές συμβάσεις, που κατέστησαν το ξένο κεφάλαιο οικονομικά κυρίαρχο, ενώ η κομπραδόρική ελληνική αστική τάξη περιορίστηκε σε ρόλο συνεταίρου και υπερβολάβου του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου.

Αυτή η ιδεολογία δέχτηκε θανάσιμο πλήγμα χάρη στη δουλειά που έκανε το επαναστατικό ΚΚΕ, το πρώτο μισό του 20ού αιώνα. Πρέπει να αποδώσουμε τα εύσημα στον Νίκο Ζαχαριάδη, που πρώτος έθεσε μετ' επιτάσεως ζήτημα «ιστορικού ξοφλήματος» της ελληνικής αστικής τάξης και συνέδεσε την ιδεολογία της μεγάλης ιδέας μ' αυτή της ψωροκώσταινας, δείχνοντας ότι αποτελούν ένα ενιαίο σύνολο που υπηρετεί την ξενόδοκλη-κομπραδόρική στρατηγική αυτής της μπατιριμένης αστικής τάξης. Οι επεξεργασίες της όλης Ολομέλειας του 1934 ήταν το πρώτο σημαντικό βήμα διατύπωσης ενός προγράμματος μετά-

βασης στον κομμουνισμό, που είχε στο κέντρο του τη δυνατότητα μιας ολόπλευρης ανάπτυξης με κέντρο τον εργαζόμενο άνθρωπο και με πλήρη εκμετάλλευση των υπερεπαρκών φυσικών πλουτοπαραγωγικών πηγών της χώρας. Μια δεκαετία αργότερα και αφού το ΚΚΕ κατέστη ηγεμονική πολιτική δύναμη μέσα στη φωτιά του αντικατοχικού, εθνικοαπελευθερωτικού, λαϊκοδημοκρατικού αγώνα, ήρθε και η πλήρης τεχνοκρατική τεκμηρίωση αυτής της στρατηγικής κατεύθυνσης, μέσα από τη σπουδαία δουλειά που έκαναν αριστεροί επιστήμονες όπως ο Ν. Κιτσίκης, ο Δ. Μπάτσης (μνημειώδες το έργο του «Η βαριά βιομηχανία στην Ελλάδα» και άλλοι).

Ο αγώνας που δόθηκε τότε, στο πολιτικό αλλά και στο επιστημονικό τεχνοκρατικό επίπεδο, ανάγκασε την ελληνική αστική τάξη να αναδιπλωθεί σε ιδεολογικό επίπεδο. Δεν μπορούσε να βαδίσει πλέον με την ιδεολογία της ψωροκώσταινας στη χυδαία εκδοχή της. Επεξεργάστηκε το ιδεολόγημα διαφορετικά, πιο φινετσάτα, όμως η ουσία παρέμεινε ίδια. Οι αποικιοκρατικές συμβάσεις, όχι μόνο στη βιομηχανία, αλλά και στην κατασκευή υποδομών, και στον εμπορικό τομέα ακόμη, διαδέχονταν η μία την άλλη, με πρόσχημα τότε την έλθειψη κεφαλαίων που ήταν απαραίτητα για μια επένδυση και τότε την ανάγκη εισαγωγής τεχνολογίας. Η περίοδος της χούντας ήταν το αποκορύφωμα αυτής της δεύτερης φάσης εισβολής του ξένου κεφαλαίου στην Ελλάδα.

Η μεταπολίτευση του 1974 έφερε το «ξαναζέσταμα» και των συνθημάτων ενάντια στο ξένο κεφάλαιο. Το ΠΑΣΟΚ σπεκουλάρισε έξυπνα και μ' αυτά (οι παλαιότεροι θυμούνται τα... αυτοδυναμικά συνθήματα), αλλά όταν έγινε κυβέρνηση συνέχισε αδιατάρακτα την ίδια πορεία. Δεν είναι τυχαίο ότι επί ΠΑΣΟΚ έγιναν οι δυο μεγαλύτερες συμβάσεις παραχώρησης βασικών υποδομών στο ξένο κεφάλαιο (η γέφυρα Ρίου-Αντίρριου δόθηκε στη γαλλική «Βινσί» και το νέο αεροδρόμιο της Αθήνας στη γερμανική «Χόχτιφ»), για να μην μιλήσουμε για άλλες σκανδαλώδεις και όζουσες ιστορίες (Siemens-OTE για παράδειγμα).

Αυτό που λείπει σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ, διά στόματος Χουλιαράκη, δεν είναι κάτι το καινοφανές, λοιπόν. Λέει με άλλα λόγια αυτά που αποτελούν την πεμπτούσια του ελληνικού καπιταλισμού από τη γέννησή του: στην Ελλάδα δεν υπάρχουν πόροι, χρειάζομαστε ανάπτυξη και γρήγορα, επομένως μόνο το ξένο κεφάλαιο μπορεί να μας την προσφέρει (συμπληρωματικά με ό,τι πάρουμε από κοινοτικούς πόρους για δημόσιες επενδύσεις).

Γιατί δεν έχουμε πόρους; Την απάντηση την έδινε (εν μέρει έστω) ο ΣΥΡΙΖΑ πριν γίνει κυβέρνηση: γιατί μας ξεζουμίζει το ξένο κεφάλαιο και οι κάθε είδους δανειστές. Επομένως, η «ρεαλιστική στόχευση», στην οποία αναφέρεται ο Χουλιαράκης, προϋποθέτει την πλήρη αποδοχή του στάτους της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης, που και ο ΣΥΡΙΖΑ υποκριτικά κατήγγειλε. Θα συνεχίσουμε στο επόμενο φύλλο.

Πέτρος Γιώτης

Το νηπιαγωγείο του Μνημονίου

Σε συνέντευξη που παραχώρησε στην Καθημερινή ο Φίλης δήλωσε ότι δεν αυξήθηκε το διδακτικό ωράριο των νηπιαγωγών και ότι μάλιστα το υπουργείο Παιδείας υλοποίησε ένα αίτημα των νηπιαγωγών, που εκκρεμούσε επί δεκαετίες, να θεσμοθετηθεί επιτέλους το διδακτικό τους ωράριο.

Ολο αυτό το διάστημα δε, το υπουργείο έχει εντείνει την προπαγάνδα για να πείσει την «κοινή γνώμη» που έχει άγνοια, ότι ο Ενιαίος Τύπος Ολοήμερου Νηπιαγωγείου είναι σαν να πούμε το απαύγασμα της προσχολικής αγωγής, που ήρθε να άρει όλες τις στρεβλώσεις και τις ανισότητες μεταξύ των παιδιών που φοιτούν στο νηπιαγωγείο, κλασικό ή ολοήμερο.

Οι συριζαίοι συνηθίζουν να λένε τα πιο χοντρά ψέματα με απίστευτη ευκολία. Και σ' αυτή την περίπτωση οι δηλώσεις Φίλη και οι ανακοινώσεις του υπουργείου Παιδείας είναι από την αρχή ως το τέλος ένα μεγάλο ψέμα.

Κατ' αρχάς, και η «πρωτο-δεύτερη φορά Αριστερά» αρνείται να νομοθετήσει τη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή, βασικό και πάγιο αίτημα των εκπαιδευτικών ομοσπονδιών εδώ και δεκαετίες. Αυτό είναι το βασικό και πρωταρχικό βήμα, που και οι συριζαίοι παραπέμπουν στις ελληνικές καλένδες, «ξεχνώντας» αυτά που έλεγαν προεκλογικά και αναφέρουν βερμπαλιστικά στα προγραμματικά τους κιτάπια, επειδή έτσι επιβάλλει ο ασφυκτικός κορσές των μνημονιακών δεσμεύσεων, που έχουν αναλάβει να υλοποιήσουν με χέρια και πόδια.

Τα περί στρατηγικών σχεδιασμών και σταδιακής αναβάθμισης, οι εκπαιδευτικοί τα ακούνε πλέον βερεσέ, αφού έχουν ήδη την εμπειρία και της διακυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

Πέρα, όμως, από αυτό υπάρχουν και οι συγκεκριμένες τρέχουσες ρυθμίσεις, που έχουν ξεσκίσει κάθε φιλεκπαιδευτική μάσκα.

◆ Είναι ο διπλασιασμός του κατώτατου αριθμού παιδιών (από 7 σε 14) για την ίδρυση και λειτουργία νηπιαγωγείου. Το γεγονός αυτό, σε συνδυασμό με τη ρύθμιση για τα πολυθέσια νηπιαγωγεία και τη μεγάλη υπογεννητικότητα στα χρόνια της οικονομικής κρίσης, θα δρομολογήσει αναγκαστικά νέο κύμα συγχωνεύσεων και καταργήσεων μονάδων νηπιαγωγείων και σχολικών μονάδων νηπιαγωγείων.

Ετσι, θα οδηγηθούμε αναπόφευκτα στη δημιουργία της πολυπόθητης δεξαμενής των «πλεοναζόντων» νηπιαγωγών που θα στελεχώσουν τα χιλιάδες εκπαιδευτικά κενά, χωρίς το υπουργείο να είναι αναγκασμένο να κάνει χιλιάδες διορισμούς (για μόνιμους δε συζητάμε, αλλά τώρα ήρθε και η ώρα των αναπληρωτών).

Το αίτημα της εκπαιδευτικής κοινότητας για 15 νήπια στο τμήμα, ώστε να υπάρχει η μέγιστη δυνατή αποτελεσματικότητα του εκπαιδευτικού έργου, στο πλαίσιο έστω του αστικού σχολείου, πάει περίπατο, καθώς όλα μετρούνται με τη μεζούρα του μνημονίου και όχι σύμφωνα με τις εκπαιδευτικές και παιδαγωγικές ανάγκες των παιδιών αυτής της τρυφερής ηλικίας, κατά την οποία το νήπιο έρχεται για πρώτη φορά σε επαφή με το σχολικό περιβάλλον.

◆ Είναι οι αυστηρές προϋποθέσεις για την εγγραφή στο ολοήμερο νηπιαγωγείο (εγγραφή των παιδιών που ανή-

κουν σε συγκεκριμένες κατηγορίες, αφού υπήρξε κάποια υπαναχώρηση του υπουργείου Παιδείας μετά τη γενική κατακραυγή, με προτεραιότητα, όμως, την κατηγορία των παιδιών με εργαζόμενους γονείς).

Η εξαγγελία του υπουργείου Παιδείας για έναν πλέον Ενιαίο Τύπο Ολοήμερου Νηπιαγωγείου είναι μια ψευδο-πίγραφη εξαγγελία. Η προαναφερθείσα ρύθμιση θα μειώσει με μαθηματική ακρίβεια τον αριθμό των τμημάτων των λειτουργούντων μέχρι σήμερα ολοήμερων νηπιαγωγείων.

◆ Είναι η θεσμοθέτηση του Ενιαίου Τύπου Ολοήμερου Νηπιαγωγείου, που και «με τη βούλα» πλέον ταυτοποίησε το ολοήμερο ως παιδοφυλακτήριο και άνοιξε τον ασκό του Αιόλου για την υποστήριξη των νηπιαγωγών ως εκπαιδευτικών και την αύξηση του διδακτικού τους ωραρίου.

Ανέκαθεν το ολοήμερο νηπιαγωγείο ήταν παιδοφυλακτήριο, παρά τις προσπάθειες που γίνονταν ώστε να καμουφλαριστεί αυτός ο υποτιμημένος του ρόλος.

Θεσπίστηκε όταν οι εργασιακές σχέσεις των εργαζόμενων γονιών μπαχαλοποιήθηκαν και υπήρξε η φθηνή λύση για το κεφάλαιο, ώστε να απασχολεί στα κάτεργά του τους γονείς, χωρίς αυτοί να έχουν την έγνοια των παιδιών τους. Υπήρξε δηλαδή ένας θεσμός για την αύξηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου και όχι γιατί έτσι απαιτούσαν οι ανάγκες των μικρών παιδιών, που εξαναγκάζονταν να παραμένουν σε ακατάλληλες σχολικές υποδομές για 8 και 9 ώρες. Παρέπεμπε στην ενίσχυση φαινομένων παιδικού ιδρυματισμού και αποστρο-

φής των παιδιών για το σχολείο με το πέρασμα των χρόνων, καθώς εντεινόταν και τα φαινόμενα των ταξικών διακρίσεων και αποκλεισμών.

Το ολοήμερο «αγκαλιάστηκε» για ευνόητους λόγους και από τις πουλημένες συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες και απ' όλα τα κόμματα κοινωνικής δημαγωγίας. Το λυπηρό είναι ότι σήμερα το υπερασπίζονται και εκπαιδευτικοί από τις συνδικαλιστικές τάσεις της λεγόμενης επαναστατικής αριστεράς, γιατί και αυτοί αντιμετωπίζουν το θέμα μέσα από τα μυωπικά γυαλιά των συντεχνιακών συμφερόντων.

Παρά τα φτιασιδώματα και τα υποκριτικά λόγια, η αλήθεια είναι ότι το ολοήμερο στην απογευματινή λειτουργία του ήταν πάντα «φύλαξη», όχι γιατί υπολείπονταν σε προσπάθειες οι εκπαιδευτικοί που απασχολούνταν σε αυτό, αλλά γιατί τόσες ήταν οι αντοχές των μικρών παιδιών.

Τώρα, όμως, το υπουργείο Παιδείας έβαλε και τη σφραγίδα του παιδοφυλακτήριου, όπως προείπαμε.

Διαχώρισε την πρωινή ζώνη από την απογευματινή, την οποία όρισε να είναι προαιρετική, ενώ μέχρι τώρα το τμήμα του ολοήμερου συνέχιζε αδιατάρακτα και ενιαία τη λειτουργία του ως τις τέσσερις (η δυνατότητα πρόωρων αποχωρήσεων που παραχωρήθηκε σταδιακά ήδη είχε ανοίξει το δρόμο).

Ταυτόχρονα άνοιξε μια σειρά ζητήματα τόσο για τα νήπια όσο και για τους νηπιαγωγούς:

Οπως σημειώνει το Συντονιστικό νηπιαγωγών «Με το νέο Πρόγραμμα η σύνθεση των τμημάτων είναι ρευστή σε αντίθεση με τα αμιγώς κλασικά ή

Ολοήμερα που έχουμε έως σήμερα, των οποίων η σύνθεση είναι σταθερή και διευκολύνει τη διαδικασία προσαρμογής του παιδιού. Ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια της προσαρμογής των παιδιών στην αρχή της σχολικής χρονιάς θα ενταθούν τα πολλά προβλήματα, το άγχος του αποχωρισμού, και οι δυσκολίες προσαρμογής που ήδη υπάρχουν, από το γεγονός ότι το παιδί που είναι στο Ολοήμερο θα είναι υποχρεωμένο να αλλάζει ομάδα στο απογευματινό πρόγραμμα και να προσαρμόζεται εκ νέου σε ομάδα διαφορετικής σύνθεσης παιδιών».

Θα υπάρξουν επίσης προβλήματα ασφάλειας κατά την αποχώρηση των νηπίων και διαταραχές του κλίματος συνεργασίας στα νηπιαγωγεία που συστεγάζονται με δημοτικά λόγω της ώρας προσέλευσης.

Για δε τους νηπιαγωγούς, τα μαντάτα είναι πολλά και άσχημα.

Πρώτον, αμφισβητείται ο εκπαιδευτικός τους ρόλος, αφού ο απασχολούμενος στην απογευματινή ζώνη κάνει πλέον καθαρή και με το νόμο φύλαξη. Αυτόματα διαμορφώνονται κατηγορίες νηπιαγωγών μέσα στον ίδιο χώρο.

Δεύτερον, οι θέσεις των Νηπιαγωγών δεν είναι πλέον ενιαίες. Υπάρχει διάκριση σε πρωινό βασικό ωράριο και σε προαιρετικό απογευματινό, ενώ δεν υπάρχει η δυνατότητα εναλλαγής βάρδιας μεταξύ των νηπιαγωγών, όπως συνέβαινε μέχρι τώρα στο ολοήμερο τμήμα. Συνεπώς, δεν υπάρχει δυνατότητα συνεργασίας των νηπιαγωγών, αφού κάθε εκπαιδευτικός έχει ένα ξεχωριστό τμήμα και ξεχωριστό πρόγραμμα.

Τρίτον, σχετικά με την πρόωρη υποδοχή των μαθητών (η πρόωρη υποδοχή των μαθητών είναι από τις 7.45 - 8.30 π.μ.) το Συντονιστικό νηπιαγωγών αναφέρει τα εξής: «Ενα από τα ιδιαίτερα και περίεργα "τεχνάσματα" του Υπουργείου είναι η πρόωρη υποδοχή. Η πρόωρη υποδοχή έγινε για να καλύψει το κενό που δημιουργήθηκε το πρωί στην προσέλευση των παιδιών η οποία μετατέθηκε από τις 8 στις 8.20. Το ζήτημα είναι ότι στο πρόγραμμα αναφέρεται ως προαιρετική και βέβαια εμπαίζουν τους Νηπιαγωγούς, αφού όλοι γνωρίζουμε ότι όχι μόνο θα λειτουργεί σίγουρα για τα παιδιά του Ολοήμερου αλλά θα είναι πολύ μεγάλες οι πιέσεις για τη λειτουργία της και για τα παιδιά του βασικού προγράμματος. Αυτός ακριβώς ήταν ο σκοπός τους. Να τη θεσμοθετήσουν ως

προαιρετική, αλλά να προκύψει μετά η ανάγκη, μέσα από την κοινωνική πίεση, να γίνει υποχρεωτική! Οι Νηπιαγωγοί να δεχτούν πιέσεις από τους γονείς και το Υπουργείο να δώσει τη λύση!».

Τέλος, το νέο Ολοήμερο έφερε και την αύξηση του διδακτικού ωραρίου των νηπιαγωγών. Το υπουργείο εσκεμμένα δεν λαμβάνει υπόψη του ότι οι νηπιαγωγοί δεν έχουν κατ' ουσίαν δι-άλειμμα, αφού κάνουν διαρκή και σε καθημερινή βάση εφημερία και πρέπει να βρίσκονται σε συνεχή ετοιμότητα, όπως επίσης βρίσκονται μέσα στην τάξη κατά τη διάρκεια της προσέλευσης είτε αποχώρησης των παιδιών. Ετσι δεν υπολογίζει στο διδακτικό χρόνο τα διαλείμματα και τη διάρκεια προσέλευσης και αποχώρησης των νηπίων.

Στην πραγματικότητα, ακόμη κι αν εξαιρέσουμε την «πρόωρη υποδοχή», που όπως σημειώνουμε σταδιακά θα γενικευθεί, το διδακτικό ωράριο υπολογίζεται στις 30 ώρες εβδομαδιαίως, αν υπολογίσουμε τη διδακτική ώρα ίση με 45 πλήρη λεπτά καθόλη τη διάρκεια της ημέρας, ενώ στους δασκάλους η διάρκεια των διδακτικών ωρών μειώνεται το μεσημέρι σε 40 και 35 λεπτά.

Το υπουργείο Παιδείας ισχυρίζεται ότι υλοποιεί πια με την ΥΑ τη νομοθετική πρόβλεψη για εξίσωση του διδακτικού ωραρίου των νηπιαγωγών με αυτό των δασκάλων.

Συγκεκριμένα η ΥΑ προβλέπει τα εξής:

1. Διευθυντές/ντρίες 4/θέσιων και 5/θέσιων νηπιαγωγείων, ώρες 20.
2. Διευθυντές/ντρίες 6/θέσιων νηπιαγωγείων, ώρες 12.
3. Εκπαιδευτικοί που υπηρετούν σε 1/θέσια, 2/θέσια και 3/θέσια νηπιαγωγεία, ανεξάρτητα από το βαθμό και το χρόνο υπηρεσίας τους, ώρες 25.
4. Εκπαιδευτικοί που υπηρετούν σε 4/θέσια και άνω νηπιαγωγεία:
  - I) ώρες 24, αν έχουν μέχρι 10 χρόνια υπηρεσίας,
  - II) ώρες 23, αν έχουν από 10 μέχρι 15 χρόνια υπηρεσίας,
  - III) ώρες 22, αν έχουν από 15 μέχρι 20 χρόνια υπηρεσίας και
  - IV) ώρες 21, αν έχουν πάνω από 20 χρόνια υπηρεσίας.

5. Στους εκπαιδευτικούς που συμπληρώνουν τον οριζόμενο στην προηγούμενη περίπτωση χρόνο υπηρεσίας μέχρι 31 Δεκεμβρίου ανατίθεται μειωμένο ωράριο διδασκαλίας από την 1η Σεπτεμβρίου του ίδιου έτους και στους λοιπούς από την 1η Σεπτεμβρίου του επόμενου διδακτικού έτους.

Η παραπάνω ΥΑ είναι καθαρά υποκριτική. Το σύνολο σχεδόν των νηπιαγωγών, ανεξάρτητα από χρόνια υπηρεσίας και βαθμό καθόλη τη διάρκεια του εργασιακού του βίου θα έχει 25 διδακτικές ώρες (σύμφωνα με τον υπολογισμό του υπουργείου), αφού τα 4/θέσια και άνω νηπιαγωγεία, στα οποία ισχύει η μείωση ωραρίου ανάλογα με τα χρόνια υπηρεσίας είναι μόνο 9 από τα 5.140 νηπιαγωγεία της χώρας.

Πονηρά, λοιπόν, ο Φίλης συνέδεσε τη μείωση του ωραρίου με την οργανικότητα του νηπιαγωγείου. Η επικοινωνιακή προπαγάνδα του γρήγορα θα ξεφτίσει, ενώ μέσα στους εκπαιδευτικούς ήδη αποτελεί έναυσμα για ένταση της οργής.

Στον αέρα οι καθαρίστριες των σχολείων

Σε λίγες ημέρες ξεκινά η νέα σχολική χρονιά και οι 9.500 καθαρίστριες των σχολείων είναι ακόμα «στον αέρα», επειδή εκκρεμεί η Κοινή Υπουργική Απόφαση των συναρμόδιων υπουργείων, που θα ρυθμίζει την καθαριότητα των σχολείων.

Δεν φθάνει, όμως, μόνο αυτό. Η κυβέρνηση της «πρωτο-δεύτερης φορά Αριστεράς», παρά τα κροκοδείλια δάκρυα που χύνει για τους φτωχούς και τους εργαζόμενους με ελαστικές μορφές εργασίας, και τα προεκλογικά σόου με τις καθαρίστριες του υπουργείου Οικονομικών, που έδιναν έναν διαρκή και αποφασιστικό αγώνα, συνεχίζει το ίδιο τροπάρι με τις προηγούμενες κυβερνήσεις του κεφαλαίου. Θεωρεί την εργασία αυτών των εργαζόμενων στην καθαριότητα των σχολείων «ευκαιριακή και παρεπόμενη», παρότι αυτές καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες.

Σύμφωνα με όσα καταγγέλλει η ΟΙΥΕ (Ομοσπονδία Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδος) «στο νομοσχέδιο που τέθηκε σε δημόσια ηλεκτρονική διαβούλευση στις 26 Αυγούστου, με τίτλο **“ΑΥΤΟΤΕΛΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΠΟΠΤΕΙΑΣ**

Ο.Τ.Α., ΡΥΘΜΙΣΗ ΘΕΜΑΤΩΝ Ο.Τ.Α. ΚΑΙ ΆΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ”, στην **παρ.4 του άρθρου 52 αναφέρεται ότι: “Η απασχόληση των συμβασιούχων μίσθωσης έργου της προηγούμενης παραγράφου (σχολικών καθαριστριών, κ.λ.π), ανεξαρτήτως του συνολικού ετήσιου ύψους της αμοιβής τους, θεωρείται ευκαιριακή και παρεπόμενη, κατά την έννοια και για τις συνέπειες του άρθρου 39 παρ. 1β του ν. 4308/2014”».**

Οι σχολικές καθαρίστριες ανήκουν στην κατηγορία των πλέον κακοπληρωμένων και δεινοπαθόντων εργαζόμενων. Η μεγάλη πλειοψηφία τους απασχολούνται με συμβάσεις μίσθωσης έργου και ο μηνιατικός μισθός τους είναι 33,77 ευρώ για κάθε αίθουσα διδασκαλίας.

Η αδικία που γίνεται σε βάρος τους είναι μεγάλη, καθώς αμείβονται μόνο για την καθαριότητα των σχολικών αιθουσών, ενώ καθαρίζουν όλους τους χώρους του σχολείου (κοινόχρηστοι χώροι, γραφεία, εργαστήρια, τουαλέτες, αύλειος χώρος, κ.λπ.). Συνάμα δεν παίρνουν δώρο Χριστουγέννων, δώρο Πάσχα και επίδομα αδειάς.

Ο ΣΥΡΙΖΑ υπονομεύει τη διδασκαλία και την έρευνα στα πανεπιστήμια

Από την έναρξη των Μνημονίων, ο αριθμός των καθηγητών στα πανεπιστήμια μειώνεται συνεχώς, αφού οι προσλήψεις έχουν παγώσει, ενώ αυξάνονται οι συνταξιοδοτήσεις. Οι γενικές δαπάνες για τη λειτουργία των πανεπιστημίων πετσοκόβονται συνεχώς, οδηγώντας σε τερματισμό εργαστηριακών μαθημάτων ή συγχώνευση μαθημάτων, λόγω έλλειψης πόρων και υλικών.

Είναι προφανές ότι αυτό κοστίζει πολιτικά στη κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ-ΝΕΛ (και ιδιαίτερα στον ΣΥΡΙΖΑ που έχει τους γνωστούς δεσμούς με τα πανεπιστήμια). Η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων συνεχίζει με σταθερά βήματα τη διάλυση της δημόσιας δωρεάν ανώτατης εκπαίδευσης, μια διαδικασία που ξεκίνησε πριν από δεκαετίες από τις προγενέστερες κυβερνήσεις και στα μνημονιακά χρόνια επιταχύνεται με τελικό στόχο την επιβολή διδασκάλων και εξεταστών. Οι υπουργοί του ΣΥΡΙΖΑ, λοιπόν, σκαρφίστηκαν να πετάξουν στα τέλη Αυγούστου ένα καρότο στους πανεπιστημιακούς και σε τμήμα του μόνιμου ερευνητικού προσωπικού.

Βάσει του άρθρου 61, παρ. 2 του νόμου 4415/2016 (ΦΕΚ Α' 159/06.09.2016), τμήμα του ερευνητικού προσωπικού που διαθέτει διδακτορικό τίτλο σπουδών και μια τουλάχιστον δημοσίευση μπορεί να ενταχθεί στη βαθμίδα του Λέκτορα με κλειστές διαδικασίες! Εκατοντάδες διδακτορικοί με δεκάδες δημοσιεύσεις και πλούσιο ερευνητικό και διδακτικό έργο, αρκετό από τους οποίους παραμένουν στην Ελλάδα υπο-απασχολούμενοι σε ευκαιριακές θέσεις εργασίας, αποκλείονται αυτομάτως από τη διαδικασία. Αντί να προκηρυχθούν νέες θέσεις για προσλήψεις και να υπάρξει ανοιχτός διαγωνισμός υποψηφίων για τη θέση, η κυβέρνηση αποφασίζει να μεταφέρει ερευνητικό προσωπικό με ελάχιστα απαιτούμενα προσόντα στις θέσεις των καθηγητών!

Με αυτό τον τρόπο επιδιώκουν να διαφθείρουν συνειδήσεις, να συγκροτήσουν έναν κομματικό στρατό στα πανεπιστημιακά κλιμάκια της χώρας και να τιθασεύσουν αντιδράσεις του καθηγητικού κατεστημένου που κατά καιρούς χτυπάει λεκτικά την κυβέρνηση για την υποχρηματοδότηση, προκειμένου να εξασφαλίζει κονδύλια για μπιζνες, αφού μεγάλο τμήμα των ερευνητών προσελήφθη σε μόνιμη θέση με το γνωστό διάταγμα Παυλόπουλου, επειδή απασχολούνταν σε κρατικά χρηματοδοτούμενα προγράμματα παροχής υπηρεσιών που ελέγχονταν από τμήμα του καθηγητικού κατεστημένου. Την ίδια στιγμή, οι θέσεις των ερευνητών που μετακινούνται δεν καλύπτονται, οπότε τα εργαστήρια και τα φροντιστήρια υφίστανται απώλειες σε προσωπικό.

Τόσο οι μόνιμοι ερευνητές όσο και οι καθηγητές που δεν έχουν πάρει δώδε με το κατεστημένο, πρέπει να ξεσηκωθούν ενάντια στις νέες αλχημείες της κυβέρνησης, αλλιώς το μέλλον προδιαγράφεται ζοφερό για τα πανεπιστήμια.

Βρόμα και δυσωδία...

Οι εισαγγελέας εφετών Στ. Δασκαλόπουλος υπέβαλε πρόταση στο συμβούλιο εφετών να παραπέμψει σε δίκη τον εφοπλιστή, ιδιοκτήτη του Ολυμπιακού, δημοτικό σύμβουλο Πειραιά, πλέον και... υπερθεματιστή (δηλαδή νικητή στον big brother διαγωνισμό για τις τηλεοπτικές άδειες), Ευάγγελο Μαρινάκη (μαζί με άλλους 27 από τους συνολικά 35 κατηγορούμενους), με τις κακουρηματικού βαθμού κατηγορίες της συγκρότησης εγκληματικής οργάνωσης, της εκβίασης, της απάτης και της δόλιας παρέμβασης για την αλλοίωση των αποτελεσμάτων ποδοσφαιρικών αγώνων. Παράλληλα, εισηγήθηκε την αντικατάσταση των περιοριστικών όρων που του έχουν επιβληθεί με το μέτρο της προσωρινής κράτησης, διότι παραβίασε τον περιοριστικό όρο της μη ενασχόλησής του με το ποδόσφαιρο.

Ο Μαρινάκης απάντησε με μια οργίλη ανακοίνωση, στην οποία μιλά για «κατασκευασμένα αδικήματα, τα οποία στρέφονται ουσιαστικά κατά του ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ και της δραστηριότητάς μου στην πρόοδο της ομάδας». Καταγγέλλει ότι «μια σειρά από ενέργειες του Στ. Δασκαλόπουλου αποδεικνύουν ότι πάντα ήταν σε διατεταγμένη υπηρεσία και υπάκουε τυφλά στις εντολές του Ισ. Ντογιάκου ο οποίος **εκτελούσε συμβόλαιο** σε βάρος μου!». Κάνει άνοιγμα στο κυβερνητικό στρατόπεδο, παρεμβαίνοντας στη διαμάχη του Ντογιάκου με την πρόεδρο του Αρείου Πάγου, σημειώνοντας ότι «ο ρόλος του Ισ. Ντογιάκου και του Στ. Δασκαλόπουλου σε δικαστικές υποθέσεις μείζονος κοινωνικού και οικονομικού ενδιαφέροντος, ο χειρισμός των οποίων έχει προκαλέσει την κοινή γνώμη και προσβάλλει το κοινό περί δικαίου αίσθημα, αποτελούν ήδη αντικείμενο πειθαρχικής έρευνας από την Ελληνική Δικαιοσύνη».

Στο πλευρό του Μαρινάκη έσπευσε από την πρώτη στιγμή να σταθεί ο φιλοκυβερνητικός Κουρής. Αρκεί να παραθέσουμε τον «ξύλινο» πρωτοσέλιδο τίτλο της φυλλάδας του την επομένη της πρότασης Δασκαλόπουλου: «Πώς στηρίχθηκε η σκευωρία σε βάρος του προέδρου του Ολυμπιακού - Ποιοι πάνε να κλείσουν φυλακή τον Βαγγέλη Μαρινάκη - Βγαίνουν στο αντάρτικο ξοφλημένοι και αναξιόπιστοι καναλάρχεις!»

Ο Ντογιάκος φέρεται ως γκεσέμι της ΝΔ στο δικαστικό σώμα. Βρίσκεται σε σύγκρουση με την πρόεδρο του ΑΠ Θάνου και με το «σύστημα Παπαγελοπούλου». Η υπόθεση των στημένων αγώνων δεν είχε διασταυρωθεί ως τώρα με τις κόντρες ανάμεσα σε ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ για τον έλεγχο του δικαστικού μηχανισμού. Τη συνδέει, εμμέσως πλην σαφώς,

ο Μαρινάκης και η επικουρία του Κουρή φωτίζει τα αόρατα νήματα που συνδέουν καπιταλιστές και λαμόγια του ποδοσφαίρου και του τζόγου, βαρόνους των μίντια, «λομπίστες» του δικαστικού μηχανισμού και αστικά πολιτικά κόμματα, δημιουργώντας ένα μπερδεμένο κουβάρι με πολλές άκρες.

Θα «χυθεί αίμα» ή θα παρέμβουν οι ψυχραιμοί μεσολαβητές και θα οδηγήσουν τα πράγματα σε έναν συμβιβασμό, προκειμένου να προστατευθεί η αξιοπιστία του συστήματος; Αθανασίου (ΝΔ) και Παπαγγελόπουλος (ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ) προέρχονται από την ίδια δεξιά μήτρα (αν και σαμαρκός ο πρώτος, καραμανλικός ο δεύτερος) και θα μπορούσαν να κλείσουν ένα γενικότερο «ντιλ», όμως δεν είμαστε βέβαιοι ότι μπορούν να το κάνουν, μετά την υπόθεση Τσατάνη. Ιδωμεν...

Επιχειρηματολογώντας υπέρ του ότι ο Μαρινάκης παραβίασε τον περιοριστικό όρο της μη ενασχόλησής του με το ποδόσφαιρο, ο εισαγγελέας γράφει ότι αυτός «συνέχισε αδιακόπτως να ασκεί ο ίδιος προσωπικά τη διοίκηση, διαχείριση και εκπροσώπηση της ΠΑΕ, προσλαμβάνοντας ο ίδιος παίκτες, προπονητές και εκπροσωπώντας την ΠΑΕ κάθε στιγμή προς την κοινωνία με δηλώσεις του στα μέσα ενημέρωσης, αποδεικνύοντας εξακολουθητικώς ότι παραμένει όχι μόνο τυπικά πρόεδρος αλλά και ουσιαστικά, ασκώντας στο ακέραιο όλες τις σημαντικές αρμοδιότητες που περιλαμβάνονται στο προεδρικό αξίωμα». Αμφιβάλλει κανείς ότι αυτά ισχύουν στο ακέραιο; Οποιος, όμως, γνωρίζει νομικά ξέρει πως όλ' αυτά είναι μαχητά, καθώς η υπεράσπιση Μαρινάκη θα ισχυριστεί ότι μιλούσε ως... απλός φιλαθλος του Ολυμπιακού, ενώ καμιά επίσημη δόσοληψία της ΠΑΕ δεν φέρει την υπογραφή του. Δεν είναι υποκρισία να θέτουν έναν τέτοιο περιοριστικό όρο σ' έναν καπιταλιστή που είναι ιδιοκτήτης μιας ΠΑΕ; Ακόμα κι αν ο Μαρινάκης δεν έβγαине αποκάλυπτα μπροστά, δε θα εξακολουθούσε να διοικεί την ΠΑΕ Ολυμπιακός από το παρασκήνιο;

Υπάρχει κι ένας άλλος... αγνός φιλαθλος ποδοσφαιρικής ομάδας: ο Μελισσανίδης. Μετά από καταγγελία του Ολυμπιακού (Μαρινάκης) ότι έχει

ασυμβίβαστο, επειδή εμπλέκεται και στον ΟΠΑΠ, βρέθηκε ενώπιον της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού, η οποία δεν πείστηκε από τις «διευκρινίσεις» του και έκανε δεκτή την καταγγελία του Ολυμπιακού. Σε δημοσίευμα της «Αυγής» στις 29 Ιούλη του 2015 διαβάζουμε ότι μετά την απόφαση της ΕΕΑ ο Μελισσανίδης είπε στους συνεργάτες του: «Κανείς δεν μπορεί να μου απαγορεύσει να αγαπάω και να ενδιαφέρομαι για την ΑΕΚ. Αυτό όμως δεν σημαίνει πως έχω τον οποιοδήποτε θεσμικό ρόλο στην ΠΑΕ. Και η μετοχική και η διοικητική σύνθεση της ΑΕΚ είναι ξεκάθαρη, με πρόσωπα υπαρκτά, που έχουν ξεκάθαρους ρόλους, και εξ όσων γνωρίζω αυτή η ΑΕΚ δεν έχει ανάγκη κανέναν Μελισσανίδη, κάτι που προκύπτει ξεκάθαρα και από την καθημερινή της λειτουργία και από την οικονομική της αυτοτέλεια». Όπως μπορείτε να διαπιστώσετε και από τη φωτογραφία (αν δεν είδατε τα τηλεοπτικά πλάνα που προβλήθηκαν κατά κόρον), ο... κύριος αυτός φιγουράρει εκ δεξιών του υφυπουργού Αθλητισμού Στ. Κοντονή, στη σύσκεψη της κυβέρνησης με τις ΠΑΕ για την επανέναρξη του πρωταθλήματος, που έγινε στις 2 Σεπτεμβρίου. Με ποια θεσμική ιδιότητα πήρε μέρος σ' αυτή τη σύσκεψη; Με αυτή του ανθρώπου που... αγαπά την ΑΕΚ; Όπως διαβάσαμε σε ιστοσελίδες του «συστήματος Μελισσανίδη», όταν ο εκπρόσωπος του Ατρόμητου Ε. Μπαταγιάννης ρώτησε με ποια θεσμική ιδιότητα παρευρίσκεται στη σύσκεψη ο Μελισσανίδης, ο τελευταίος του είπε «οι παραφυάδες της εγκληματικής οργάνωσης να μην μιλάνε», υπήρξε όξυνση και τελικά τα πνεύματα ηρέμησαν με παρέμβαση του ίδιου του Κοντονή! Ισως γιατί προηγουδέντος ο «Τίγρης» -πάντα σύμφωνα με τα παπαγαλάκια του, «αποθέωσε τον Κοντονή με την εξής ατάκα: Είσαι υπουργάρα, έχεις διαλύσει τα λαμόγια και το παρασκήνιο, είσαι ο μεγαλύτερος υπουργός όλων των εποχών...»!

Βρόμα και δυσωδία αναδύεται από κάθε πτυχή του συστήματος του επαγγελματικού αθλητισμού, της αστικής Δικαιοσύνης και της αστικής πολιτικής. Κι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι «μέσα σε όλα» πλέον.

Στέρεψαν τα οικογενειακά ταμεία

Μπορεί να λένε ότι θέλουν τα Γραφεία Τύπου των υπουργείων και ιδιαίτερα αυτό του υπουργείου Οικονομικών, μπορεί να παρουσιάζουν τα στοιχεία για την πορεία είσπραξης των δημόσιων εσόδων όπως θέλουν, υπάρχει όμως μια αλήθεια που είναι χαρακτηριστικότερη και δεν επιδέχεται αμφισβήτηση ή διαφορετική ερμηνεία.

Τον Ιούλη του 2016 οι ληξιπρόθεσμες οφειλές προς την Εφορία έφτασαν τα 300 εκατ. ευρώ. Περίπου 125.000 φορολογούμενοι άφησαν απλήρωτη την πρώτη δόση του φόρου εισοδήματος. Και βέβαια, αυτοί που δεν πλήρωσαν την πρώτη δόση δεν πρόκειται να πληρώσουν τις επόμενες δύο. Αντίθετα, είναι πιθανόν να αυξηθεί ο αριθμός αυτών που δε θα πληρώσουν τις επόμενες δόσεις.

Τι σημαίνει αυτή η αύξηση του αριθμού των φορολογούμενων (για φυσικά πρόσωπα πρόκειται) που δεν μπορούν να πληρώσουν το φόρο εισοδήματος; Δεν είναι μόνο αποτέλεσμα της αύξησης της φορολογικής επιβάρυνσης, αλλά περισσότερο αποτέλεσμα της σώρευσης των μνημονιακών δεινών. Υπάρχει κόσμος που «κλατάρει» οικονομικά τώρα και σταματά να πληρώνει την εφορία. Δηλαδή, η διαδικασία καταστροφής και εξαθλίωσης εργατικών και μεσαίων στρωμάτων συνεχίζεται, μολονότι η καπιταλιστική ύφεση δε βαθαίνει όπως τα προηγούμενα χρόνια και ενδεχομένως να αντικατασταθεί από ισχνότατη ανάπτυξη.

Προοπτική ανάταξης της υπερχρέωσης των νοικοκυριών δε φαίνεται στον ορίζοντα. Ακόμα κι αν τα εισοδήματά του ψιλοαυξηθούν, αυτός που χρωστάει στην εφορία θα προτιμήσει να κλείσει άλλες τρύπες. Ετσι, τα δημόσια έσοδα θα καρκνοβατούν και θα τροφοδοτούν ένα φαύλο κύκλο ελλειμμάτων-νέων φόρων. Τα οικογενειακά ταμεία έχουν στερέψει, τα νοικοκυριά υπερχρεώνονται και έχουμε φτάσει στο σημείο να σημειώνεται πτώση ο όγκος των λιανικών πωλήσεων ακόμα και στα σούπερ μάρκετ, που σημαίνει ότι έχουμε φαινόμενα απόλυτης εξαθλίωσης.

Κάτεργα με μοντέρνες βιτρίνες

«Τα δικά τους επίσημα στοιχεία μιλάνε από μόνα τους:

- Το 2008 με 12.500 εργαζόμενους είχαμε 28 εργατικά ατυχήματα.
- Το 2013 με 8.500 εργαζόμενους έγιναν 31.
- Το 2014 με 6.700 εργαζόμενους έγιναν 37!
- Ενώ το 2015 έφτασαν τα 60!!

Αυξήθηκαν δηλαδή τα εργατικά ατυχήματα πάνω από 200%!..

Η καταγγελία γίνεται από την Αγωνιστική Συσπείρωση Εργαζομένων ΟΤΕ και αφορά το καθεστώς γαλέρας που έχει επιβληθεί στον ΟΤΕ από τη Deutsche Telekom. Στοιχείο αυτού του εργασιακού καθεστώτος είναι τα μονοπρόσωπα συνεργεία, που εγκυμονούν ακόμα και κινδύνους ζωής για τους εργάτες. Αφορμή για την καταγγελία της ΑΣΕ ΟΤΕ είναι το παραλίγο θανατηφόρο εργατικό «ατύχημα» που συνέβη σε συνάδελφό τους, το οποίο περιγράφεται ως εξής:

«Ο εργαζόμενος τεχνικός του ΟΤΕ Δ.Κ. ενώ δούλευε **μόνος του** στην περιοχή της Ελασσόνας την περασμένη Τετάρτη 31 Αυγούστου έπεσε από την κολώνα, **καρφώθηκε η λόγχη από τα κάγκελα στο μηρό του** και από καθαρή τύχη δεν του τρύπησε την κεντρική αρτηρία και να μείνει στον τόπο. Φυσικά **δεν υπήρχε κανένας εκεί να τον βοηθήσει. Μόνος του τράβηξε το πόδι από το κάγκελο και σύρθηκε μέχρι το αυτοκίνητο και κάλεσε το ασθενοφόρο**. Τέτοιες σκηνές είναι καθημερινές και δεν συμβαίνουν στην παλιά Ουγκάντα του Αμίν Νταντά αλλά στο σημερινό ιδιωτικοποιημένο ΟΤΕ του Μ. Τσαμάζ».

Η ΑΣΕ ΟΤΕ καταγγέλλει ότι «η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΟΜΕ-ΟΤΕ (έναντι ανταλλαγμάτων) δεν καταγγέλλει αλλά καλύπτει την εργοδοτική ασοδοσία της Deutsche Telekom και του ΟΤΕ» και πως ενώ «οι τοπικές επιθεωρήσεις εργασίας παρεμβαίνουν τοπικά», μετά από καταγγελίες, «από την κεντρική διεύθυνση του Σ.Ε.Π.Ε και των ΚΕ.Π.Ε.Κ. δεν κάνουν τίποτα για να σταματήσουν αυτές τις εγκληματικές πρακτικές της διοίκησης του ΟΤΕ».

«Παρακαλούμε τους συναδέλφους του ΟΤΕ να αρνούνται να δουλέψουν σε μονομελή συνεργεία όπου πρόσχημα και αν χρησιμοποιούν οι προϊστάμενοι και οι εντολοδότες της διοίκησης του ΟΤΕ. Σε οποιαδήποτε τέτοια παράνομη εντολή και πίεση να μας ενημερώνουν και εμάς και τις επιθεωρήσεις εργασίας και τα σωματεία» σημειώνει η ανακοίνωση. Και καταλήγει: «Ξέρουμε βέβαια ότι οι εργατοπατέρες τα έχουν κάνει πλακάκια με τη διοίκηση και δεν κάνουν τίποτα. Με τη δικιά σας δράση μόνο και τη δική μας συμπαράσταση και βοήθεια θα τους αναγκάσουμε να συμμορφωθούν. Οι ζωές μας και η σωματική μας ακεραιότητα είναι πάνω από τα δωρεάν αυτοκίνητα, τις συνδικαλιστικές απαλλαγές, τις ρουσφετολογικές προσλήψεις των συγγενών τους, τους συνδικαλιστικούς μισθούς και τα άλλα προνόμια των εργατοπατέρων».

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαέξι
είσαι ο μπάτλερ τους, Αλέξη

Βρε συντρόφια, γνωρίζει κανείς τι γίνεται εκείνο το καλόπαιδο ο Οδοωρής; Ο Ρουσόπουλος ντε. Έχει γενέθλια μεθαύριο και δεν ξέρουμε πού να στείλουμε ευχές. Μα πού χάνονται όλοι;

Όταν ο παραπάνω γινόταν δώδεκα χρόνων, ακριβώς στη μέρα των γενεθλίων που λέγαμε, έβγαине η απόφαση στη δίκη των δεκατεσσάρων αξιωματικών και δεκαοκτώ οπλιτών βασανιστών της ΕΣΑ: 29 χρόνια στον Χατζηζήση, είκοσι χρόνια στους Θεοφιλογιαννάκο και Σπανό, δεκαπέντε χρόνια στον Τσάλλα, επτά χρόνια στον Κόφα, έξι χρόνια στους Αντωνόπουλο και Πέτρου, πέντε χρόνια στον Αγγελή (ή Τσέλιγκα), τέσσερα χρόνια στους Πεταλά και Δεμερτζίδη (ή Σε-)

Η Θεσσαλονίκη στο επίκεντρο
ρίφη), τρία χρόνια στον Κένιχ, δύο χρόνια στους Διαμαντόπουλο και Παπαχαλαράμους, ένα χρόνο με αναστολή στον Οικονόμου, έξι μήνες στον Γκόρο, πέντε χρόνια με αναστολή στον Γκουντέβα.

Πριν από λίγους μήνες (Μάιο) ο Θάνος Ανεστόπουλος είχε δώσει στο in.gr μια από τις τελευταίες συνεντεύξεις του. Μας τη θύμισε το «Βαθύ Κόκκινο». Αντιγράφουμε τρία σημεία της που (φυσικά) δεν ελήφθησαν υπόψη και δεν προβλήθηκαν από τους... θρηγνούντες και τις συνήθεις μοιρολογίστρες των μέσων κοινωνικής δικτύωσης: «Μέσω ενόπλου κινήματος η βουλή να μετατραπεί σε παιδικό πάρκο με ξυλοπόδαρους, με μουσικές, με κλόουν, με παιδικές χαρές που να επιτρέπονται τα σκυλιά και τα παιδιά όλου του κόσμου να μπορούν να παίξουν μπάλα και να μπορούν να ταΐσουν τις πάπιες στις λιμνούλες (...) Να περάσουν στα χέρια των εργαζομένων οι χρεοκοπημένες επιχειρήσεις αντί να τους χρωστάνε τα δεδουλευμένα (...) Είτε πρώτη φορά αριστερά, είτε πρώτη φορά ΠαΣοΚ, είτε πρώτη φορά Ποτάμι, είτε Νέα Δημοκρατία, το κάθισμα στην καρέκλα της εξουσίας, εκτός από το ότι διαφθείρει άμεσα, είναι και τόσο δυνατό που βάζει στις άκρες ιδεολογίες και ιδεαλισμούς».

Για να λέμε τα σύκα σύκα και τη σκάφη σκάφη (to say the figs figs and the tub tub, για τους μη μετέχοντες στη βαρβαρική παιδεία), όντως έβαλαν τέλος στη διαπλοκή. Τέλος 246 εκατομμυρίων ευρώ για τέσσερις τηλεοπτικές άδειες.

«Όταν ένα πολύ όμορφο πακέτο ψεμάτων έχει σερβιρισθεί σταδιακά στις μάζες, σε διάρκεια γενεών, η αλήθεια φαίνεται εξωφρενική και αυτός που τη λέει φρενοβλαβής» (Dresden James).

Τι γίνεται με τον πλανητάρχη ωρέ; Μέσα σε λίγες μέρες δέχτηκε δύο βαρύτατες προσβολές και μάλιστα καν αντίδραση ή απάντηση! Η πρώτη στην Κίνα που τον «έφτυσαν» εκπληκτικά και απροκάλυπτα κατά την υποδοχή του, η δεύτερη από τον πρόεδρο των Φιλιππίνων και τα τόσο βαριά μπινελίκια -τύπου γηπέδου και βάλε- που δεν μπορούν να γραφούν εδώ.

Της αριστεράς και της... προ(σ)όδου. Μέσα σε λίγες μέρες δείπνο (ξανά!) δυόμισι ωρών, μεταξύ τριών μητροπολιτών και τεσσάρων κυβερνητικών, κερασμένο από τον αρχιεπίσκοπο Ιερώνυμο. Και γεύμα με φαγκρί και θαλασσινά στη Ναύπακτο, κερασμένο από την εταιρία που έχει αναλάβει τις εργασίες στις διδυμες σήραγγες της Κλόκοβας! Πώς είπατε; Κι αν το πρώτο ήταν -όπως γράφει στον Τύπο- για «να πέσουν οι τόνοι (και οι συναγρίδες) της αντιπαράθεσης και να τερματιστεί το κλίμα καχυποψίας ανάμεσα σε κυβέρνηση και Εκκλησία μετά τις προωθούμενες αλλαγές του υπουργείου Παιδείας», για το δεύτερο δεν μάθαμε. Υποψιαζόμαστε όμως...

«Καλό καλοκαίρι. Να είστε όλοι καλά και να νοιάζεστε κι ο διπλανός σας να είναι εξίσου καλά. Εις το επανιδείν στις 19/8». Δεν έτυχε να δούμε τόσο ωραία ανακοίνωση σε άλλο μαγαζί. Μόνο στη Θεσσαλονίκη, του αγαπητού (πάνω από εικοσαετία) Φαρχάν από τη Βαγδάτη.

«Aetas parentum peior avis tulit nos nequiores» (η γενιά των πατεράδων χειρότερη από των παππούδων, γέννησε εμάς περισσότερο χειρότερους), έλεγε ο Οράτιος...

Δράμα, Εδεσσα - Γρεβενά, Αθήνα, Μεσολόγγι, Ιωάννινα, Ελευθερούπολη, Σπάρτη, Τρίπολη, Ερεσός - Ρέθυμνο, Ερέτρια - Μεγαλόπολη, Αγρίνιο, Λαμία, Αλεξανδρούπολη, Καβάλα, Ελαφόνησος, Σέρρες. Τα αρχικά των τοπωνυμίων εκπροσωπούν τη χώρα και περιέχουν ένα κυνωνικό μήνυμα σε τέσσερις λέξεις που ακούγονται όλο και πιο δυνατά, όλο και πιο μαζικά, ως απάντηση σε κυβερνητικές εξαγγελίες-παπαρολογίες.

Κοκκινোসκουφίτα

Ροζ μπουμπούκια στο μνημονιακό ανθόκηπο

Σε ανακοίνωση που εξέδωσε στις 6 Σεπτεμβρίου ο Σύλλογος Εργαζομένων στις ΔΟΥ Νομών Αττικής και Κυκλάδων, αναφέρεται στην «αμαρτωλή ιστορία του Κτιρίου Κεράνης», στο οποίο η κυβέρνηση θέλει να μεταφέρει τις υπηρεσίες του υπουργείου Οικονομικών. Χαρακτηρίζει «σκάνδαλο δι-αρκειάς» αυτό που έγινε με το συγκεκριμένο και άλλα 27 ακίνητα του Δημοσίου, που πουλήθηκαν σε ιδιώτη έναντι 200 εκατ. ευρώ, με τη σύμβαση πώλησής τους να προβλέπει την υποχρεωτική επανενοικίαση των κτιρίων από το Δημόσιο, με προσυμφωνημένο μάλιστα μίσθωμα που ανέρχεται στα 600 εκατ. ευρώ για τα επόμενα χρόνια. Για το συγκεκριμένο σκάνδαλο έχουν ασκηθεί από τις εισαγγελικές αρχές διώξεις σε βαθμό κακουργήματος.

Όπως αναφέρει η ανακοίνωση, μετά την αντίδραση των συνδικάτων στη μεταστέγαση, ο αναπληρωτής ΥΠΟΙΚ Τρ. Αλεξιάδης προχώρησε στη συγκρότηση ομάδας εργασίας για τη μεταστέγαση, τη σύνθεση της οποίας όρισε ο ίδιος. Μετά από τέσσερις συνεδριάσεις, η ομάδα έκανε ψευδοφορία και αποφάσισε την απόρριψη του Κτιρίου Κεράνης. Ο Αλεξιάδης, όμως, αγνόησε την απόφαση της επιτροπής που ο ίδιος σύστησε και έσπευσε μέσα στο δεκαπενταύγουστο να ξεκινήσει διαδικασίες μεταφοράς υπηρεσιών.

Ο Σύλλογος αναφέρεται στη συνέχεια σε συνεντεύξεις που είχε με τον γενικό γραμματέα Δημόσιας Περιουσίας, ο οποίος - αφού πρώτα αυτοχαρακτήριστηκε «διακοσμητικός» - είπε πως δέχονται καθημερινά πιέσεις από την ιδιοκτήτρια εταιρία, που «απαιτεί να πάρει τα χρήματά της», ενώ εκπροσωπείται «από υψηλόβαθμο πολιτικό στέλεχος προηγούμενων κυβερνήσεων». Πρέπει να μεταφερθούν κάποιες υπηρεσίες στον Κεράνη, προκειμένου να δικαιολογηθεί η εκταμίευση προς την εταιρία. Πάντα σύμφωνα με την ανακοίνωση του Συλλόγου, ο γενικός γραμματέας τους είπε: «Μην απευθύνεστε σε εμένα. Την πρεμούρα για το Κεράνη την έχει ο αναπληρωτής. Σε αυτόν να πάτε». Το καλύτερο το κράτησαν για το τέλος, όπως γράφουν, και είναι μια μνημειώδης φράση την οποία αποδίδουν στον γενικό γραμματέα, όταν του επεσήμαναν ότι δεν τήρησε τη δέσμευσή του ότι δε θα γίνει καμιά ενέργεια μέσα στον Αύγουστο: «Πώς ζητάτε από εμένα να είμαι συνεπής με όσα έχω πει, όταν ο ίδιος ο πρωθυπουργός της χώρας έκανε ΝΑΙ το ΟΧΙ του ελληνικού λαού;»!

Ελάχιστες ώρες μετά την ανακοίνωση του Συλλόγου, ο γενικός γραμματέας Δημόσι-

ας Περιουσίας Νικόλαος Ματζάκος εξέδωσε δελτίο Τύπου με τίτλο «Αποκατάσταση της αλήθειας» στο οποίο αναφέρει ότι «τα αναγραφόμενα στην ανακοίνωση διαστρεβλώνουν πλήρως την πραγματικότητα και δεν ανταποκρίνονται σε όσα ανέφερα και εξήγησα, σε έναν καλόπιστο διάλογο», ειδικά, δε, «τα αναγραφόμενα σε δηλώσεις μου για τον πρωθυπουργό, είναι ψευδή και ανυπόστατα», γιατί «γνωρίζουν όλοι την μακροχρόνια στήριξη και συστράτευση μου, ειδικά στα θέματα προάσπισης και ανάδειξης της Δημόσιας Περιουσίας». Για να διασκεδάσει τις κατηγορίες περί διάστασής του με τον αναπληρωτή υπουργό Αλεξιάδη, ο Ματζάκος αναφέρει ότι «η πολιτική ηγεσία του υπουργείου λειτουργεί ενιαία και με βάση συγκεκριμένες πολιτικές». Και καταλήγει με την καθιερωμένη κορόνα: «Η εξοικονόμηση δαπανών για το Δημόσιο, η προάσπιση της δημόσιας περιουσίας και η διαφανής αξιοποίησή της είναι σαφές ότι ενοχλούν. Δηλώνω με σαφήνεια ότι το επόμενο διάστημα, θα ενοχληθούν περισσότερο».

Εμείς δεν ήμασταν μπροστά για να ξέρουμε τι συζητήσε η συνδικαλιστική γραφειοκρατία με τον Ματζάκο, ποια πλευρά λέει αλήθεια και ποια λέει ψέματα. Ξέρουμε ότι ο Ματζάκος ήταν μέλος της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας του υπουργείου Οικονομικών, πριν γίνει πολιτικό στέλεχος, όπως ήταν και ο Αλεξιάδης. Αρα, όλοι αυτοί είναι... μια μεγάλη παρέα, ανεξάρτητα από την πολιτική παράταξη που ανήκει (στην ίδια παρέα ανήκε παλαιότερα και ο περιβόητος Βρούτσης της ΝΔ και άλλα γαλαζοπράσινα πολιτικά στελέχη).

Πότε έγινε γενικός γραμματέας ο Ματζάκος; Στις 17 Αυγούστου του 2015! Χαράματα Παρασκευής 14 Αυγούστου ψηφίστηκε το τρίτο Μνημόνιο, μεσολάβησε η αργία του Σαββατοκύριακου (ήταν και δεκαπενταύγουστος) και τη Δευτέρα πουρνό-πουρνό ο Αλεξιάδης ανακοίνωσε το διορισμό του Ματζάκου ως νέου γενικού γραμματέα Δημόσιας Περιουσίας. Ποιον διαδέχτηκε ο Ματζάκος; Διαδέχτηκε τον Δημήτρη Κλούρα, που παραιτήθηκε στις 7 Αυγούστου, μετά από απαίτηση του Αλεξιάδη. Στη μακροσκελή ανακοίνωση της παραίτησής του, αναφέρει ότι «με την από 5-8-2015 αίτησή του, ο αναπληρωτής υπουργός Οικονομικών κ. Τρ. Αλεξιάδης, μου ζήτησε, χωρίς την παραμικρή αιτιολογία, την υποβολή της παραίτησής μου». Και πετάει μια μπηχτή, μήκους από την πλατεία Συντάγματος μέχρι... το κτίριο του Κεράνη:

«Προκειμένου να προστα-

τευθεί το δημόσιο συμφέρον, ήτοι να αποκαλυφθούν και να τερματισθούν φαινόμενα κακοδιαχείρισης και ενδεχόμενης διαφθοράς, ξεκινήσαμε στη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Περιουσίας έρευνα για πλείστες όσες περιπτώσεις, οι οποίες απασχόλησαν ή απασχολούν τις Υπηρεσίες της, είτε με την αξιοποίηση επώνυμων και ανώνυμων καταγγελιών, πορισμάτων ελεγκτικών υπηρεσιών και εισαγγελικών παραγγελιών, είτε και αυτεπαγγέλτως, όταν γίνονταν αντιληπτές ύποπτες ενέργειες και παραλείψεις. Ηδη έχουμε αποστείλει σε αρμόδιες ελεγκτικές και εισαγγελικές αρχές στοιχεία προς περαιτέρω διερεύνηση, τυχόν απόδοση ευθυνών και επιβολή ποινών, αλλά και, έχουμε συμβάλλει στη διασφάλιση υπέρ του Δημοσίου πολλών εκατομμυρίων ευρώ (...)

Μεταξύ των διερευνούμενων υποθέσεων, είναι και η γνωστή πλέον υπόθεση των 28 ακινήτων, που ανήκαν στο Δημόσιο και στη συνέχεια, αφού πωλήθηκαν σε ιδιώτες με αξία πολύ κατώτερη της αντικειμενικής, μισθώθηκαν από το Δημόσιο με άκρως ετεροβαρείς γι' αυτό όρους (υπόθεση "sales and lease back"). Σ' αυτό το σημείο αισθάνομαι την ανάγκη να εκφράσω τη βαθύτατη λύπη μου, διότι εντός των επόμενων ολίγων ημερών θα ολοκληρώνονταν, όπως είχα αρμοδίως (προφορικά και εγγράφως) ενημερώσει τον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών, κ. Τρ. Αλεξιάδη, η έρευνά μας σε σχέση με τη συγκεκριμένη υπόθεση των 28 ακινήτων, καθώς και η σύνταξη σχετικού γνωμοδοτικού πορίσματος, με καταγραφή σημαντικότερων ευρημάτων, τα οποία θα έπρεπε να γνωστοποιηθούν στη Δικαιοσύνη και στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους. Δυστυχώς, και όλως περιέργως, το αιφνίδιο και επιτακτικό αίτημα για υποβολή της παραίτησής μου, οδηγεί στην αδυναμία ολοκλήρωσης του όλου εγχειρήματος. Σε κάθε περίπτωση, ελπίζω στην ανάληψη σχετικής πρωτοβουλίας από το νέο Γενικό Γραμματέα Δημόσιας Περιουσίας».

Ο Κλούρας συμμετέχει πλέον στην Πλεύση Ελευθερίας της Κωνσταντοπούλου. Η κυβέρνηση, φυσικά, «ξέχασε» την υπόθεση και τρέχει να εφαρμόσει τη σκανδαλώδη σύμβαση (σκανδαλώδη τη χαρακτηρίζει ο ΣΥΡΙΖΑ μέχρι να υπογράψει το τρίτο Μνημόνιο), μολοντί από τον περασμένο Απρίλη υπάρχει εισαγγελικό πόρισμα, με το οποίο καλούνται να λογοδοτήσουν για το αδίκημα της απιστίας (σε βαθμό κακουργήματος) τα τότε μέλη του Συμβουλίου Εμπειρογνομόνων του ΤΑΙΠΕΔ.

Και ο Ματζάκος; Τι πολιτικού «φυράματος» είναι; Γελιέστε

αν νομίζετε ότι ανήκε στη δεξιά πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ (προεδρικοί) ή έστω στους «53+». Καραμπινάτος Λαφαζανικός ήταν. Και πάντα κόντρα στην ηγετική ομάδα. Στις 11 Φλεβάρη του 2014, για παράδειγμα, τον βρίσκουμε να γράφει στην Iskra (επίσημο όργανο των Λαφαζανικών) άρθρο με τον... ποιητικό και πονεμένο τίτλο «Ένας κόμπος η χαρά μου...», στο οποίο εκφράζει μεν τη χαρά του που αναμένεται «κυβέρνηση της Αριστεράς», δεν παραλείπει όμως ν' αναφερθεί και στον κόμπο που του στέκεται στο λαιμό, όταν μαθαίνει ότι στην ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ «προτάθηκε και στηρίχθηκε ο Οδυσσεάς Βουδούρης για υποψήφιος περιφερειάρχης Πελοποννήσου. Ο γυρολόγος πρώην βουλευτής του ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΜΑΡ με το "πλούσιο" βιογραφικό και τη φτωχή κοινωνική συνείδηση, που ψήφισε το πρώτο μνημόνιο, ύστερα, τον Ιούνιο του 2011 ψήφισε το περιβόητο Μεσοπρόθεσμο και τέλος έδωσε ψήφο εμπιστοσύνης στην τρικομματική, υπό τον κ. Σαμαρά, Κυβέρνηση». Χαρακτηρίζει τον Βουδούρη «μια υποψηφιότητα εκτός των αποφάσεων του Ιδρυτικού Συνεδρίου του ΣΥΡΙΖΑ», θεωρεί «προσβολή σε βάρος του» την επιλογή του, χαρακτηρίζει ως «πιο αντιδημοκρατική διαδικασία που κατά κόρον έχει χρησιμοποιηθεί από τα καθεστωτικά κόμματα, τη διαδικασία ψήφισης των υποψηφίων στην ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ. «Που πάτε ρε σύντροφοι της πλειοψηφίας με τέτοια ποσοστά για την Κυβέρνηση της Αριστεράς;» ρωτάει τους Τσιπραίους, αναφερόμενος στο αποτέλεσμα της ψηφοφορίας στην ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ.

Τέλος πάντων, ο άνθρωπος που κόντευε να πνιγεί επειδή η ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ υιοθέτησε τον Βουδούρη, ήπια μια γουλιά νερό που του έδωσε ο σύντροφος Τρύφωνας (γνωστοί από τα συνδικαλιστικά τους), του έφυγε ο κόμπος από το λαιμό και μπήκε στην κυβέρνηση την επαύριο της υπογραφής του τρίτου Μνημονίου (λίγες μέρες πριν είχε μπει ο Τρύφωνας)! Του κήθηκε στο λαιμό ο Βουδούρης, αλλά καίτοι κοτζάμ Μνημόνιο. Μπήκε στην κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ την ώρα που οι πρώην σύντροφοί του έφευγαν και δημιουργούσαν τη ΛΑΕ. Γιατί να μην έχει πει (σε φίλους μιλούσε, άλλωστε, πού να φανταστεί ότι θα τον «έδιναν»;) τη φράση για τον Τσίπρα που έκανε το ΟΧΙ ΝΑΙ;

Ομως εδώ δεν μας ενδιαφέρουν οι περιπλανήσεις του κάθ-ε Ματζάκου. Εδώ υπάρχει το σκάνδαλο με τα 28 κτίρια που «πούλησε» και μετά «νοίκιασε» το Δημόσιο. Σκάνδαλο που ο ΣΥΡΙΖΑ έβαψε μετά τιμών.

Ανακατεύουν την τράπουλα οι καναλάρχες

Όπως γράφαμε την περασμένη εβδομάδα, μετά το big brother που διεξήχθη στο κτίριο της γενικής γραμματείας Ενημέρωσης και Επικοινωνίας, έχουμε καναλάρχες με άδεια και κανάλι, καναλάρχες με άδεια αλλά χωρίς κανάλι και καναλάρχες με κανάλι αλλά χωρίς άδεια. Στην πρώτη κατηγορία ανήκουν ο Κυριακού (ΑΝΤ1) και ο Αλαφούζος (ΣΚΑΙ), στη δεύτερη ο Μαρινάκης και ο Καλογρίτσας και στην τρίτη ο Κοντομηνάς (Alpha), ο Βαρδινογιάννης (STAR), ο Βρυώνης (Ε) και οι ιδιοκτήτες του Mega (Μπόμπολας, Ψυχάρης κατά κύριο λόγο), που χρωστούν «τα κέρατά τους» στις τράπεζες.

Ήταν αναμενόμενο, λοιπόν, ότι την επαύριο κιόλας του big brother θα ξεκινούσε ένας νέος γύρος αντιπαραθέσεων και οικοδόμησης συμμαχιών. Τα λεφτά είναι πολλά και η δύναμη των καναλιών μεγαλύτερη από τα λεφτά που επενδύονται σ' αυτά.

Όλοι οι παλιοί καναλάρχες θρηνούν για τις θέσεις εργασίας που θα χαθούν, καθώς σε κάθε περίπτωση ο αριθμός των καναλιών θα μειωθεί στο μισό. Φυσικά και είναι κροκοδείλια τα δάκρυά τους. Όχι μόνο γιατί είναι στυγνοί καπιταλιστές γενικά, αλλά και ειδικότερα γιατί τα τελευταία χρόνια διώχνουν κόσμο αβέρτα και πετσοκόβουν μισθούς, προκειμένου να μη μειωθούν τα κέρδη των τηλεοπτικών μαγαζιών τους (τα φανερά κέρδη, όχι αυτά που βγάζουν με τους γνωστούς τρόπους).

Η υποκρισία των καναλαρχών και των κομμάτων της αντιπολίτευσης, όμως, δεν απαλλάσσει τους συριζαίους από τις δικές τους ευθύνες. Είναι αυτοί που ανοίγουν το δρόμο για να πεταχούν πάνω από δυο χιλιάδες άνθρωποι στο δρόμο (πρέπει να υπολογίσουμε και τους εργαζόμενους σε διάφορες δορυφορικές επιχειρήσεις) και συνιστούν πραγματική πρόκληση αυτά που βγαίνουν και δηλώνει η Γεροβασίλη. Για δικούς τους λόγους όρισαν ότι τα πανελλαδικά κανάλια πρέπει να είναι τέσσερα, ενώ ήξεραν πολύ καλά ότι και συγχωνεύσεις να γίνουν, πάλι θα πεταχτεί κόσμος στο δρόμο. Από την άποψη αυτή, δεν κάνουν τίποτα το διαφορετικό απ' αυτό που έκαναν οι Σαμαροβενιζέλοι με την ΕΡΤ. Γιατί αν άφηναν τον αριθμό των καναλιών ανοιχτό, κάποι-οι άνθρωποι θα κρατούσαν τη δουλειά τους, έστω και με πετσοκόμματα στους μισθούς και με καθυστέρηση στην καταβολή τους. Είναι άλλο να δουλεύεις και να σου κόβουν το μισθό ή να σου χρωστούν δεδουλευμένα, που έχεις την ελπίδα κάποια στιγμή να τα πάρεις, και άλλο να σε πετούν στο δρόμο βάζοντας λουκέτο.

Δεν είναι τυχαίο ότι ενάντια στην κυβέρνηση δεν ξιφουλκεί μόνο η ΕΣΗΕΑ, αλλά και η ΠΟ-ΕΣΥ, την οποία μέχρι πρότινος ήλεγχε συνδικαλιστικά ο ΣΥΡΙΖΑ. Οργανα των καναλαρχών έγιναν και οι συνδικαλιστές της αστικής δημοσιογραφίας;

Οι καναλάρχες σπεκουλάρουν και με το «μαύρο» (όπως λένε) και με τις μαζικές απολύσεις εργαζόμενων, σε μια προσπάθεια να στηρίζουν τις προσφυγές που έχουν κάνει στο ΣτΕ. Δεν είναι τυχαίο ότι οι τέσσερις «προσωρινοί υπερθεματιστές» (ο νέος νεολογισμός που εισέβαλε στην πολιτική επικαιρότητα) εμφανίστηκαν σε ενιαίο μέτωπο απέναντι στην κυβέρνηση, ζητώντας να μην πληρώσουν την πρώτη δόση (ο Μαρινάκης πρέπει να καταβάλει 24,6 εκατ. ευρώ, ο Κυριακού 25,3 εκατ. ευρώ, ο Καλογρίτσας 17,4 εκατ. ευρώ και ο Αλαφούζος 14,5 εκατ. ευρώ) μέχρι την εκδίκαση της υπόθεσης στο ΣτΕ, η οποία έχει οριστεί για τις 16 Σεπτέμβρη, μέρα κατά την οποία λήγει και το δεκαπενθήμερο που προβλέπει ο νόμος για την καταβολή της πρώτης δόσης.

Τυπικά εμφανίζονται σε ενιαίο μέτωπο, όμως δεν πήγαν όλοι μαζί σε συνάντηση με την κυβέρνηση. Εστειλαν μεν στελέχη τους να μιλήσουν με τον ΓΓΕΕ Κρέτσο, όμως σε συναντήσεις με τον Παππά πήγαν το κάθε αφεντικό χωριστά και κανείς δεν ξέρει τι συζητήθηκε πίσω από τις κλειστές πόρτες του Μαξίμου, τι παζάρια έγιναν και τι «ντιλ» ενδεχομένως κλείστηκαν. Ο «κουμπάρος» Καλογρίτσας, για παράδειγμα, δεν έχει κάνει καμιά προσφυγή στο ΣτΕ. Ούτε ο Μαρινάκης. Αυτοί από το τίποτα βρέθηκαν με μια τηλεοπτική άδεια ο καθένας, οπότε έχουν κάθε λόγο να δουν κάποιους από τους παλιούς καναλάρχες να βγαίνουν εκτός νυμφώνος. Γιατί σ' αυτή την περίπτωση, το «ντιλ» μ' αυτούς τους παλιούς καναλάρχες, που έχουν ένα κανάλι στημένο, θα γίνει πιο φτηνό για εκείνους που έχουν μόνο μία άδεια. Επομένως, ο Μαρινάκης με τον Καλογρίτσα έχουν κάθε λόγο να επιθυμούν το ΣτΕ να απορρίψει τις προσφυγές των παλιών καναλαρχών. Επειδή, όμως, διευθύνουν καπιταλιστικές επιχειρήσεις, ήταν υποχρεωμένοι να συνταχθούν με το αίτημα της αναβολής της προκαταβολής. Αλλωστε, δεν είναι καθόλου σίγουρο ότι έχουν εξασφαλίσει τα λεφτά (ιδιαίτερα ο Καλογρίτσας).

Οι διαφορές ανάμεσα στις δυο αυτές ομάδες καναλαρχών (Μαρινάκης-Καλογρίτσας από τη μια, Κυριακού-Αλαφούζος από την άλλη) επιτείνουν στην κυβέρνηση να εμφανίζεται άκαμπτη και να δηλώνει ότι δε δέχεται τίποτ' άλλο εκτός απ' αυτό που προβλέπει ο νόμος. Κυκλοφορεί, πάντως, και

η συμβιβαστική πρόταση να κατατεθούν οι προκαταβολές στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και να εκταμιευτούν υπέρ του κράτους σε περίπτωση που το ΣτΕ απορρίψει τις προσφυγές. Δεν μας λένε, όμως, πόσος χρόνος θα χρειαστεί γι' αυτό. Γιατί το ΣτΕ δε βγάζει αυθημερόν τις αποφάσεις του, ιδιαίτερα για τόσο σημαντικά ζητήματα.

Αυτή τη στιγμή στο χώρο των καναλιών η προσφορά ξεπερνά τη ζήτηση. Εξοπλισμός και προσωπικό χρειάζονται μόνον ο Μαρινάκης και ο Καλογρίτσας, ενώ θεωρητικά πρέπει να κλείσουν Mega, Alpha, Star και Ε. Επομένως, το παιχνίδι που θα γίνει ανάμεσα στους καναλάρχες θα είναι χοντρό. Τα ποσά στα οποία «χτυπήθηκαν» οι άδειες είναι μεγάλα, επομένως θα αναζητηθούν επιχειρηματικές συνεργασίες. Κάποιες μπορεί να ήταν ήδη κλεισμένες εκ των προτέρων και γι' αυτό ο τζόγος οδήγησε σε τόσο ψηλό τίμημα.

Εμείς τοις μετρητοίς δεν παίρνουμε τίποτα απ' όσα γράφονται, γιατί μπορεί να είναι απλώς αποκυήματα δημοσιογραφικής φαντασίας ή τιτιβίσματα «παπαγάλων» που εκτελούν παραγγελίες των αφεντικών τους. Δεν έχει και καμιά σημασία, άλλωστε, να μπορούμε σ' ένα τέτοιο «τριπάκι». Για μας σημασία έχει το πολιτικό σκέλος αυτής της υπόθεσης. Και σ' αυτό μπορούμε να διακρίνουμε δύο πλευρές, μια κύρια και μια δευτερεύουσα.

Η δευτερεύουσα πλευρά αφορά τους Τσιπραίους που έκαναν άνω-κάτω την τηλεοπτική καπιταλιστική πιάτσα, δημιουργώντας περισσότερους εχθρούς παρά φίλους. Από τους τέσσερις «υπερθεματιστές» δικός τους μπορεί να θεωρείται μόνον ο Καλογρίτσας. Ο Μαρινάκης είναι... υπεράνω κομμάτων. Αν θεωρούν ότι μπορούν να τον ελέγξουν μέσω του δικαστικού μηχανισμού, είναι γελασμένοι. Αυτές οι εξαρτήσεις κρατούν με τη θυμψηούμε πως ο πατέρας Αλαφούζος οργάνωσε την πτώση του πατέρα Μητσοτάκη και πώς ο Κοντομηνάς χτύπησε ανελέητα τον Καραμανλή με το σκάνδαλο του Βατοπεδίου. Ακόμα και τον Καλογρίτσα δε θα έπρεπε να τον θεωρούν για πάντα δεδωμένο. Ο συνεταίρος του στη GPO Θεοδωρικάκος είναι ο υπ' αριθμ. ένα σύμβουλος επικοινωνίας και πολιτικού σχεδιασμού του Μητσοτάκη (όπως ήταν ο Λούλης μέχρι να γίνει πρωθυπουργός ο Καραμανλής). Όλη αυτή η αναταραχή θυμίζει περισσότερο παιχνίδι παιδικής χαράς παρά μια καλά μελετημένη και σχεδιασμένη πολιτική επιχείρηση. Ήδη, χωρίς να έχει στηθεί κάποιο φιλικό προς αυτούς κανάλι (θέλει το χρόνο της αυτή η δουλειά),

οι Τσιπραίοι έχασαν τον Alpha, το μόνο φιλικό κανάλι που είχαν. Το κανάλι τους «κοπανάει» πια σε καθημερινή και ολόημερη βάση. Και ο Κοντομηνάς διαμνύει σ' όλους τους τόνους ότι θα μείνει στο παιχνίδι και ότι θα τους πολεμήσει μέχρι εσχάτων.

Η κύρια πλευρά, όμως, αφορά αυτό καθαυτό το νέο σκηνικό στον τομέα της τηλεοπτικής μπίζνας. Ο Μαρινάκης, ο Αλαφούζος, ο Κυριακού και ο Καλογρίτσας είναι οι καπιταλιστές-αδάμαντες, που έχωσαν ένα σκαμμό λεφτά σε μια μπίζνα που κατά γενική ομολογία (και της κυβέρνησης ακόμα) αξίζει το ένα τέταρτο απ' αυτά που συμφώνησαν να δώσουν. Κι όχι μόνο έδωσαν ένα σκαμμό λεφτά, αλλά έχουν και τη ΝΔ να λέει πως θα μοιράσει κι άλλες άδειες σε σημαντικά χαμηλότερη τιμή, άρα η όποια επένδυσή τους θα υποστεί παραπέρα υπαξίωση. Ξέρετε εσείς κανέναν καπιταλιστή να έβαλε λεφτά σε μια μπίζνα από... ρομαντισμό; Το μόνο βέβαιο είναι πως θα «ορμήσουν» για να βγάλουν τα λεφτά που έχωσαν όσο πιο γρήγορα γίνεται. Δεν είναι βιομηχανία, για να έχεις ένα σχέδιο απόδοσης του κεφαλαίου που επενδύεις. Εδώ πρόκειται για αεριτζιδικές δουλειές που διέπονται από τη λογική «να τ' αρπάξουμε το γρηγορότερο δυνατό». Και βέβαια, αυτοί που έσπευσαν να πάρουν μέρος στο big brother του Παππά δεν το έκαναν επειδή έχουν κάποιο «κόλλημα» με την «ενημέρωση». Το έκαναν επειδή η «ενημέρωση» εξασφαλίζει κέρδη. Κέρδη που δεν αποτυπώνονται στους ισολογισμούς των τηλεοπτικών επιχειρήσεων, αλλά σωριάζονται σε τράπεζες των ευρωπαϊκών φορολογικών παραδείσων ή σε «υπεράκτιες» εταιρίες. Πρέπει να είναι κάποιοι «ντιπ ούφο» για να πιστέψει ότι ως προς αυτό που ονομάστηκε «διαπλοκή» θ' αλλάξει το παραμικρό. Τα οχτώ κανάλια γίνονται τέσσερα, άρα οι «αρπαχτές» θα μεγαλώσουν για το κάθε «επενδυτικό» σχήμα.

Τέλος, επαναλαμβάνουμε αυτό που δε συζητιέται καθόλου: ο ρόλος των αστικών ΜΜΕ (της τηλεόρασης σε πρώτη γραμμή) είναι ρόλος παραπληροφόρησης του λαού και της νεολαίας, ρόλος εμπέδωσης των δογμάτων της αστικής ιδεολογίας, ρόλος στρέβλωσης συνειδήσεων και στήριξης της καπιταλιστικής τάξης πραγμάτων. Κι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει κανένα πρόβλημα μ' αυτό, γιατί αυτή την τάξη πραγμάτων υπηρετεί. Αυτό που επιδιώκει ο ΣΥΡΙΖΑ -όπως και κάθε άλλο αστικό κόμμα- είναι να έχει στήριξη σε σχέση με τους ανταγωνιστές του. Όχι να υπάρξει ένα άλλο μοντέλο ενημέρωσης, μόρφωσης, προώθησης της τέχνης.

Νόμος μια φορά...

«Απλά εφάρμοσα το νόμο» ήταν η απάντηση του Κατρούγκαλου σε αντιπροσωπία συνταξιοχικών οργανώσεων που τον επισκέφτηκε την περασμένη Τρίτη, κατά τη διάρκεια συλλαλητηρίου εννέα συνταξιοχικών οργανώσεων έξω από το υπουργείο Εργασίας, προκειμένου να καταγγείλουν τις περικοπές στις επικουρικές συντάξεις.

Μολονότι έγινε ντόρος (και πολιτική σπέκουλα) μ' αυτή τη φράση, ο Κατρούγκαλος δεν έδωσε συνέχεια. Προτίμησε να τ' αφήσει να περάσει και να ξεχαστεί, παρά να μπει σε μια αντιπαράθεση από την οποία σε κάθε περίπτωση θα έβγαине χαμένος. Γιατί ακόμα κι αν υποστήριζε ότι δεν είπε μόνο αυτή τη φράση ή ότι είπε κάτι άλλο, η πραγματικότητα της περικοπής των συντάξεων δε θα άλλαζε.

Ο νόμος, φυσικά, δεν είναι καινούργιος. Έχει ηλικία μερικών μηνών. Τώρα, όμως, γίνονται οι περικοπές, τώρα ξεσηκώνεται ο κόσμος, γεμάτος οργή για μια ακόμα φορά. Μπορεί οι Τσιπροκατρούγκαλοι να επαίρονται ότι «δεν έκοψαν συντάξεις», όμως οι συνταξιούχοι που μαζεύτηκαν για να διαμαρτυρηθούν (για μια ακόμα φορά) δεν είναι... μίσθαρνα όργανα της αντίδρασης. Πολλοί απ' αυτούς έχουν ψηφίσει και ΣΥΡΙΖΑ και είδαν να διαψεύδονται οι πολλές ή λιγότερες ελπίδες που επένδυσαν σ' αυτόν. Γι' αυτό και ο Κατρούγκαλος, που συνεχώς διαμαρτύρεται ότι τον διαστρεβλώνουν, προτίμησε να το βουλώσει και να το ρίξει στην προετοιμασία της συνέντευξης Τύπου-φιέστας, που θα δώσει στη Θεσσαλονίκη (μαζί με όλο τον υπόλοιπο θίασο του υπουργείου Εργασίας: Φωτίου, Αντωνοπούλου, Πετρόπουλο, Νεφελούδη) για να παρουσιάσει «τη στρατηγική του υπουργείου σε όλα τα θέματα, εργασιακά, ασφαλιστικά, απασχόληση, κοινωνική οικονομία και κοινωνική αλληλεγγύη».

Προκαλούν με ψεύδη

«Λάβαμε από την αναπληρώτρια υπουργό Εργασίας, Ράνια Αντωνοπούλου, μια αναγκαία διευκρίνιση σχετικά με το άρθρο της στην Κυριακάτικη Αυγή, την οποία θα μπορούσαμε να παρέχουμε και εμείς: Ο τίτλος του άρθρου της Ράνιας Αντωνοπούλου στο κυριακάτικο φύλλο της Αυγής (4.9.2016) είναι: "Η αλήθεια για το κόστος της διαπραγματεύσεως στην ελληνική οικονομία". Εκ παραδρομής, η εφημερίδα έβαλε τίτλο: "Το 3ο μνημόνιο βελτίωσε τη θέση της χώρας". Οι σχολιαστές στα μέσα ενημέρωσης στάθηκαν, όπως πάντα, στον τίτλο και όχι στο περιεχόμενο του άρθρου, στο οποίο εξηγείται αναλυτικά ποιο είναι το πραγματικό κόστος της συμφωνίας που διαπραγματεύτηκε η σημερινή κυβέρνηση για τον ελληνικό λαό». Μ' αυτή τη γελοία σημείωση προσπάθησε η «Αυγή» να μαζέψει το θόρυβο που ξέσπασε από το άρθρο της Αντωνοπούλου και να προστατέψει την αναπληρώτρια υπουργό από τις συνέπειες της πρόκλησής της.

Πώς είναι δυνατόν, όμως, να μπει «εκ παραδρομής» ένας τίτλος που δεν ανταποκρίνεται στο περιεχόμενο ενός άρθρου; Λάθος κατάλαβαν ο συντάκτης ύλης και ο αρχισυντάκτης που τιτλοδότησαν το άρθρο της Αντωνοπούλου; Κάθε άλλο παρά λάθος κατάλαβαν. Και ο τίτλος ήταν απόλυτα εναρμονισμένος με το περιεχόμενο του άρθρου, στο οποίο -με κάποιες φτηνιάρικες λογιστικές αλχημείες- η Αντωνοπούλου υποστήριζε ότι «το ακαθάριστο κόστος της διαπραγματεύσεως του ΣΥΡΙΖΑ για το τρίτο Μνημόνιο είναι 66 δισ.», όμως πρέπει να συνυπολογιστεί «το όφελος που αντιστοιχεί σε αποφυγή μέτρων ύψους 12,5 δισ. ευρώ με επίπτωση αφαίρεσης 20 δισ. ευρώ από το ΑΕΠ (μέσω πλασισαστών)». Και κατέληγε στο συμπέρασμα: «Με άλλα λόγια η μελέτη του γερμανικού πανεπιστημίου επιβεβαιώνει τις αρχικές μας εκτιμήσεις ότι **υπήρξε καθαρό όφελος από την τελευταία διαπραγμάτευση της κυβέρνησης και όχι ζημία**, όπως διατείνονται αντιπολίτευση και αναλυτές των Μέσων Ενημέρωσης».

Πέρυσι τέτοια εποχή οι συριζαίοι κλαφούριζαν εν χορώ ότι αναγκάστηκαν να υπογράψουν μια συμφωνία εκβιαζόμενοι, με το πιστόλι στον κρόταφο, ότι έγινε πραξικόπημα σε βάρος της ελληνικής κυβέρνησης κτλ. κτλ. Ενα χρόνο μετά, έχοντας πετάξει και την τελευταία τσίπα που τους είχε απομείνει, μιμούνται τις προκάτοχες τους μνημονιακές κυβερνήσεις και ισχυρίζονται προκλητικά ότι με το Μνημόνιό τους έφεραν όφελος.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Οι ιδέες δε φυλακίζονται...

Πριν προλάβει να χαρεί την απόκτηση άδειας τηλεοπτικού καναλιού, ο πρόεδρος της ΠΑΕ Ολυμπιακός Βαγγέλης Μαρινάκης προτείνεται να παραπεμφθεί για τέσσερα κακούργηματα (ένταξη, συμμετοχή και διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης που λυμαινόταν το χώρο του ελληνικού ποδοσφαίρου, απάτη κατ' εξακολούθηση, εκβίαση κατ' εξακολούθηση, δόλια και σκόπιμη παρέμβαση με αθέμιτες ενέργειες για αλλοίωση της έκβασης του αποτελέσματος ποδοσφαιρικών αγώνων) με πρόταση του εισαγγελέα εφετών Σταμάτη Δασκαλόπουλου, ο οποίος ταυτόχρονα προτείνει και την προφυλάκισή του, λόγω παραβίασης των περιοριστικών όρων της μη ενασχόλησης με το ποδόσφαιρο, που του είχαν επιβληθεί το περσινό καλοκαίρι.

Η πρόταση Δασκαλόπουλου έρχεται σε μια «φρευστή» εποχή, με τον ερυθρόλευκο πρόεδρο να έχει πολλά μέτωπα ανοιχτά (κανάλι, εκλογές ΕΠΟ, άσχημη αγωνιστική εικόνα Ολυμπιακού) και θα δυσκολέψει αρκετά τις κινήσεις του. Ταυτόχρονα, δυσκολεύει και την κυβέρνηση αφού αν το συμβούλιο εφετών κάνει δεκτή την πρόταση, θα υπάρχει σοβαρό θέμα και για την τηλεοπτική άδεια που πήρε ο ερυθρόλευκος πρόεδρος.

Όπως ήταν φυσικό, η πρόταση Δασκαλόπουλου έγινε δεκτή με οργή από τον Μαρινάκη, που κατηγορήσε τον εισαγγελέα για διατεταγμένη υπηρεσία κατ' εντολήν Ντογιάκου (προϊστάμενος εισαγγελίας Αθηνών) και κατέθεσε εναγνίον του μήνυση και πειθαρχική αναφορά (την όγδοη κατά σειρά, με τις επτά πρώτες να έχουν απορριφθεί), και με ενθουσιασμό από τα αντίπαλα στρατόπεδα, τα οποία θα προσπαθήσουν να εκμεταλλευτούν τη συγκεκριμένη χρονική συγκυρία για να προωθήσουν τα δικά τους επιχειρηματικά συμφέροντα σε βάρος αυτών του Μαρινάκη.

Δεν έχουμε στη διάθεσή μας τη δικογραφία για να μπορέσουμε να πούμε αν έχει δίκιο ή άδικο ο Δασκαλόπουλος και δε διαθέτουμε τις νομικές γνώσεις του Κούγια για να αποφανθούμε αν η πρόταση είναι κωμική και δεν μπορεί να υιοθετηθεί από συμβούλιο εφετών (μετά τη δήλωση Κούγια, ο Μπέος τον κατηγορήσε ότι έχει κάνει τη Λάρισα παράρτημα του Ολυμπιακού). Όσον αφορά όμως την επιχειρηματολογία για την παραβίαση των περιοριστικών όρων, είναι εμπεριστατωμένη και αν η κυβέρνηση και ο Κοντονής ήθελαν πραγματικά να βάλουν μια τάξη στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο θα έπρεπε να πιαστούν απ' αυτό το σημείο.

Η εκτίμηση της στήλης είναι ότι ο Μαρινάκης δε θα προφυλακιστεί και δε θα παραπεμφθεί καν σε δίκη, γιατί κάτι τέτοιο απαιτεί τη σύμφωνη γνώμη της κυβέρνησης και όπως όλα δείχνουν υπάρχουν διάλυτοι επικοινωνίας ανάμεσα στον ερυθρόλευκο πρόεδρο και το μέγαρο Μαξίμου.

22 - 17, σημειώσατε 2

Το πρωτάθλημα αρχίζει, αλλά η κόντρα Κοντονή - ΕΠΟ συνεχίζεται. Τη βδομάδα που μας πέρασε δεν είχαμε κάποιο «θερμό» επεισόδιο, αφού οι δυο πλευρές έχουν επικεντρωθεί στην κομβική μάχη των εκλογών για την ανάδειξη της νέας διοίκησης της Ομοσπονδίας. Τα δυο στρατόπεδα μετρούν τις δυνάμεις τους και προσπαθούν να πείσουν τους αναποφάσιστους. Τις προηγούμενες μέρες έγιναν «κεντρικές συγκεντρώσεις» και από τις δυο πλευρές για να μετρήσουν τις δυνάμεις τους και από τα μέλη στιγμής δεδομένα και παρά τα συνεχόμενα στραπάτσα που έχει δεχτεί το τελευταίο διάστημα ο Γκιρτζίκης και η παρέα του, δείχνουν να έχουν εξασφαλίσει την υποστήριξη 22 τοπικών ενώσεων, ενώ η πλευρά της αντιπολίτευσης δείχνει ότι ελέγχει 17 ενώσεις (ο συνολικός αριθμός των ενώσεων που θα ψηφίσουν είναι 55).

Έχοντας απέναντι την κυβέρνηση, με τον Κοντονή να έχει πάρει προσωπικά την υπόθεση, με την ΟΥΕΦΑ και τη ΦΙΦΑ να κλείνουν το μάτι στην κυβέρνηση αφήνοντας στην άκρη τη βασική αρχή της ουδετερότητας, και τον Μαρινάκη να προσπαθεί να σώσει το δικό του τομάρι, αδιαφορώντας στην καλύτερη των περιπτώσεων για τους πρώην συνεργάτες του, η αντοχή της παρέας του Γκιρτζίκη φαίνεται εξωπραγματική σε όσους δεν έχουν συστηματική ενασχόληση με το ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Αν όμως δούμε τα πράγματα στην πραγματική τους διάσταση, στην οποία το ποδόσφαιρο είναι καπιταλιστική μπίζνα και όχι απλώς ένα άθλημα, η αντοχή της σημερινής διοίκησης της ΕΠΟ είναι απόλυτα εξηγήσιμη.

Αυτό που ονομάζουμε «παράγκα» είναι ένα σύστημα που διαχειρίζεται ένα σημαντικό μέρος από τα φράγκα που τζί-

ράρονται στο ποδόσφαιρο και κυρίως το «μαύρο» χρήμα. Οι περισσότεροι από τους «ανιδιοτελείς εργάτες του ποδοσφαίρου» έχουν μετατρέψει την ιδιότητα του παράγοντα σε τρόπο εξασφάλισης εισοδήματος, έχοντας εγκαταλείψει επί της ουσίας κάθε άλλη επαγγελματική ενασχόληση. Κατά συνέπεια, αν δεν έχουν εξασφαλίσει μια σίγουρη εναλλακτική λύση, θα κάνουν ό,τι είναι δυνατό για να παραμείνει η σημερινή κατάσταση που τους εξασφαλίζει τα προς το ζειν (σε κάποιους και ευ ζειν).

Έχουμε γράψει αρκετές φορές στο παρελθόν, ότι η μεγαλύτερη δυσκολία που αντιμετωπίζουν ο Κοντονής και η τρώικα (Μελισσανίδης, Σαββίδης και Αλαφούζος) στην προσπάθειά τους να «τελειώσουν» τον Γκιρτζίκη, είναι ότι θέλουν να κάνουν τη δουλειά τζάμπα. Στο παρελθόν, όταν μια κυβέρνηση ήθελε να αλλάξει τη διοίκηση σε μια αθλητική ομοσπονδία, το πρώτο πράγμα που έκανε ήταν η ανακοίνωση έκτακτης επιχορήγησης ή άλλης μορφής οικονομικής ενίσχυσης της συγκεκριμένης ομοσπονδίας, τονίζοντας ταυτόχρονα εμμέσως πλην σαφώς ότι αυτά τα φράγκα θα δοθούν μόνο στην περίπτωση που επικρατήσει η προσκεκλιμένη σε αυτή διοίκηση.

Οι παλαιότεροι θα θυμούνται τις εκλογές της ΕΠΟ στην Αλεξανδρούπολη και τα «πακέτα» που χρειάστηκαν για να περάσει η Ομοσπονδία από τη σφαίρα επιρροής του Παναθηναϊκού σε αυτή των ερυθρόλευκων, με τη βοήθεια της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, που ήθελε να «τελειώσει» τον δεξιό Τριβέλλα και για το λόγο αυτό «θυσιάσε» τον επί χρόνια επικεφαλής της πασοκικής αντιπολίτευσης και «χαμηλών τόνων» αλλά υψηλών αντιστάσεων Γιώργο Λυσσαρίδη, υποστηρίζοντας τον εκλεκτό

του ερυθρόλευκου μπλοκ και φιλοκυβερνητικό Σωτήρη Αλιμίση. Μάλιστα, οι συγκεκριμένες εκλογές μοιάζουν αρκετά με τις επικείμενες του Οκτώβρη. Είχαν και αυτές έντονο δικαστικό άρωμα, αφού η κόντρα των δυο πλευρών μεταφέρθηκε στα δικαστήρια για να διερευνηθεί η καταγγελία του βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Χρήστου Σμυρλή ότι ο Θ. Μητρόπουλος διακίνησε 1.000.000 δολάρια για την εξαγορά ψήφων στις εκλογές της ΕΠΟ, αλλά και του προέδρου της ΕΠΣ Μακεδονίας Διονύση Ψωμιάδη, ότι προσπάθησαν να εξαγοράσουν τις πέντε ψήφους της ένωσης του (για την ιστορία: το ερυθρόλευκο μπλοκ δικαιώθηκε και δικαστικά, αφού η υπόθεση με βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών μπήκε στο αρχείο).

Επανερχόμενοι στο σήμερα και κλείνοντας την αναγκαία ιστορική παρένθεση, που δείχνει ξεκάθαρα τον «ορθό τρόπο» αποκαθίλωσης της διοίκησης σε μια αθλητική ομοσπονδία, μπορούμε να καταλάβουμε την «ανθεκτικότητα» της παρέας Γκιρτζίκη. Επειδή όμως η στήλη διαθέτει μαρξιστική παιδεία, γνωρίζει ότι η ιστορία δεν επαναλαμβάνεται αλλά εξελίσσεται σπειροειδώς. Μόνο όσοι την κοιτάζουν από ψηλά βλέπουν τον κύκλο και όχι το σπирάλ. Γνωρίζει επίσης, ότι σε κάθε περίοδο θα πρέπει να ξεετάζουμε και τις ιδιαιτερότητες της εποχής, οπότε θα ρισκάρει την πρόβλεψη ότι τελικά ο Κοντονής και η παρέα του θα καταφέρουν να ανατρέψουν τη διοίκηση Γκιρτζίκη, χωρίς να χρειαστεί να βάλουν το χέρι στην τσέπη, εκμεταλλευόμενοι την ουδετερότητα της ΟΥΕΦΑ και της ΦΙΦΑ, αλλά και τις προσωπικές δυσκολίες του Μαρινάκη. Θα πετύχουν μεν μια σημαντική νίκη, αλλά χωρίς να κερδίσουν τον πόλεμο.

Την επαύριο των εκλογών ο Κοντονής θα αισθάνεται δικαιωμένος για τη νίκη του και θα προσπαθήσει να καταγραφεί στην ιστορία σαν ο μοναδικός υπυπουργός Αθλητισμού που τόλμησε να αντιπαρεθεί και να κερδίσει την ποδοσφαιρική «παράγκα» (ήδη τα συριζαίικα παπαγαλάκια δουλεύουν προς αυτή την κατεύθυνση) και οι Μελισσανίδης, Σαββίδης και Αλαφούζος, ο καθένας πλέον μόνος του, θα προσπαθούν να κάνουν στην άκρη τον Μαρινάκη και να πάρουν τη θέση του (πράγμα εξαιρετικά δύσκολο, γιατί ο Βαγγέλης είναι ο μοναδικός από αυτούς που βάζει το χέρι στην τσέπη).

Κος Πάπιας
rapias@ekseggersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΚΛΙΝΤ ΙΣΤΓΟΥΝΤ

SULLY

Μετά την τελευταία του ταινία «Ελεύθερος Σκοπευτής», ο 86χρονος (!) πλέον Κλιντ Ιστούντ μας παρουσιάζει τη νέα φιλόδοξη δουλειά του. Βασισμένος σε πραγματικά γεγονότα και στη ζωή ενός πιλότου, ο σκηνοθέτης βρίσκει την ευκαιρία να τοποθετηθεί, έστω και πίσω από τις γραμμές, πάνω σε σύγχρονα ζητήματα της αμερικανικής ταυτότητας, χρησιμοποιώντας την κλασική και αγαπημένη του συνταγή, την αφήγηση κατορθωμάτων σύγχρονων ηρώων.

Τον Ιανουάριο του 2009, ο έμπειρος πιλότος Τσέσλι «Σάλι» Σαλενμπέργκερ προέβη σε αναγκαστική προσγείωση του αεροσκάφους που οδηγούσε στο κέντρο της Νέας Υόρκης, στον ποταμό Χάντσον. Ο πιλότος, που διαπίστωσε πρόβλημα στους κινητήρες, έσωσε τελικά τη ζωή των 155 επιβατών του. Παρολαυτά, το Συμβούλιο Ασφαλείας Εθνικών Μεταφορών έκανε έρευνα ώστε να διαπιστωθεί αν ο πιλότος πήρε τη σωστή απόφαση ή αν μπορούσε να έχει προσγειωθεί στο πλησιέστερο αεροδρόμιο Λα Γκούαρντια.

Ο Ιστούντ ανακάλυψε έναν ακόμη ήρωα. Η ιστορία του στέκεται αφορμή ώστε στο πρόσωπό του να συμπυκνώσει τα πιο θετικά χαρακτηριστικά που ιδανικά διαμορφώνουν το «αμερικάνικο πνεύμα». Δηλαδή, αξίες πάνω στις οποίες θα έπρεπε να στηθεί η αμερικανική κοινωνία. Πατριωτισμός, καθήκον πάνω από όλα, αυτοθυσία για το κοινό καλό, υπέρβαση των ορίων για έναν ανώτερο σκοπό κτλ. κτλ.

Επειδή είναι ένας έμπειρος σκηνοθέτης, καταφέρνει να αποφύγει τουλάχιστον την απόλυτη αποτυχία, κρατώντας χαμηλούς τόνους. Παρολαυτά, η απουσία δραματολογικού εύρους, η επικέντρωση στα διλήμματα του πρωταγωνιστή και η ομαλή εξέλιξη της ταινίας δεν μπορούν να επισκιαστούν από τα εφέ ή τα πλάνα δράσης, ούτε καν από την περιβόητη σκηνή της αναγκαστικής προσγείωσης στο ποτάμι!

ΜΑΡΙΟ ΜΟΝΙΤΣΕΛΙ

Ο κλέψας του κλέψαντος

Η κλασική πλέον ιταλική νεορεαλιστική κωμωδία επανακυκλοφορεί στις κινηματογραφικές αίθουσες σχεδόν εξήντα χρόνια από την παραγωγή της (1958). Μια ομάδα μικροαπατεώνων στα περίχωρα της Ρώμης (αποτελείται από πρώην μποξέρ, ανέργους, πρώην αναβάτες κτλ.) οργανώνει ληστεία σε τοπικό ενεχυροδανειστήριο. Συμβουλάτοράς τους ο Ντάντε, βετεράνος κλέφτης. Κι ενώ όλα είναι οργανωμένα, οι κλέφτες τελικά καταλήγουν μόνο με μια μακαρονάδα...

Ο μαρξιστής σκηνοθέτης, με τα μέσα της κωμωδίας, επικεντρώνεται στις δυσκολίες επιβίωσης, τις διαδικασίες περιθωριοποίησης σε μια κοινωνία που -αν δεν μπορείς να τα καταφέρεις

Ενημερώνουμε όσους διαφωνούν με την επιλογή του Τσουκαλά και του συνεργάτη του ως παρουσιαστών στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων του Alter Ego, ότι το «Πρώτο Θέμα» και τα «Παραπολιτικά» (δυο εφημερίδες με στενή σχέση με τον Μαρινάκη), δεν ανέφεραν την είδηση για την πρόταση παραπομπής του, προφανώς γιατί δεν τη θεώρησαν σημαντική.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Πλημμύρες: οι περσινοί πληγέντες στην αναμονή...

Ας υποθέσουμε πως δεν έχουμε φτάσει στο μαύρο αδιέξοδο, στην άβυσσο του νου.

Ας υποθέσουμε πως ήρθανε τα δάση μ' αυτοκρατορική εξάρτηση πρωινού θριάμβου, με πουλιά, με το φως τ' ουρανού, και με τον ήλιο όπου θα τα διαπεράσει.

.....

Ας υποθέσουμε πως δεν έχουμε φτάσει από εκατό δρόμους, στα όρια της σιγής, κι ας τραγουδήσουμε - το τραγούδι να μοιάσει νικητήριο σάλπισμα, ξέσπασμα κραυγής - τους πυρρούς δαίμονες, στα έγκατα της γης, και, ψηλά, τους ανθρώπους να διασκεδάσει.

Κ. Καρυωτάκης: «Αισιοδοξία»

► «... Την τελευταία στιγμή που χάναμε το Μαλιμάδι, το τελευταίο στήριγμά μας, κάναμε μια αντεπίθεση εξωφρενική. Και κατορθώνουμε και τους απωθούμε. Χάθηκαν τόσοι από αυτούς, έκαναν τέτοια υποχώρηση, που έφθασαν στον κάμπο και δεν μπορούσε να τους κρατήσει κανένας. Και κινδύνευε η Καστοριά... Αλλά τότε αναγκάστηκαν οι ίδιοι να σταματήσουν στο δρόμο και να χτυπούν τα τμήματα τα δικά τους, που υποχωρούσαν από το Μαλιμάδι, για να τα ανακόψουν... Εφθασαν τότε στο Μαλιμάδι ο Σοφούλης, βασιλιάδες, όλοι τους για να μπορέσουν να τους κρατήσουν. Και έγιναν κάτι στρατοδικεία δικά τους... Ο Ζαφειρόπουλος κι ένας άλλος έφθασαν στο σημείο... Αρχισαν να κατηγορούν ο ένας τον άλλο...» (Επαμεινώνδας Σακελλαρίου, «...ΔΙ-ΑΘΕΣΑΜΕ ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ...», Ο εμφύλιος σε Α' Ενικό - ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ).

► Take it or leave it, leave it or believe it.

► Ερχετ' η ανάπτυξη κι όλο στο δρόμο είναι.

► «Πρωταγωνιστής της καταρρεύσεως ο Ολάντ» - απογοητευμένος ο «Δρόμος της Αριστεράς»... (3/9/2016). Προκρίνει, λοιπόν, τον Ζαν-Λικ Μελανσόν ο οποίος δηλώνει: «Αυτήν την Ευρώπη, ή θα την αλλάξουμε ή θα την εγκαταλείψουμε». Speak of the devil: «Η Ευρώπη οφείλει να σταθεί στο ύψος

με τον τρόπο που σου επιβάλλεται ή σταθείς άτυχος- γίνεσαι παρίας, μα πάνω από όλα, στην ανάγκη ταξικής αλληλεγγύης. Ο Μονιτσέλι αντιμετωπίζει με έντιμο χιούμορ τις περιπέτειες αυτών των φτωχοδιάβολων και εγκαινιάζει μια χρυσή εποχή στο ιταλικό σινεμά. Εκπληκτικές οι ερμηνείες των Βιτόριο Γκάσμαν, Μαρτσέλο Μαστρογιάνι και Τότο.

Η ταινία έτυχε διεθνούς αναγνώρισης, πολλών βραβείων και χιλιάδων προβολών. Είναι εντυπωσιακό πώς, τόσα χρόνια μετά, παραμένει απολαυστική στη θέαση.

Ελένη Π.

των περιστάσεων, να στρέψει το βλέμμα της στο μέλλον, συνυπογράφοντας ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο που θα διασφαλίζει την ευημερία των λαών της» Α. Τσίπρας. Αχ! Ευρώπη! εσύ τους μάρανες και τους δυο! (βλ. περί του συνθήματος των Ενωμένων Πολιτειών της Ευρώπης, Βλαντίμιρ Ιλίτς Ουλιάνοφ).

► Το ποιους έχει συνεργάτες ο «Δρόμος της Αριστεράς» είναι δικό του θέμα. Όταν όμως επιστρατεύει τον Κατού Αρκονάδα για να υποβαθμίσει την μείωση της υποστήριξης του διαχειριστή Μοράλες (με αφορμή τη δολοφονία του υπουργού Ιγιάνας από μεταλλωρύχους), τότε αρχίζουν οι «συνωμοσίες» και οι «συνεταιριστές μεταλλωρύχοι»... Όπως τυχαίως ο Αρκονάδα υπήρξε ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ του Πολυεθνικού Κράτους της Βολιβίας... Σημείωση: ο «Δ.τ.Α.» κάνει πως δεν θέλει τον διαχειριστή Τσίπρα αλλά για τη Λατινική Αμερική βγάζει κραυγούλες υπεράσπισης των εκεί διαχειριστών της καπιταλιστικής εξουσίας.

► «Ηρθε η νίκη απ' τη Θεσσαλονίκη!» Κάπως έτσι οραματίζεται ο κ. Γ. Ελαφρός την (γνωστή) και μη εξαιρετέα ΔΕΘ και τα συμβαίνοντα σήμερα Σάββατο: «Η διαδήλωση στη ΔΕΘ αφετηρία νέου κύκλου αγώνων» (prin.gr/?p=11468). Εχουν υπάρξει (με βάση το ΝΑΡ και το «ΠΡΙΝ») τόσες αφετηρίες που έχουμε χάσει τον αριθμό.

«Αφετηρία» το ΝΑΡ, «κλιμάκωση» ο Περισσός...

► Ο Ζαν-Λικ (Μελανσόν) θα κατέβει στις εκλογές με το σχήμα «Ανυπότακτη Γαλλία». Τίτλος που έχει «προλάβει» να δώσει σε δικά της σχήματα η ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

► Ναι, αγαπημένη μου, / εμείς γι' αυτά τα λίγα κι απλά πράγματα πολεμάμε / για να μπορούμε να 'χουμε μία πόρτα, / ένα άστρο, ένα σκαμνί / ένα χαρούμενο δρόμο το πρωί / ένα ήρεμο όνειρο το βράδυ. / Για να 'χουμε έναν έρωτα που να μην μας τον λερώνουν / ένα τραγούδι που να μπορούμε να τραγουδάμε. / Όμως αυτοί σπάνε τις πόρτες μας / πατάνε πάνω στον έρωτά μας. / Πριν πούμε το τραγούδι μας / μας σκοτώνουν. / Μας φοβούνται και μας σκοτώνουν. / Φοβούνται τον ουρανό που κοιτάζουμε / φοβούνται το πεζούλι που ακουμπάμε / φοβούνται το αδράχτι της μητέρας μας και το αλφαβητάρι του παιδιού μας / φοβούνται τα χέρια σου που ξέρουν να αγκαλιάζουν τόσο τρυφερά / και να μοχτούν τόσο αντρίκια / φοβούνται τα λόγια που λέμε οι δυο μας με φωνή χαμηλωμένη / φοβούνται τα λόγια που θα λέμε αύριο όλοι μαζί / μας φοβούνται, αγάπη μου, και όταν μας σκοτώνουν / νεκρούς μας φοβούνται πιο πολύ. (Τάσος Λειβαδίτης, «Αυτό το αστέρι είναι για όλους μας - IV»).

► «Μη διαπλεκόμενη TV», που όμως τα ίδια τιτβί...

► Μη μου τους κύκλους τάρατε, δαίμονα τρισκατάρτα.

► Αφετηρία, κλιμάκωση, κλιμακτήριο, νεανική αρρώστια...

► 29/9/2016: Συνάντηση για την ηλεκτρική διασύνδεση μεταξύ Κύπρου, Ελλάδας και Ισραήλ. Business as usual με τους σιωνιστές δολοφόνους...

Ριχάρδος ο Τζουρτζουκάρδης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Ο τίτλος («Τους τα πήραν "χοντρά", μάς τα μοιράζουν δίκαια») είναι τυπικός στο ύφος για τη συγκεκριμένη φυλλάδα. Τον υπέρτιτλο («Αυτά μόνο στα παραμύθια... και στην Ελλάδα του Τσίπρα») δε θα τον έλεγες και τόσο επιτυχημένο, αφού δημιουργεί συνειρμούς του τύπου «παραμύθι είναι ότι θα μοιράσει λεφτά στον κόσμο». Όμως, οι αναγνώστες της εν λόγω φυλλάδας δε διακρίνονται για την ικανότητά τους να κάνουν έστω και απλούς συνειρμούς. Αυτοί βλέπουν την εικόνα. Τσίπρας και Παππάς, ντυμένοι σαν Ρομπέν των Δασών, μοιράζουν τα σακούλια με τα ευρώ που άρπαξαν από τους καναλάρχες, στον κόσμο που σγκώνει τα χέρια σε στάση ικεσίας. Τσίπρας και Παππάς; Ο Καμμένος πού είναι; Εχασε και αυτή τη μικρή φυλλάδα που ήταν, κατά κάποιο τρόπο, ανεπίσημο όργανο των ΑΝΕΛ; Αυτοί που χρηματοδοτούν τη φυλλάδα τον θεωρούν άραγε τελειωμένο και τον σβήνουν από το χάρτι;

◆ Ο Κουρής αναλαμβάνει την υπεράσπιση του Μαρινάκη, μαζί με τα ΜΜΕ που ελέγχει ήδη ο εφοπλιστής, ιδιοκτήτης του Ολυμπιακού, αφεντικό του δήμου Πειραιά και καναλάρχης πλέον. Τι είδους υπόγειες διαδρομές έχουν λειτουργήσει; Πώς εμπλέκεται ο ΣΥΡΙΖΑ (συγκεκριμένα το μεγάλο Μαζίμου) σ' αυτή την υπόθεση; Και μην μας πει κανείς ότι δεν ευθύνονται ο

Τσίπρας και ο Παππάς για ό,τι γράφει και κάνει ο Κουρής. Μια χαρά τη δέχονται την υποστήριξη της βοθηροφυλλάδας και του βοθηροκάναλου του. Αν δεν την ήθελαν, θα το είχαν καταστήσει σαφές, ενώ τα μεγαλοστελέχη του ΣΥΡΙΖΑ θα φρόντιζαν να απόσχουν από τις εκπομπές του βοθηροκάναλου.

◆ Από τη φωτογραφία του pamepreveza.gr δεν μπορούμε να διαβάσουμε τι γράφουν τα πανό των εργαζόμενων, που συγκεντρώθηκαν για να «υποδεχτούν» τον αναπληρωτή υπουργό Πολάκη και τον τοπικό βουλευτή Μπάρκα, που έκαναν σύντομη βίζιτα στο βυθιζόμενο στην εξαθλίωση νοσοκομείο της πόλης. Μπορούμε να φανταστούμε, όμως, τι έγραφαν τα πανό, κρίνοντας από το κάλεσμα του Σωματείου Εργαζομένων του Νοσοκομείου για συγκέντρωση διαμαρτυρίας. «Όλοι στο Νοσοκομείο, έρχεται ο Πολάκης» γράφτηκε στο facebook...

Βασίλης

Κάθε άλλο παρά τυχαία ήταν η δισέλιδη συνέντευξη του «αφεντικού» του EFSF/ESM Κλάους Ρέγκλινγκ στα «Νέα» (Σαββατοκύριακο, 3-4.9.2016). Μπορεί η φυλλάδα του Ψυχάρη να παίζει το αντι-ΣΥΡΙΖΑ παιχνίδι της, όμως μεγαλοστελέχη του γερμανικού ιμπεριαλιστικού συστήματος σαν τον Ρέγκλινγκ δεν ασχολούνται με τέτοιες μπουρδες. Επιλέγουν πότε θα μιλήσουν και τι θα πουν.

Ούτε ήταν τυχαία η αμήχανη

Κλάους Ρέγκλινγκ

Μνημόνιο και μετά το 2018

σιωπή με την οποία έγινε δεκτή από κυβερνητικής πλευράς: ούτε μια δήλωση παράγοντα του οικονομικού επιτελείου, ούτε ένα non paper διάψευσης ή διόρθωσης πλευρών της συνέντευξης, ούτε μια διαρροή «ηρωικού» τύπου. Στην πλατεία Συντάγματος και στο μέγαρο Μαξίμου έχουν πλήρη συνείδηση του ότι, όταν μιλά ο Ρέγκλινγκ είναι σαν να μιλά ο Σόιμπλε, και ξέρουν πως τώρα δεν είναι καιρός για προπαγανδιστικά παιχνιδάκια. Το βούλωσαν και κατάπιαν τη διάψευση των δύο βασικών πτυχών της προπαγάνδας τους, την οποία με στυγνό τεχνοκρατικό τρόπο έκανε ο γερμανός γκαουλάιτερ.

Ο Ρέγκλινγκ ξεκαθάρισε ότι η συζήτηση για το χρέος θα γίνει μετά την ολοκλήρωση του τρίτου Μνημονίου το 2018, θυμίζοντας ότι αυτό δεν είναι δική του άποψη αλλά προβλέπεται από την απόφαση που έλαβε το Eurogroup στις 24 του περασμένου Μάη, με την ψήφο και της ελληνικής κυβέρνησης. Όταν ρωτήθηκε αν η ΕΕ θα ήταν διατεθειμένη να εξειδικεύσει τα μέτρα για το χρέος, προκειμένου «να πεισθεί το ΔΝΤ να επιστρέψει στο πρόγραμμα», δεν κάνει βήμα πίσω από τη γερμανική θέση: «Κατά τη γνώμη μου, είναι ένα ισχυρό πακέτο και είναι επίσης πολύ συγκεκριμένο. Αλλά, όπως είπα, είναι πολύ σαφές ότι η πλήρης εφαρμογή του θα γίνει μόνο όταν το πρόγραμμα του ESM ολοκληρωθεί με επιτυχία και επίσης τότε μόνο θα αποφασιστεί η πλήρης έκταση των μέτρων αυτών υπό το φως των αναγκών για ανακούφιση του χρέους».

Ο διευθύνων σύμβουλος του ESM δε διστάζει ν' αδειάσει μεγαλοπρεπέστατα τον Τσίπρα, ο οποίος από τον περασμένο Ιούλη έχει αρχίσει πάλι μια προπαγάνδα περί επικείμενης «απομείωσης» του χρέους: «Γνωρίζουμε ότι η κυβέρνηση επενδύει ελπί-

δες σ' αυτό, σε μια εξειδίκευση των μέτρων αυτό το φθινόπωρο, ώστε να δοθεί ένα σήμα στην αγορά ότι η Ελλάδα δεν θα φέρει αυτό το μεγάλο βάρος. **Προς το παρόν δεν υπάρχει μεγάλο βάρος**, ούτως ή άλλως. Η εξυπηρέτηση του χρέους στην Ελλάδα τώρα και τα επόμενα λίγα χρόνια είναι πολύ μικρή. Μικρότερη απ' ό,τι στις περισσότερες χώρες της ευρωζώνης».

Είναι σαν ν' ακούς τον Σόιμπλε, όταν έλεγε πως το ζήτημα του χρέους είναι καθαρά θέμα προσιτί της ελληνικής κυβέρνησης, γιατί μέχρι το 2021 το χρέος είναι ρυθμιζόμενο. Όπως όλοι γνωρίζουμε, η θέση Σόιμπλε έγινε και θέση του Eurogroup στις 24 Μάη του 2016, μολοντί το τρίτο Μνημόνιο έλεγε πως μόλις ολοκληρωθεί η πρώτη αξιολόγησή του, θα γίνει ρύθμιση του χρέους. Και αυτή η αναφορά μπήκε στο Μνημόνιο επειδή τη χρειαζόταν (για λόγους προπαγάνδας) ο ΣΥΡΙΖΑ. Μόλις, λοιπόν, ολοκληρώθηκε (κατά το μεγαλύτερο μέρος) η πρώτη αξιολόγηση, ο Σόιμπλε πρόσφερε στην αδημονούσα συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ... ρύθμιση του χρέους, που προβλέπει: κάποια βραχυπρόθεσμα μέτρα τώρα (αυτά έτσι κι αλλιώς θα αποφασίζονταν) και τα υπόλοιπα αφού ολοκληρωθεί με πλήρη εφαρμογή το πρόγραμμα του τρίτου Μνημονίου. Το πρώτο εξάμηνο του 2019, δηλαδή, όπως εξήγησε ο Ντεϊσελμπλουμ μετά την ολοκλήρωση του Eurogroup στις 24 Μάη. Ο Ρέγκλινγκ απλώς υπενθυμίζει τα συμφωνημένα, βάζοντας πάγο στην περί ρύθμισης του χρέους προπαγάνδα των Τσιπραίων.

Υπάρχουν, όμως, και τα βραχυπρόθεσμα μέτρα. Ο Ρέγκλινγκ δεν το αγνοεί, ούτε το κρύβει κάτω από το χαλί. Καταρχάς, θυμίζει ότι δεν μπορεί να γίνει οποιαδήποτε συζήτηση και για τα βραχυπρόθεσμα μέτρα, ενώσω δεν κλείνει οριστικά η πρώτη αξιολόγηση: «Δουλεύουμε πάνω

σ' αυτά (σ.σ. τα βραχυπρόθεσμα μέτρα) και θα μπορούσαν να εφαρμοστούν πολύ σύντομα. Ωστόσο, **ορισμένα κράτη-μέλη** της ευρωζώνης θεωρούν ότι η πρώτη αξιολόγηση δεν έχει ολοκληρωθεί ακόμη γιατί υπάρχει ένας αριθμός προαπαιτούμενων, συνδεδεμένων με τις μεταρρυθμίσεις οι οποίες συμφωνήθηκαν στην πρώτη αξιολόγηση, που εξακολουθεί να εκκρεμεί. Η δήλωση του Eurogroup τον Μάιο **σαφέστατα** αναφέρει ότι τα βραχυπρόθεσμα μέτρα μπορούν να εφαρμοστούν **μόνο** όταν ολοκληρωθεί η πρώτη αξιολόγηση. Ελπίζουμε ότι η κυβέρνηση θα εφαρμόσει τα εναπομένοντα προαπαιτούμενα πολύ σύντομα».

Ο Ρέγκλινγκ, όμως, δεν μένει μόνο στην προειδοποίηση για υλοποίηση των προαπαιτούμενων, προκειμένου να συζητηθούν τα βραχυπρόθεσμα μέτρα για το χρέος. Δίνει και το στίγμα της διαπραγμάτευσης που θα γίνει. Όταν ερωτάται αν θα γίνει σταθεροποίηση των πληρωμών τόκων, επιβεβαιώνει ότι αυτό είναι μέρος των βραχυπρόθεσμων μέτρων και διευκρινίζει: «Όσο πιο πολύ σταθεροποιούμε τις μελλοντικές πληρωμές τόσο υψηλότερο θα είναι το κόστος αρχικά. **Δεν είναι δωρεάν**. Αν διασφαλίσουμε ότι τα επιτόκια κλειδώνουν για μεγαλύτερο διάστημα, αυτό σημαίνει ότι το επιτοκιακό κόστος θα ανέβει τα πρώτα χρόνια. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να συζητήσουμε με τον ελληνικό Οργανισμό για τη Διαχείριση του Δημοσίου Χρέους και τις άλλες δικαιούχους χώρες για να δούμε ποιες είναι οι προτιμήσεις τους».

Επομένως, η μετατροπή του κυμαινόμενου επιτόκιου σε σταθερό, στο σημερινό χαμηλό ύψος, που την παρουσίαζαν σαν σίγουρη οι συριζαίοι, κάθε θυμίζει ότι δεν μπορεί να γίνει οποιαδήποτε συζήτηση και για τα βραχυπρόθεσμα μέτρα, ενώσω δεν κλείνει οριστικά η πρώτη αξιολόγηση: «Δουλεύουμε πάνω

θα σταθεροποιηθεί τόσο υψηλότερο θα είναι αυτό το επιτόκιο. «Δεν είναι δωρεάν», όπως λέει με κυνική ηρεμία ο γερμανός τραπεζίτης. Δωρεάν είναι μόνο στην προπαγάνδα των Τσιπροκαμμένων (όπως παλιότερα των Σαμαροβενιζέλων).

Ο Ρέγκλινγκ «τελείωσε» και την προπαγάνδα περί μείωσης των πρωτογενών πλεονασμάτων μετά το 2018. Από την αρχή ακόμα της συνέντευξής του θέτει (χωρίς να ερωτηθεί) αυτό

το θέμα: «Επιτρέψτε μου να σας υπενθυμίσω επίσης ότι τα μέτρα ανακούφισης του χρέους για την Ελλάδα εξαρτώνται από τη δέσμευση της κυβέρνησης για μεσοπρόθεσμο στόχο πρωτογενούς πλεονάσματος **3,5% του ΑΕΠ μετά το 2018**. Είναι κρίσιμο να μην αποκλίνει η κυβέρνηση από αυτόν τον δημοσιονομικό στόχο και να τιμήσει αυτή τη δέσμευση».

Όταν ρωτήθηκε για την επιδίωξη της κυβέρνησης να μειωθεί ο στόχος του πρωτογενούς πλεονάσματος κάτω από το 3,5% του ΑΕΠ μετά το 2018, προκειμένου να υπάρξει μια σταδιακή χαλάρωση της λιτότητας για τον ελληνικό λαό, απάντησε με τον ίδιο τεχνοκρατικό κυνισμό: «Ο στόχος για πρωτογενές πλεόνασμα 3,5% του ΑΕΠ το 2018 και μεσοπρόθεσμα συμφωνήθηκε από τον πρωθυπουργό τον περασμένο Ιούλιο. Ήταν ένα από τα πολύ σημαντικά στοιχεία της συμφωνίας. Το κείμενο είναι πολύ σαφές, αναφέρεται σε 3,5% του ΑΕΠ το 2018 και στον μεσοπρόθεσμο ορίζοντα. Είναι γεγονός ότι ο μεσοπρόθεσμος ορίζοντας δεν προσδιορίζεται σαφώς, αλλά νομίζω ότι οι περισσότεροι θα συμφωνούσαν ότι σημαίνει περισσότερο από έναν χρόνο. Επίσης, δεν σημαίνει για πάντα (...) Η συμφωνία είναι πολύ σαφής. Δεν βλέπω να υπάρχει **καμία διάθεση να εγκαταλείψουμε αυτή τη συμφωνία** και δεν πιστεύω ότι είναι προς το συμφέρον της Ελλάδας να αμφισβητήσει τη συμφωνία του περασμένου χρόνου».

Τα πράγματα, λοιπόν, είναι σαφέστατα. Το χρέος θα ξανα-συζητηθεί το 2018 και όρος για να γίνει αυτή η συζήτηση είναι να υπάρχουν πρωτογενή πλεονάσματα ύψους 3,5% του ΑΕΠ και μετά το 2018. Αυτό σημαίνει ότι η σκληρή μνημονιακή πολιτική θα συνεχιστεί και μετά το 2018 κι αυτό θα καταγραφεί σε νέο Μνημόνιο, γιατί οι ιμπεριαλιστές δεν αρκούνται στα λόγια.

βαθύ κόκκινο

Ηρθαν κι έστρωσαν

«Χρησιμοποίησα στατιστικά στοιχεία και θα ήθελα με αφορμή αυτό να κάνω ένα σχόλιο πάνω στα στατιστικά στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ και τη συζήτηση που αναπαράγεται -αν θέλετε- τον τελευταίο μήνα πάνω στην αξιοπιστία των στοιχείων της.

Θα ήθελα, πρώτα από όλα, να πω με τον πιο καθαρό τρόπο ότι η ελληνική Κυβέρνηση έχει πλήρη εμπιστοσύνη στα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ και στα στοιχεία της EUROSTAT. Έχει πλήρη εμπιστοσύνη και δεν αμφισβητεί τα στοιχεία πάνω στα οποία στηρίχθηκε η Συμφωνία του Αυγούστου του 2015. Εγγυάται και προστατεύει την ανεξαρτησία της ΕΛΣΤΑΤ, όπως ακριβώς έκανε με τη διαδικασία τοποθέτησης νέου διευθυντή τον προηγούμενο χειμώνα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)».

Ο αναπληρωτής υπουργός Οικονομικών Γ. Χουλιαράκης πήρε το λόγο στη Βουλή μόνο και μόνο για να κάνει μια δημόσια δήλωση νομιμοφροσύνης προς το ιερατείο των Βρυξελλών. Μια δήλωση η οποία είχε απαιτηθεί και με την επιστολή των τριών Επιτρόπων και με τις δηλώσεις του εκπροσώπου του Γιούνκερ. Όταν αυτά έγιναν δημόσια, μπορεί κανείς να φανταστεί τι ειπώθηκε παρασκηνιακά. Με τι ένταση (και στα... «γαλλικά») απαιτήθηκε δημόσια δήλωση μετάνοιας.

Και τα πύρινα άρθρα στην «Αυγή»; Και οι δημόσιες δηλώσεις κυβερνητικών στελεχών για τη φαλκίδευση των στοιχείων του 2009, προκειμένου η κυβέρνηση του ΓΑΠ να βάλει τη χώρα στο Μνημόνιο; ΟΛ' αυτά ανήκουν στη... λογοτεχνική κατηγορία «λέμε και καμιά μαλακία για να περνάει η ώρα». Το πιστοποιήσει το θερμό χειροκρότημα των βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ αμέσως μόλις τελείωσε η ανάγνωση της δημόσιας δήλωσης μετάνοιας από τον Χουλιαράκη, το οποίο με... σαδιστική συνέπεια κατέγραψαν οι πρακτικογράφοι της Βουλής.

Δεν νομίζουμε ότι χειροκρότησαν από συνήθεια. Χειροκρότησαν τον υπουργό που αναλαμβάνει κάθε φορά να εξευτελίζεται δημόσια, μιας και ο Τσακαλώτος επιμένει να κρατάει τα νύχια του καθαρά. Ξέρουν όλοι πως όταν μιλάει ο Χουλιαράκης είναι σαν να μιλάει ο αντιπρόεδρος, ο «σοβαρός» Δραγασάκης.

Και με τον τέως της ΕΛΣΤΑΤ τι θα γίνει; Θα πάει κατηγορούμενος για κακούργημα, όταν η κυβέρνηση δηλώνει με τον πιο επίσημο τρόπο ότι δεν αμφισβητεί τα στατιστικά στοιχεία για παραποίηση των οποίων κατηγορείται; Δεν νομίζουμε ότι ο Γεωργίου θα καθήσει ποτέ στο εδώλιο του κατηγορούμενου. Το Συμβούλιο Εφετών θα ξανακρίνει την υπόθεση (μετά την αναίρεση του απαλλακτικού βουλεύματος που είχε εκδώσει) και μετά τη δήλωση Χουλιαράκη δεν νομίζουμε ότι μπορεί να θεμελιώσει κατηγορία. Κι αν γίνει το παράδοξο και εκδοθεί παραπεμπτικό βούλευμα, δεν υπάρχει περίπτωση να βρεθεί δικαστήριο να τον καταδικάσει.

Τι θα μείνει απ' αυτή την υπόθεση; Πρώτο, μια αισχρή προσπάθεια χειραγώγησης του λαού μέσω της προπαγάνδας και, δεύτερο, η επιχείρηση δημιουργίας και διεύρυνσης ερεισμάτων του ΣΥΡΙΖΑ στο δικαστικό μηχανισμό (μέσω των προσώπων που ο ΣΥΡΙΖΑ τοποθέτησε στις δύο κορυφαίες θέσεις του ποινικού σκέλους αυτού του μηχανισμού).

Πιστός στην τακτική της δημιουργίας εφήμερων εντυπώσεων, ο ΣΥΡΙΖΑ έπαιξε και μ' αυτό το θέμα. Οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές δε γουστάρουν τέτοια παιχνίδια, γι' αυτό και αντέδρασαν με σφοδρότητα. Η δημόσια δήλωση μετάνοιας, διά στόματος Χουλιαράκη, όμως, ήρθε όταν το θέμα είχε αποκαθληθεί από τα πρωτοσέλιδα. Κι έγινε μια μέρα που ήταν βέβαιο ότι θα κυριαρχούσε η ειδησεογραφία για το big brother με έπαθλο τις τηλεοπτικές άδειες. Αρα, στην εσωτερική επικαιρότητα η δήλωση μετάνοιας ψιλοθαφτηκε, ενώ οι Βρυξέλλες πήραν αυτό που ήθελαν. Και οι Τσιπραίοι θεωρούν ότι στον τελικό ισολογισμό των εντυπώσεων, το ισοζύγιο είναι θετικό γι' αυτούς. Μ' αυτή τη χυδαία και χωρίς αρχές τακτική προσπαθούν να μείνουν στον αφρό της αστικής πολιτικής.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση